

**LĪGUMA PAR EIROPAS SAVIENĪBAS DARBĪBU
KONSOLIDĒTĀ VERSIJA**

PREAMBULA

VIŅA MAJESTĀTE BEIĢU KARALIS, VĀCIJAS FEDERATĪVĀS REPUBLIKAS PREZIDENTS, FRANCIJAS REPUBLIKAS PREZIDENTS, ITĀLIJAS REPUBLIKAS PREZIDENTS, VIŅAS KARALISKĀ AUGSTĪBA LUKSEMBURGAS LIELHERCOGIENE, VIŅAS MAJESTĀTE NĪDERLANDES KARALIENE ⁽¹⁾,

APŅĒMUŠIES likt pamatus aizvien ciešākai Eiropas tautu savienībai,

APŅĒMUŠIES ar kopīgu rīcību nodrošināt savu valstu ekonomisko un sociālo attīstību, likvidējot šķēršļus, kas sadala Eiropu,

APLIECINĀDAMI, ka svarīgākais viņu centienu mērķis ir pastāvīgi uzlabot savu tautu dzīves un darba apstākļus,

ATZĪDAMI, ka šķēršļu pārvarēšana prasa saskaņotu rīcību, lai nodrošinātu vienmērīgu izaugsmi, līdzsvarotu tirdzniecību un godīgu konkurenci,

TIEKDAMIES stiprināt savu tautsaimniecību vienotību un nodrošināt to harmonisku attīstību, mazinot atšķirības, kas pastāv dažādu reģionu starpā, un mazāk attīstīto reģionu atpalicību,

VĒLĒDAMIES ar kopējo tirdzniecības politiku veicināt starptautiskās tirdzniecības ierobežojumu pakāpenisku atcelšanu,

GRIBĒDAMI apliecināt solidaritāti, kas saista Eiropu ar aizjūras zemēm, un vēlēdamies nodrošināt to labklājības pieaugumu saskaņā ar Apvienoto Nāciju Organizācijas Statūtu principiem,

APŅĒMUŠIES tādējādi apvienot resursus, lai saglabātu un stiprinātu mieru un brīvību, un aicinādami Eiropas pārējās tautas, kurām tādi paši ideāli, pievienoties šiem centieniem,

APŅĒMUŠIES attīstīt visaugstāko iespējamo zināšanu līmeni, nodrošinot savām tautām plašas iespējas iegūt izglītību un to pastāvīgi papildināt,

IR IECĒLUŠI par saviem Pilnvarotajiem:

(pilnvaroto saraksts nav sniegts)

KAS, iepazīšies ar pārējo Pušu pilnvarām un atzinuši tās par likumīgām un spēkā esošām, ir vienojušies par turpmāko.

⁽¹⁾ Kopš tā laika par Eiropas Kopienas dalībvalstīm ir kļuvušas Bulgārijas Republika, Čehijas Republika, Dānijas Karaliste, Igaunijas Republika, Grieķijas Republika, Spānijas Republika, Īrija, Kipras Republika, Latvijas Republika, Lietuvas Republika, Ungārijas Republika, Maltas Republika, Austrijas Republika, Polijas Republika, Rumānija, Portugāles Republika, Slovēnijas Republika, Slovākijas Republika, Somijas Republika, Zviedrijas Karaliste un Lielbritānijas un Ziemeļīrijas Apvienotā Karaliste.

PIRMĀ DAĻA

PRINCIPI

1. pants

1. Šajā Līgumā noteikta Savienības darbības organizācija, kā arī tās kompetences jomas, kompetences piešķiršana un kompetenču īstenošanas noteikumi.
2. Šis Līgums un Līgums par Eiropas Savienību ir līgumi, kas ir Savienības pamatā. Šos divus līgumus, kuriem ir vienāds juridisks spēks, apzīmē ar vārdu "Līgumi".

I SADAĻA

KATEGORIJAS UN SAVIENĪBAS KOMPETENCES JOMAS

2. pants

1. Ja Līgumos Savienībai ir piešķirta ekskluzīva kompetence kādā konkrētā jomā, tad veikt likumdošanas funkciju un pieņemt juridiski saistošus aktus drīkst tikai Savienība; dalībvalstis to var darīt pašas tikai tad, ja Savienība tās pilnvarojusi vai tas vajadzīgs Savienības pieņemto aktu īstenošanai.
2. Ja kādā konkrētā jomā Līgumos Savienībai ir piešķirta kompetence, kas ir kopīga ar dalībvalstīm, Savienība un dalībvalstis drīkst veikt likumdošanas funkciju un pieņemt juridiski saistošus aktus šajā jomā. Dalībvalstis īsteno savu kompetenci tiktāl, ciktāl Savienība nav īstenojusi savu kompetenci. Dalībvalstis atkal īsteno savu kompetenci tiktāl, ciktāl Savienība ir pārtraukusi īstenot savu kompetenci.
3. Dalībvalstis saskaņo savu ekonomikas un nodarbinātības politiku atbilstīgi šajā Līgumā paredzētajiem pasākumiem, kuru nodrošināšana ir Savienības kompetencē.
4. Savienības kompetencē ir saskaņā ar Līguma par Eiropas Savienību noteikumiem noteikt un īstenot kopēju ārpolitiku un drošības politiku, tostarp pakāpeniski izstrādāt kopēju aizsardzības politiku.
5. Dažās jomās un apstākļos, kas noteikti Līgumos, Savienības kompetencē ir veikt darbības, lai atbalstītu, saskaņotu vai papildinātu dalībvalstu darbības, vienlaikus neaizstājot to kompetenci šajās jomās.

Juridiski saistoši akti, ko Savienība pieņēmusi, pamatojoties uz Līgumu noteikumiem, kuri attiecas uz šīm jomām, nevar būt par iemeslu dalībvalstu normatīvo aktu saskaņošanai.

6. Savienības kompetences īstenošanas apjomu un pasākumus nosaka Līgumu noteikumi, kas attiecas uz konkrēto jomu.

3. pants

1. Savienībai ir ekskluzīva kompetence šādās jomās:

- a) muitas savienība,
- b) iekšējā tirgus darbībai nepieciešamo konkurences noteikumu izveidošana,
- c) monetārā politika attiecībā uz dalībvalstīm, kuru naudas vienība ir euro,
- d) jūras bioloģisko resursu saglabāšana saskaņā ar kopējo zivsaimniecības politiku,
- e) kopējā tirdzniecības politika.

2. Savienības ekskluzīvā kompetencē ir arī noslēgt starptautisku līgumu, ja tā slēgšana ir paredzēta Savienības leģislatīvajā aktā vai ja tas ir nepieciešams, lai ļautu Savienībai īstenot tās iekšējo kompetenci, vai tiktāl, ciktāl līguma slēgšana ietekmē Savienības kopīgos noteikumus vai maina to darbības jomu.

4. pants

1. Savienība daļa kompetenci ar dalībvalstīm, ja Līgumos tai piešķirta kompetence, kura neattiecas uz 3. un 6. pantā minētajām jomām.

2. Savienības un dalībvalstu dalītā kompetence attiecas galvenokārt uz šādām jomām:

- a) iekšējais tirgus,
- b) sociālā politika – šajā Līgumā noteiktajos aspektos,
- c) ekonomiskā, sociālā un teritoriālā kohēzija,
- d) lauksaimniecība un zivsaimniecība, izņemot jūras bioloģisko resursu saglabāšanu,
- e) vide,
- f) patērētāju tiesību aizsardzība,
- g) transports,
- h) Eiropas komunikāciju tīkli,
- i) enerģētika,

- j) brīvības, drošības un tiesiskuma telpa,
- k) kopīgie drošības apsvērumi sabiedrības veselības aizsardzības jautājumos attiecībā uz aspektiem, kas noteikti šajā Līgumā.

3. Savienības kompetencē ir darbību veikšana zinātniskās izpētes, tehnoloģiju attīstības un kosmosa jomā, jo īpaši, nosakot un īstenojot programmas, tomēr šīs kompetences īstenošana nedrīkst liegt dalībvalstīm īstenot savu kompetenci.

4. Attiecībā uz sadarbību attīstības jomā un humāno palīdzību Savienības kompetencē ir veikt darbības un vadīt kopēju politiku, tomēr minētās kompetences īstenošana nedrīkst liegt dalībvalstīm īstenot savu kompetenci.

5. pants

1. Dalībvalstis saskaņo savu ekonomikas politiku Savienībā. Šajā sakarā Padome pieņem pasākumus, jo īpaši šīs politikas vispārīgās pamatnostādnes.

Uz tām dalībvalstīm, kuru naudas vienība ir euro, attiecas īpaši pasākumi.

2. Savienība pieņem pasākumus, lai nodrošinātu dalībvalstu nodarbinātības politikas koordināciju, jo īpaši, nosakot pamatnostādnes attiecībā uz šo politiku.

3. Savienība var uzņemties iniciatīvu, lai nodrošinātu dalībvalstu sociālās politikas koordināciju.

6. pants

Savienības kompetencē ir veikt darbības, lai atbalstītu, koordinētu vai papildinātu dalībvalstu darbības. Eiropas līmenī šādas darbības attiecas uz:

- a) cilvēku veselības aizsardzību un uzlabošanu,
- b) rūpniecību,
- c) kultūru,
- d) tūrismu,
- e) izglītību, arodmācībām, jaunatni un sportu,

- f) civilo aizsardzību,
- g) administratīvo sadarbību.

II SADAĻA

VISPĀRĒJI PIEMĒROJAMI NOTEIKUMI

7. pants

Savienība nodrošina savu dažādo politiku un darbību savstarpēju konsekvenci, ņemot vērā savus mērķus un ievērojot kompetences piešķiršanas principu.

8. pants

(bijušais EKL 3. panta 2. punkts) ⁽¹⁾

Veicot savas darbības, Savienība tiecas novērst nevienlīdzību starp sievietēm un vīriešiem un sekmēt vienlīdzību.

9. pants

Nosakot un īstenojot savu politiku un darbības, Savienība ņem vērā prasības, kas saistītas ar atbilstīga sociālās aizsardzības līmeņa nodrošināšanu, ar sociālās atstumtības apkarošanu, kā arī ar izglītības, mācību un cilvēku veselības aizsardzības līmeņa paaugstināšanu.

10. pants

Nosakot un īstenojot savu politiku un darbības, Savienība tiecas apkarot diskrimināciju dzimuma, rases vai etniskās izcelsmes, reliģijas vai pārliecības, invaliditātes, vecuma vai dzimumorientācijas dēļ.

11. pants

(bijušais EKL 6. pants)

Nosakot un īstenojot Savienības politiku un darbības, tajās jāparedz vides aizsardzības prasības, lai veicinātu noturīgu attīstību.

⁽¹⁾ Šis ir vienīgi indikatīvas norādes. Precīzākas informācijas nolūkā lūgums skatīt atbilstības tabulas, kurās atspoguļota atbilstība starp līgumu veco un jauno numerāciju.

12. pants

Patērētāju tiesību aizsardzības prasības ņem vērā, nosakot un īstenojot pārējo Savienības politiku un darbības.

13. pants

Nosakot un īstenojot Kopienas lauksaimniecības, zivsaimniecības, transporta, iekšējā tirgus un pētniecības un tehnoloģiju attīstības un Kosmosa izpētes politiku, Kopiena un dalībvalstis veļa pienācīgu uzmanību dzīvnieku kā jutīgu būtņu labturības prasībām, vienlaikus ievērojot dalībvalstu normatīvos vai administratīvos aktus un paražas, jo īpaši attiecībā uz reliģiskiem rituāliem, kultūras tradīcijām un reģionālās kultūras mantojumu.

14. pants

(bijušais EKL 16. pants)

Neskarot Līguma par Eiropas Savienību 4. panta un šā Līguma 93., 106. un 107. panta noteikumus un, ņemot vērā nozīmi, kāda sabiedriskiem pakalpojumiem ir Savienības kopīgo vērtību sistēmā, kā arī to nozīmi sociālas un teritoriālas kohēzijas veicināšanā, Savienība un dalībvalstis, nepārsniedzot savas attiecīgās pilnvaras un Līgumu piemērošanas jomu, rūpējas, lai šādi pakalpojumi pamatotos uz tādiem – jo īpaši ekonomikas un finanšu – principiem un nosacījumiem, kas ļauj īstenot to uzdevumus. Eiropas Parlaments un Padome, pieņemot regulas saskaņā ar parasto likumdošanas procedūru, paredz minētos principus un nosacījumus, neskarot dalībvalstu kompetenci atbilstīgi Līgumiem sniegt un finansēt šos pakalpojumus, kā arī panākt šo pakalpojumu izpildi.

15. pants

(bijušais EKL 255. pants)

1. Lai veicinātu labu pārvaldību un nodrošinātu pilsoniskas sabiedrības līdzdalību, Savienības iestādes un struktūras darbojas iespējami atklāti.
2. Eiropas Parlamenta sēdes ir atklātas, tāpat kā Padomes sēdes, kad tā izskata leģislatīva akta projektu un balso par to.
3. Jebkuram Savienības pilsonim, kā arī jebkurai fiziskai personai, kas dzīvo kādā dalībvalstī, vai juridiskai personai, kam ir juridiskā adrese kādā dalībvalstī, ir tiesības piekļūt Savienības iestāžu un struktūru dokumentiem, neatkarīgi no to veida, ievērojot principus un nosacījumus, ko nosaka saskaņā ar šo punktu.

Eiropas Parlaments un Padome, pieņemot regulas, saskaņā ar parasto likumdošanas procedūru nosaka vispārējus principus un ierobežojumus, pamatojoties uz sabiedriskām vai privātām interesēm, kas reglamentē minētās tiesības piekļūt dokumentiem.

Katra iestāde nodrošina sava darba pārredzamību un paredz īpašus noteikumus par piekļuvi tās dokumentiem saskaņā ar otrajā daļā minētajām regulām.

Šis pants attiecas uz Eiropas Savienības Tiesu, Eiropas Centrālo banku un Eiropas Investīciju banku tikai tajos gadījumos, kad tās veic administratīvus pienākumus.

Eiropas Parlaments un Padome saskaņā ar otrajā daļā minētajā regulā paredzētiem nosacījumiem nodrošina to dokumentu publicēšanu, kas saistīti ar likumdošanas procedūrām.

16. pants
(bijušais EKL 286. pants)

1. Ikvienai personai ir tiesības uz savu personas datu aizsardzību.
2. Eiropas Parlaments un Padome saskaņā ar parasto likumdošanas procedūru paredz noteikumus par fizisko personu aizsardzību attiecībā uz Savienības iestāžu un struktūru veikto personas datu apstrādi, kā arī personas datu apstrādi, ko veic dalībvalstis saistībā ar Savienības tiesību aktu darbības jomu, un noteikumus par šādu datu brīvu apriti. Šo noteikumu izpildi kontrolē neatkarīgas iestādes.

Noteikumi, ko pieņem, pamatojoties uz šo pantu, neskar īpašos noteikumus, kas paredzēti Līguma par Eiropas Savienību 39. pantā.

17. pants

1. Savienība respektē un neskar baznīcu un reliģisko organizāciju vai apvienību statusu, kas noteikts dalībvalstu tiesību aktos.
2. Savienība tāpat ievēro filozofisko un nekonfesionašo organizāciju statusu, kas noteikts dalībvalstu tiesību aktos.
3. Atzīstot to identitāti un īpašo ieguldījumu, Savienība uztur atklātu, pārredzamu un pastāvīgu dialogu ar šīm baznīcām un organizācijām.

OTRĀ DAĻA

DISKRIMINĀCIJAS AIZLIEGUMS UN SAVIENĪBAS PILSONĪBA

18. pants (bijušais EKL 12. pants)

Piemērojot Līgumus un neskarot tajos paredzētos īpašos noteikumus, ir aizliegta jebkāda diskriminācija pilsonības dēļ.

Eiropas Parlaments un Padome saskaņā ar parasto likumdošanas procedūru var pieņemt noteikumus, kas aizliedz šādu diskrimināciju.

19. pants (bijušais EKL 13. pants)

1. Neskarot pārējos Līgumu noteikumus un nepārsniedzot pilnvaras, ko Savienībai piešķir Līgumi, Padome saskaņā ar īpašu likumdošanas procedūru, saņēmusi Eiropas Parlamenta piekrišanu, ar vienprātīgu lēmumu var paredzēt attiecīgus pasākumus, lai cīnītos pret diskrimināciju dzimuma, rases vai etniskās izcelsmes, reliģijas vai pārliecības, invaliditātes, vecuma vai dzimumorientācijas dēļ.

2. Atkāpjoties no 1. punkta, Eiropas Parlaments un Padome, lai atbalstītu dalībvalstu rīcību, kas vērsta uz 1. punktā minēto mērķu sasniegšanu, saskaņā ar parasto likumdošanas procedūru var pieņemt pamatprincipus Kopienas veicināšanas pasākumiem, kas neietver dalībvalstu normatīvo aktu saskaņošanu.

20. pants (bijušais EKL 17. pants)

1. Ar šo ir izveidota Savienības pilsonība. Ikvienu personu, kam ir kādas dalībvalsts pilsonība, ir Savienības pilsonis. Savienības pilsonība papildina, nevis aizstāj valsts pilsonību.

2. Savienības pilsoņiem ir ar Līgumiem piešķirtās tiesības un ar tiem uzliktie pienākumi. Tiem, cita starpā, ir:

- a) tiesības brīvi pārvietoties un dzīvot dalībvalstu teritorijā;
- b) tiesības balsot un tiesības kandidēt Eiropas Parlamenta vēlēšanās un dzīvesvietas dalībvalsts pašvaldību vēlēšanās ar tādiem pašiem nosacījumiem, kā attiecīgās valsts pilsoņiem;

- c) tiesības tās trešās valsts teritorijā, kurā nav pārstāvēta dalībvalsts, kuras pilsoņi viņi ir, uz jebkuras dalībvalsts diplomātisko un konsulāro iestāžu aizsardzību ar tādiem pašiem nosacījumiem kā attiecīgās valsts pilsoņiem;
- d) tiesības iesniegt lūgumrakstu Eiropas Parlamentā, rakstīt Eiropas ombudam un Savienības iestādēm un padomdevējām struktūrām jebkurā no Līgumu valodām un saņemt atbildi tajā pašā valodā.

Šīs tiesības īsteno saskaņā ar nosacījumiem un ierobežojumiem, ko nosaka Līgumos un ar to īstenošanai paredzētajiem pasākumiem.

21. pants
(bijušais EKL 18. pants)

1. Ikvienam Savienības pilsonim ir tiesības brīvi pārvietoties un dzīvot dalībvalstīs, ievērojot Līgumos noteiktos ierobežojumus un nosacījumus, kā arī to īstenošanai paredzētos pasākumus.
2. Ja izrādās, ka minētā mērķa sasniegšanai vajadzīga Savienības rīcība, bet Līgumi nav piešķīruši šim nolūkam vajadzīgās pilnvaras, tad Eiropas Parlaments un Padome saskaņā ar parasto likumdošanas procedūru var pieņemt noteikumus, lai sekmētu 1. punktā minēto tiesību īstenošanu.
3. Tādā pašā nolūkā, kā minēts 1. punktā, ja vien Līgumos nav paredzētas nepieciešamās pilnvaras, Padome saskaņā ar īpašu likumdošanas procedūru var paredzēt pasākumus par sociālo nodrošinājumu vai sociālo aizsardzību. Padome pieņem vienprātīgu lēmumu pēc apspriešanās ar Eiropas Parlamentu.

22. pants
(bijušais EKL 19. pants)

1. Ikvienam Savienības pilsonim, kas dzīvo kādā dalībvalstī, bet nav tās pilsonis, ir tiesības balsot un kandidēt pašvaldību vēlēšanās šajā dalībvalstī saskaņā ar tādiem pašiem nosacījumiem kā šīs valsts pilsoņiem. Šīs tiesības īsteno, ievērojot sīki izstrādātus noteikumus, kas Padomei saskaņā ar īpašu likumdošanas procedūru un pēc apspriešanās ar Eiropas Parlamentu jāpieņem ar vienprātīgu lēmumu; šie noteikumi var paredzēt izņēmumus kādas dalībvalsts īpašu problēmu dēļ.
2. Neskarot 223. panta 1. punktu un noteikumus, kas pieņemti tā īstenošanai, ikvienam Savienības pilsonim, kas dzīvo kādā dalībvalstī, bet nav tās pilsonis, ir tiesības balsot un kandidēt Eiropas Parlamenta vēlēšanās šajā dalībvalstī saskaņā ar tādiem pašiem nosacījumiem kā šīs valsts pilsoņiem. Šīs tiesības īsteno, ievērojot sīki izstrādātus noteikumus, kas Padomei saskaņā ar īpašu likumdošanas procedūru un pēc apspriešanās ar Eiropas Parlamentu jāpieņem ar vienprātīgu lēmumu; šie noteikumi var paredzēt izņēmumus kādas dalībvalsts īpašu problēmu dēļ.

23. pants
(bijušais EKL 20. pants)

Ikvienam Savienības pilsonim trešajā valstī, kurā nav pārstāvniecības tai dalībvalstij, kuras pilsonis viņš ir, ir tiesības uz jebkuras dalībvalsts diplomātisko un konsulāro iestāžu aizsardzību ar tādiem pašiem nosacījumiem kā šīs valsts pilsoņiem. Dalībvalstis pieņem atbilstīgus pasākumus un sāk starptautiskas sarunas, lai nodrošinātu šādu aizsardzību.

Padome saskaņā ar īpašu likumdošanas procedūru un pēc apriešanās ar Eiropas Parlamentu var pieņemt direktīvas, ar ko nosaka koordinācijas un sadarbības pasākumus, kuri vajadzīgi, lai veicinātu šādu aizsardzību.

24. pants
(bijušais EKL 21. pants)

Eiropas Parlaments un Padome, pieņemot regulas saskaņā ar parasto likumdošanas procedūru, paredz noteikumus procedūrām un nosacījumiem, kas nepieciešami pilsoņu iniciatīvai Līguma par Eiropas Savienību 8.b panta nozīmē, tostarp nosaka minimālo dalībvalstu skaitu, kas tiem jāpārstāv.

Ikvienam Savienības pilsonim ir tiesības iesniegt lūgumrakstu Eiropas Parlamentā saskaņā ar 227. pantu.

Ikviens Savienības pilsonis var vērsties pie ombuda, kura institūts izveidots saskaņā ar 228. pantu.

Ikvienam Savienības pilsonim ir tiesības rakstiski vērsties pie jebkuras no iestādēm vai struktūrām, kas minētas šajā pantā vai Līguma par Eiropas Savienību 13. pantā, kādā no minētā Līguma 55. panta 1. punktā minētajām valodām un saņemt atbildi tajā pašā valodā.

25. pants
(bijušais EKL 22. pants)

Komisija reizi trijos gados ziņo Eiropas Parlamentam, Padomei un Ekonomikas un sociālo lietu komitejai par to, kā ir ievēroti šīs Līguma daļas noteikumi. Šajā ziņojumā ņem vērā Savienības attīstību.

Pamatojoties uz to un neskarot citus Līgumu noteikumus, Padome saskaņā ar īpašu likumdošanas procedūru, saņēmusi Eiropas Parlamenta piekrišanu, ar vienprātīgu lēmumu var pieņemt noteikumus, kas nostiprina vai paplašina šā Līguma 20. panta 2. punktā minētās tiesības. Šie noteikumi stājas spēkā pēc tam, kad tos ir apstiprinājušas dalībvalstis saskaņā ar savām attiecīgajām konstitucionālajām prasībām.

TREŠĀ DAĻA

SAVIENĪBAS IEKŠPOLITIKA UN RĪCĪBA

I SADAĻA

IEKŠĒJAIS TIRGUS

26. pants (bijušais EKL 14. pants)

1. Savienība paredz pasākumus, lai izveidotu iekšējo tirgu vai nodrošinātu tā darbību saskaņā ar attiecīgajiem Līgumu noteikumiem.
2. Iekšējais tirgus aptver telpu bez iekšējām robežām, kurā saskaņā ar Līgumiem ir nodrošināta preču, personu, pakalpojumu un kapitāla brīva aprīte.
3. Padome pēc Komisijas priekšlikuma nosaka pamatnostādnes un nosacījumus, kas vajadzīgi, lai visās attiecīgajās nozarēs nodrošinātu līdzsvarotu attīstību.

27. pants (bijušais EKL 15. pants)

Izstrādājot priekšlikumus par to, kā sasniegt 26. pantā izvirzītos mērķus, Komisija ņem vērā, cik lieli pūliņi konkrētu valstu tautsaimniecībām ar atšķirīgu attīstības līmeni būs jāpieliek, lai izveidotu iekšējo tirgu, un var ierosināt attiecīgus noteikumus.

Ja šie noteikumi rada izņēmuma statusu, tiem jābūt pagaidu noteikumiem un jārada cik iespējams mazi traucējumi iekšējā tirgus darbībā.

II SADAĻA

BRĪVA PREČU APRĪTE

28. pants (bijušais EKL 23. pants)

1. Savienība ietver muitas savienību, kas aptver visu preču tirdzniecību un paredz dalībvalstīm aizliegt savstarpējus ievaduitas un izveduitas nodokļus un visus maksājumus ar līdzvērtīgu iedarbību, kā arī ieviest kopējus muitas tarifus attiecībās ar trešām valstīm.

2. Šīs sadaļas 30. pants un 3. nodaļa attiecas uz dalībvalstu izcelsmes ražojumiem un no trešām valstīm ievestajiem ražojumiem, kas dalībvalstīs ir brīvā apgrozībā.

29. pants
(bijušais EKL 24. pants)

Ražojumus, kas ievesti no trešām valstīm, uzskata par esošiem brīvā apgrozībā dalībvalstī, ja attiecībā uz šādiem ražojumiem ir ievērotas visas vajadzīgās importa formalitātes un dalībvalstī ir iekasēti visi vajadzīgie muitas nodokļi vai maksājumi ar līdzvērtīgu iedarbību, un ja par šiem ražojumiem šādi nodokļi vai maksājumi nav pilnīgi vai daļēji atmaksāti.

1. NODAĻA
MUITAS SAVIENĪBA

30. pants
(bijušais EKL 25. pants)

Ievedmuitas un izvedmuitas nodokļi, kā arī citi maksājumi ar līdzīgu iedarbību dalībvalstu starpā ir aizliegti. Šis aizliegums attiecas arī uz fiskāliem muitas nodokļiem.

31. pants
(bijušais EKL 26. pants)

Kopējos muitas tarifus nosaka Padome pēc Komisijas priekšlikuma.

32. pants
(bijušais EKL 27. pants)

Veicot uzdevumus, kas Komisijai šajā nodaļā uzticēti, tā ņem vērā

- a) vajadzību veicināt tirdzniecību starp dalībvalstīm un trešām valstīm;
- b) pārmaiņas konkurences apstākļos Savienībā, ciktāl tās uzlabo uzņēmumu konkurētspēju;
- c) Savienības prasības attiecībā uz apgādi ar izejvielām un pusfabrikātiem; šajā sakarā Komisija gādā, lai netiktu izkropļota dalībvalstu konkurence gatavu preču tirdzniecībā;
- d) vajadzību izvairīties no nopietniem traucēkļiem dalībvalstu tautsaimniecībā un panākt ražošanas racionālu attīstību un patēriņa pieaugumu Savienībā.

2. NODAĻA SADARBĪBA MUITAS JOMĀ

33. pants (bijušais EKL 135. pants)

Līgumu piemērošanas jomā Eiropas Parlaments un Padome saskaņā ar parasto likumdošanas procedūru veic pasākumus, lai stiprinātu sadarbību starp dalībvalstu muitām, kā arī starp dalībvalstīm un Komisiju.

3. NODAĻA KVANTITATĪVO IEROBEŽOJUMU AIZLIEGUMS STARP DALĪBVALSTĪM

34. pants (bijušais EKL 28. pants)

Dalībvalstu starpā ir aizliegti importa kvantitatīvie ierobežojumi un citi pasākumi ar līdzvērtīgu iedarbību.

35. pants (bijušais EKL 29. pants)

Dalībvalstu starpā ir aizliegti eksporta kvantitatīvie ierobežojumi un pasākumi ar līdzvērtīgu iedarbību.

36. pants (bijušais EKL 30. pants)

Šā Līguma 34. un 35. pants neliedz noteikt importa, eksporta vai tranzīta aizliegumus vai ierobežojumus, kas pamatojas uz sabiedrības morāles, sabiedriskās kārtības vai valsts drošības apsvērumiem, uz cilvēku veselības un dzīvības aizsardzības, kā arī dzīvnieku un augu aizsardzības, nacionālu mākslas, vēstures vai arheoloģijas bagātību aizsardzības, vai rūpnieciskā un komerciālā īpašuma aizsardzības apsvērumiem. Šādus aizliegumus vai ierobežojumus tomēr nedrīkst piemērot dalībvalstu tirdzniecībā kā patvaļīgas diskriminācijas vai slēptas ierobežošanas līdzekļus.

37. pants (bijušais EKL 31. pants)

1. Dalībvalstis pielāgo komerciālus valsts monopolus tā, lai attiecībā uz preču sagādes un tirdzniecības nosacījumiem nepastāvētu nekāda dalībvalstu pilsoņu diskriminācija.

Šis pants attiecas uz visām iestādēm, ar kuru starpniecību dalībvalsts *de iure* vai *de facto* tieši vai netieši pārrauga, nosaka vai būtiski ietekmē dalībvalstu savstarpēju importu un eksportu. Šis pants attiecas arī uz tiem monopoliem, ko valsts ir deleģējusi trešām personām.

2. Dalībvalstis atturas ieviest jaunus pasākumus, kas nesaskan ar 1. punktā noteiktajiem principiem vai ierobežo to pantu darbības jomu, kuri reglamentē dalībvalstu savstarpēju muitas nodokļu un kvantitatīvo ierobežojumu aizliegumu.

3. Ja kādas valsts komerciāls monopols darbojas saskaņā ar noteikumiem, kas paredz atvieglināt lauksaimniecības produktu pārdošanu vai gūt no tiem optimālu peļņu, tad, piemērojot šo pantu, attiecīgi jārikojas, lai panāktu līdzvērtīgas garantijas attiecīgo ražotāju nodarbinātībai un dzīves līmenim.

III SADAĻA

LAUKSAIMNIECĪBA UN ZIVSAIMNIECĪBA

38. pants (bijušais EKL 32. pants)

1. Savienība nosaka un īsteno kopīgu lauksaimniecības un zivsaimniecības politiku.

Iekšējais tirgus aptver lauksaimniecību, zivsaimniecību un tirdzniecību ar lauksaimniecības produktiem. "Lauksaimniecības produkti" ir zemkopības, lopkopības un zivsaimniecības produkti, kā arī pirmās pakāpes pārstrādes produkti, kas ir tieši saistīti ar šādiem produktiem. Atsauces uz kopējo lauksaimniecības politiku vai lauksaimniecību, kā arī apzīmējumu "lauksaimniecisks" attiecina arī uz zivsaimniecību, ievērojot šīs nozares specifiskās īpatnības.

2. Ja 39. līdz 44. pantā nav paredzēts citādi, tad uz lauksaimniecības produktiem attiecas noteikumi, kas pieņemti, lai izveidotu iekšējo tirgu un lai nodrošinātu tā darbību.

3. Produkti, uz kuriem attiecas 39. līdz 44. pants, ir uzskaitīti I pielikumā.

4. Lauksaimniecības produktu iekšējā tirgus darbībai un attīstībai jānorit reizē ar kopējas lauksaimniecības politikas izveidi.

39. pants (bijušais EKL 33. pants)

1. Kopējās lauksaimniecības politikas mērķi ir:

a) celt lauksaimniecības ražīgumu, veicinot tehnikas attīstību un panākot lauksaimniecības ražošanas racionālu attīstību un ražošanas faktoru, jo īpaši darbaspēka, optimālu izmantojumu;

- b) šādi panākt pietiekami augstu dzīves līmeni lauku iedzīvotājiem, jo īpaši palielinot lauksaimniecībā nodarbināto personu individuālos ienākumus;
  - c) stabilizēt tirgus;
  - d) nodrošināt piedāvāto produktu pieejamību tirgū;
  - e) panākt, ka patērētāji piedāvātos produktus saņem par samērīgām cenām.
2. Veidojot kopējo lauksaimniecības politiku un īpašas metodes tās piemērošanai, jāņem vērā:
- a) lauksaimniecības īpatnības, ko rada lauksaimniecības sociālā struktūra un dažādu lauksaimniecības reģionu struktūras un dabas apstākļu atšķirības;
  - b) vajadzība pakāpeniski īstenot attiecīgus pielāgojumus;
  - c) tas, ka dalībvalstīs lauksaimniecības nozare ir cieši saistīta ar visu tautsaimniecību.

40. pants

1. Lai sasniegtu mērķus, kas izvirzīti 39. pantā, izveido lauksaimniecības tirgu kopīgo organizāciju.

Šai organizācijai, atkarībā no produktiem, uz kuriem tā attiecas, ir šādas formas:

- a) kopīgi konkurences noteikumi;
- b) dažādo valstu tirgus organizāciju obligāta koordinācija;
- c) Eiropas tirgus organizācija.

2. Lauksaimniecības tirgu kopīgā organizācija, kas izveidota saskaņā ar šā panta 1. punktu, var aptvert visus pasākumus, kas vajadzīgi, lai sasniegtu 39. pantā izvirzītos mērķus, jo īpaši cenu regulēšanu, atbalstu dažādu produktu ražošanai un tirdzniecībai, glabāšanas un pārvadāšanas noteikumus un kopīgus paņēmienus importa un eksporta stabilizācijai.

Kopīgā organizācija darbojas vienīgi 39. pantā izvirzīto mērķu sasniegšanai un nepieļauj ražotāju un patērētāju diskrimināciju Savienībā.

Kopējā cenu politika pamatojas uz kopīgiem kritērijiem un vienādām aprēķinu metodēm.

3. Lai 1. punktā minētā lauksaimniecības tirgu kopīgā organizācija spētu sasniegt tai izvirzītos mērķus, var izveidot vienu vai vairākus lauksaimniecības virzības un garantiju fondus.

41. pants
(bijušais EKL 35. pants)

Lai varētu sasniegt 39. pantā izvirzītos mērķus, kopējā lauksaimniecības politikā var paredzēt tādas pasākumus kā:

- a) efektīva darbības koordinācija arodmācību, pētniecības un lauksaimniecības zinību izplatīšanas jomā; tā var ietvert arī projektu vai iestāžu kopīgu finansēšanu;
- b) kopīgi pasākumi dažu produktu patēriņa veicināšanai.

42. pants
(bijušais EKL 36. pants)

Šā Līguma nodaļa par konkurenci attiecas uz lauksaimniecības produktu ražošanu un tirdzniecību tikai tiktāl, ciktāl to noteicis Eiropas Parlaments atbilstīgi 43. panta 2. punktam un saskaņā ar minētajos punktos paredzēto procedūru, ievērojot 39. pantā izvirzītos mērķus.

Padome pēc Komisijas priekšlikuma var atļaut piešķirt atbalstu::

- a) lai aizsargātu uzņēmumus, kuriem traucējumus rada strukturāli vai dabas apstākļi;
- b) saskaņā ar ekonomikas attīstības programmām.

43. pants
(bijušais EKL 37. pants)

1. Komisija iesniedz priekšlikumus par kopējas lauksaimniecības politikas izstrādi un ieviešanu, tostarp paredzot aizstāt valstu lauksaimniecības tirgu organizācijas ar vienu no 40. panta 1. punktā paredzētajām kopīgās organizācijas formām, kā arī priekšlikumus par to, kā īstenot šajā sadaļā izklāstītos pasākumus.

Izstrādājot šos priekšlikumus, ņem vērā šajā sadaļā iztirzāto lauksaimniecības jautājumu savstarpējo atkarību.

2. Eiropas Parlaments un Padome saskaņā ar parasto likumdošanas procedūru un pēc apspriešanās ar Ekonomikas un sociālo lietu komiteju izveido lauksaimniecības tirgu kopīgo organizāciju, kas paredzēta 40. panta 1. punktā, kā arī citus noteikumus, kas vajadzīgi kopējās lauksaimniecības politikas un kopējās zivsaimniecības politikas mērķu sasniegšanai.

3. Padome pēc Komisijas priekšlikuma paredz pasākumus par cenu, nodevu, atbalsta un kvantitatīvo ierobežojumu noteikšanu, kā arī par zvejas iespēju noteikšanu un piešķiršanu.

4. Valstu tirgus organizācijas saskaņā ar 1. punktu var aizstāt ar tirgus kopīgo organizāciju, kas paredzēta 40. panta 1. punktā, ja:

- a) tām dalībvalstīm, kas neatbalsta šo pasākumu un kam ir pašām savas organizācijas konkrētām ražošanas nozarēm, lauksaimniecības tirgu kopīgā organizācija piedāvā līdzvērtīgus attiecīgo ražotāju nodarbinātības un dzīves līmeņa aizsargpasākumus, ņemot vērā iespējamus pielāgojumus un specializāciju, kas būs vajadzīga laika gaitā;
- b) šāda organizācija tirdzniecībai Savienībā nodrošina līdzīgus nosacījumus tiem, kas pastāv attiecīgās valsts tirgū.

5. Ja kādām izejvielām ievieš lauksaimniecības tirgu kopīgo organizāciju, pirms tā ieviesta attiecīgajiem pārstrādes produktiem, tad no trešām valstīm var importēt Savienībā tās izejvielas, ko izmanto pārstrādes produktiem, kurus paredz eksportēt uz trešām valstīm.

44. pants
(bijušais EKL 38. pants)

Ja dalībvalstī attiecībā uz kādiem produktiem pastāv valsts tirgus organizācija vai līdzīgi iekšēji noteikumi, kas iespaido tādu pašu produktu konkurētspēju citā dalībvalstī, tad dalībvalstis var noteikt kompensējošus maksājumus par attiecīgo produktu importu no dalībvalsts, kur pastāv šāda organizācija vai noteikumi, ja vien šī valsts nenosaka kompensācijas maksājumus par eksportu.

Komisija nosaka šos maksājumus tādā apjomā, kāds vajadzīgs, lai atjaunotu līdzsvaru; tā var atļaut arī citus pasākumus, kuru sīkākus nosacījumus tā precizē.

IV SADAĻA
PERSONU, PAKALPOJUMU UN KAPITĀLA BRĪVA APRĪTE

1. NODAĻA
DARBA ŅĒMĒJI

45. pants
(bijušais EKL 39. pants)

1. Savienībā nodrošina darba ņēmēju pārvietošanās brīvību.

2. Pārvietošanās brīvība nozīmē to, ka likvidē jebkādu dalībvalstu darba ņēmēju diskrimināciju pilsonības dēļ attiecībā uz nodarbinātību, darba samaksu un citiem darba un nodarbinātības nosacījumiem.

3. Tā nozīmē turpmāk norādītās tiesības, ko var ierobežot, vienīgi pamatojoties uz sabiedriskās kārtības, valsts drošības vai veselības aizsardzības apsvērumiem:

- a) tiesības pieņemt faktiskos darba piedāvājumus;
- b) tiesības šajā nolūkā brīvi pārvietoties dalībvalstu teritorijā;
- c) tiesības darba nolūkos uzturēties kādā dalībvalstī saskaņā ar normatīviem un administratīviem aktiem, kas reglamentē šīs valsts pilsoņu nodarbinātību;
- d) tiesības palikt kādā dalībvalstī pēc tam, kad darba attiecības šajā valstī beigušās, atbilstīgi nosacījumiem, kas ietverti regulās, kuras izstrādās Komisija.

4. Šis pants neattiecas uz nodarbinātību civildienestā.

46. pants
(bijušais EKL 40. pants)

Eiropas Parlaments un Padome saskaņā ar parasto likumdošanas procedūru pēc apspriešanās ar Ekonomikas un sociālo lietu komiteju pieņem direktīvas vai regulas, kas nosaka, kādi pasākumi jāveic, lai radītu darba ņēmēju pārvietošanās brīvību, kas noteikta 45. pantā, jo īpaši,

- a) nodrošinot valstu nodarbinātības dienestu ciešu sadarbību;
- b) likvidējot tās administratīvās procedūras un praksi, kā arī tādus laika ierobežojumus tiesībām pretendēt uz pieejamu darbu, kurus paredz vai nu attiecīgās valsts tiesību akti, vai starp dalībvalstīm iepriekš noslēgti nolīgumi un kuru saglabāšana traucē liberalizēt darba ņēmēju pārvietošanos;
- c) atceļot visus šādus laika ierobežojumus un citus ierobežojumus, ko paredz vai nu attiecīgās valsts tiesību akti, vai arī starp dalībvalstīm iepriekš noslēgti nolīgumi, kas uz citu dalībvalstu darba ņēmējiem attiecina citādus nosacījumus nodarbinātības brīvai izvēlei nekā uz attiecīgās valsts darba ņēmējiem;
- d) izveidojot attiecīgu sistēmu, lai darba piedāvājumus saistītu ar darba pieteikumiem un veicinātu piedāvājuma un pieprasījuma līdzsvaru darba tirgū, nopietni neapdraudot dzīves līmeni un nodarbinātības līmeni dažādos reģionos un tautsaimniecības nozarēs.

47. pants
(bijušais EKL 41. pants)

Īstenojot kopīgu programmu, dalībvalstis veicina gados jaunu darba ņēmēju apmaiņu.

48. pants
(bijušais EKL 42. pants)

Eiropas Parlaments un Padome saskaņā ar parasto likumdošanas procedūru paredz tādus pasākumus sociālā nodrošinājuma jomā, kas vajadzīgi, lai īstenotu darba ņēmēju pārvietošanās brīvību; šajā nolūkā tie izveido sistēmu, kas nodrošina to, ka algotiem vai pašnodarbinātiem migrējošiem darba ņēmējiem un viņu apgādājamiem:

- a) summē visus laikposmus, ko saskaņā ar dažu valstu tiesību aktiem ņem vērā, lai piešķirtu un saglabātu tiesības saņemt pabalstu un aprēķinātu tā lielumu;
- b) maksā pabalstus personām, kas ir dalībvalstu iedzīvotāji.

Ja kāds Padomes loceklis paziņo, ka 1. punktā minētais legīslatīva akta projekts varētu ietekmēt viņa valsts sociālā nodrošinājuma sistēmas būtiskus aspektus, jo īpaši tās piemērošanas jomu, izmaksas vai finanšu struktūru, vai varētu ietekmēt minētās sistēmas finansiālo līdzsvaru, tas var pieprasīt šo jautājumu nodot Eiropadomei. Šādā gadījumā parasto likumdošanas procedūru aptur. Pēc projekta apspriešanas Eiropadome 4 mēnešu laikā pēc procedūras apturēšanas:

- a) projektu atdod atpakaļ Padomei, kas izbeidz parastās likumdošanas procedūras apturēšanu, vai
- b) nepieņem lēmumu vai pieprasa Komisijai, lai tā iesniedz jaunu priekšlikumu; šādā gadījumā uzskata, ka sākotnēji piedāvātais akts nav pieņemts.

2. NODAĻA

TIESĪBAS VEIKT UZŅĒMĒJDARBĪBU

49. pants
(bijušais EKL 43. pants)

Ievērojot šie turpmāk izklāstītos noteikumus, aizliedz ierobežojumus kādas dalībvalsts pilsoņu brīvībai veikt uzņēmējdarbību citā dalībvalstī. Tāpat aizliedz ierobežojumus attiecībā uz to, kā dalībvalstu pilsoņi, kas izveidojuši uzņēmumu kādā dalībvalstī, atver šā uzņēmuma pārstāvniecības, filiāles vai meitasuzņēmumus citās dalībvalstīs.

Brīvība veikt uzņēmējdarbību ietver tiesības sākt un izvērst darbības kā pašnodarbinātām personām, kā arī dibināt un vadīt uzņēmumus, jo īpaši sabiedrības, kas definētas 54. panta otrajā daļā, ar tādiem pašiem nosacījumiem, kādus saviem pilsoņiem paredz tās valsts tiesību akti, kurā notiek šī uzņēmējdarbība, ņemot vērā šā Līguma nodaļu par kapitālu.

50. pants
(bijušais EKL 44. pants)

1. Lai panāktu brīvību veikt uzņēmējdarbību attiecībā uz kādu darbības jomu, Eiropas Parlaments un Padome saskaņā ar parasto likumdošanas procedūru pēc apspriešanās ar Ekonomikas un sociālo lietu komiteju, pieņem direktīvas.
2. Eiropas Parlaments, Padome un Komisija veic pienākumus, ko tām uzliek iepriekš izklāstītie noteikumi, jo īpaši,
  - a) parasti piešķirot prioritāru režīmu tām darbības jomām, kur brīvība veikt uzņēmējdarbību īpaši labvēlīgi iespaido ražošanas un tirdzniecības attīstību;
  - b) nodrošinot dalībvalstu kompetentu iestāžu ciešu sadarbību, lai izvērtētu, kāds Savienībā ir stāvoklis dažādās darbības jomās;
  - c) likvidējot tās administratīvās procedūras un praksi, kas izriet no valstu tiesību aktiem vai starp dalībvalstīm iepriekš noslēgtiem nolīgumiem un kuru atstāšana spēkā apdraud brīvību veikt uzņēmējdarbību;
  - d) nodrošinot iespēju vienas dalībvalsts darba ņēmējiem, kas nodarbināti citā dalībvalstī, palikt tajā ar nolūku sākt darboties kā pašnodarbinātām personām, ja šie darba ņēmēji atbilst tiem nosacījumiem, kas būtu jāievēro, ja tie ieceļotu šajā valstī tad, kad ir nolēmuši sākt šādu darbību;
  - e) dodot iespēju vienas dalībvalsts pilsoņiem iegūt īpašumā un izmantot zemi un ēkas, kas atrodas citā dalībvalstī, ciktāl tas nav pretrunā 39. panta 2. punktā izklāstītajiem principiem;
  - f) pakāpeniski atceļot ierobežojumus brīvībai veikt uzņēmējdarbību visās attiecīgajās darbības jomās, gan attiecībā uz to, kā dalībvalstī dibināt pārstāvniecības, filiāles un meitas uzņēmumus, gan arī nosacījumiem, kas attiecas uz galvenā uzņēmuma darbinieku stāšanos vadības un pārraudzības amatos šādās pārstāvniecībās, filiālēs un meitas uzņēmumos;
  - g) pietiekami koordinējot garantijas, ko dalībvalstis prasa no sabiedrībām, kuras definētas 54. panta otrajā daļā, nolūkā aizsargāt dalībnieku un trešo personu intereses, un paredzot šādu garantiju vienādošanu visā Savienībā;
  - h) pārliecinoties par to, ka dalībvalstu piešķirtais atbalsts neizkropļo uzņēmējdarbības veikšanas nosacījumus.

51. pants
(bijušais EKL 45. pants)

Attiecībā uz konkrētām dalībvalstīm šo nodaļu nepiemēro tādās darbības jomās, kas attiecīgās valstīs kaut netieši ir saistītas ar valsts varas īstenošanu.

Eiropas Parlaments un Padome saskaņā ar parasto likumdošanas procedūru var noteikt, ka šī nodaļa neattiecas uz konkrētām darbības jomām.

52. pants
(bijušais EKL 46. pants)

1. Šī nodaļa un saskaņā ar to veiktie pasākumi neliedz piemērot tādus normatīvus un administratīvus aktus, kas sabiedriskās kārtības, valsts drošības vai veselības aizsardzības interesēs ārvalstniekiem paredz īpašu režīmu.

2. Eiropas Parlaments un Padome saskaņā ar parasto likumdošanas procedūru pieņem direktīvas, lai koordinētu iepriekš minētos noteikumus.

53. pants
(bijušais EKL 47. pants)

1. Lai personām būtu vieglāk sākt un izvērst darbības kā pašnodarbinātām personām, Eiropas Parlaments un Padome saskaņā ar parasto likumdošanas procedūru pieņem direktīvas, kas nosaka diplomu, apliecību un citu oficiālu kvalifikācijas apliecinājuma dokumentu savstarpēju atzīšanu, kā arī normatīvo un administratīvo aktu noteikumu koordināciju dalībvalstīs saistībā ar darbību sākšanu un izvērsšanu kā pašnodarbinātām personām.

2. Ierobežojumu pakāpeniska atcelšana profesijām, kas saistītas ar medicīnu, ar to saistītām profesijām un farmācijas profesijām, ir atkarīga no tā, kā dalībvalstīs koordinē nosacījumus darbam šajās profesijās.

54. pants
(bijušais EKL 48. pants)

Tiesiskais statuss tām sabiedrībām, kuras izveidotas saskaņā ar kādas dalībvalsts tiesību aktiem un kuru juridiskā adrese, galvenā vadība vai galvenā uzņēmējdarbības vieta ir Savienībā, šajā nodaļā ir pielīdzināts to fizisko personu tiesiskajam statusam, kuras ir dalībvalstu pilsoņi.

“Sabiedrības” ir tādas sabiedrības, kas izveidotas saskaņā ar civiltiesībām vai komerciesībām, kā arī kooperatīvi un citas juridiskas personas, kas ir publisko tiesību vai privāttiesību subjekti, izņemot bezpeļņas sabiedrības.

55. pants
(bijušais EKL 294. pants)

Neskarot citu Līgumu noteikumu piemērošanu, dalībvalstis citu dalībvalstu pilsoņiem piešķir tādas pašas tiesības piedalīties 54. pantā definēto sabiedrību kapitāla veidošanā, ko tās piešķir saviem pilsoņiem.

3. NODAĻA PAKALPOJUMI

56. pants (bijušais EKL 49. pants)

Kā paredz šie turpmāk izklāstītie noteikumi, Savienībā aizliedz pakalpojumu sniegšanas brīvības ierobežojumus to dalībvalstu pilsoņiem, kas veic uzņēmējdarbību kādā dalībvalstī, bet sniedz pakalpojumus citas dalībvalsts personai.

Eiropas Parlaments un Padome saskaņā ar parasto likumdošanas procedūru šo nodaļu var attiecināt arī uz trešo valstu pilsoņiem, kas sniedz pakalpojumus un veic uzņēmējdarbību Savienības dalībvalstīs.

57. pants (bijušais EKL 50. pants)

Pakalpojumus uzskata par “pakalpojumiem” Līgumu nozīmē, ja tos parasti sniedz par atlīdzību, ciktāl uz tiem neattiecas noteikumi par preču, kapitāla un personu brīvu apriti.

Cita starpā pakalpojumi ir

- a) rūpnieciskas darbības;
- b) komerciālas darbības;
- c) amatnieku darbības;
- d) brīvo profesiju darbības.

Neskarot noteikumus, ko paredz nodaļa par tiesībām veikt uzņēmējdarbību, persona, kas sniedz pakalpojumus, var uz laiku veikt darbības dalībvalstī, kur sniedz pakalpojumus, saskaņā ar tādiem pašiem nosacījumiem, kādus šī valsts izvirza pati saviem pilsoņiem.

58. pants (bijušais EKL 51. pants)

1. Pakalpojumu sniegšanas brīvību transporta jomā reglamentē noteikumi, kas izklāstīti sadaļā par transportu.
2. Banku pakalpojumus un apdrošināšanas pakalpojumus, kas saistīti ar kapitāla apriti, liberalizē atbilstīgi kapitāla aprites liberalizācijai.

59. pants
(bijušais EKL 52. pants)

1. Lai liberalizētu kādu konkrētu pakalpojumu, Eiropas Parlaments un Padome – ar kvalificētu balsu vairākumu – saskaņā ar parasto likumdošanas procedūru un pēc apspriešanās ar Ekonomikas un sociālo lietu komiteju, pieņem direktīvas.
2. Attiecībā uz 1. punktā minētajām direktīvām, prioritāte parasti ir tiem pakalpojumiem, kas tieši iespaido ražošanas izmaksas, vai tiem, kuru liberalizācija palīdz veicināt preču tirdzniecību.

60. pants
(bijušais EKL 53. pants)

Dalībvalstis tiecas liberalizēt pakalpojumus vairāk, nekā to paredz direktīvas, kas izdotas, ievērojot 59. panta 1. punktu, ja to ļauj valstu vispārējais tautsaimniecības stāvoklis un stāvoklis konkrētā tautsaimniecības nozarē.

Šajā nolūkā Komisija sniedz attiecīgajām dalībvalstīm ieteikumus.

61. pants
(bijušais EKL 54. pants)

Kamēr nav atcelti ierobežojumi pakalpojumu sniegšanas brīvībai, dalībvalstis šos ierobežojumus piemēro visām personām, kas sniedz pakalpojumus 56. panta pirmās daļas nozīmē, neatkarīgi no šo personu pilsonības vai dzīvesvietas.

62. pants
(bijušais EKL 55. pants)

Šā Līguma 51. līdz 54. pants attiecas uz visiem šajā nodaļā izskatītajiem jautājumiem.

4. NODAĻA
KAPITĀLS UN MAKSĀJUMI

63. pants
(bijušais EKL 56. pants)

1. Ievērojot šajā nodaļā izklāstītos noteikumus, ir aizliegti visi kapitāla aprites ierobežojumi dalībvalstu, kā arī dalībvalstu un trešo valstu starpā.
2. Ievērojot šajā nodaļā izklāstītos noteikumus, ir aizliegti visi maksājumu ierobežojumi dalībvalstu, kā arī dalībvalstu un trešo valstu starpā.

64. pants
(bijušais EKL 57. pants)

1. Šā Līguma 63. pants neliedz attiecināt uz trešām valstīm ierobežojumus, kas 1993. gada 31. decembrī pastāv valstu vai Savienības tiesību aktos par kapitāla apriti starp dalībvalstīm un trešām valstīm, ja tā ietver tiešas investīcijas – arī investīcijas nekustamā īpašumā – kā arī par uzņēmējdarbības veikšanu, finanšu pakalpojumu sniegšanu vai vērtspapīru laišanu kapitāla tirgū. Attiecībā uz ierobežojumiem, kas pastāv Bulgārijas, Igaunijas un Ungārijas tiesību aktos, attiecīgais datums ir 1999. gada 31. decembris.

2. Tiecoties starp dalībvalstīm un trešām valstīm panākt cik iespējams lielāku kapitāla aprites brīvību un neskarot citas šā Līguma nodaļas, Eiropas Parlaments un Padome saskaņā ar parasto likumdošanas procedūru pieņem pasākumus attiecībā uz kapitāla apriti starp dalībvalstīm un trešām valstīm, ja tā ietver tiešas investīcijas – arī investīcijas nekustamā īpašumā – kā arī par uzņēmējdarbības veikšanu, finanšu pakalpojumu sniegšanu vai vērtspapīru laišanu kapitāla tirgū.

3. Atkāpjoties no 2. punkta, pasākumus, kas Kopienas tiesībās ierobežo liberalizāciju kapitāla aprītē starp dalībvalstīm un trešām valstīm, var paredzēt tikai Padome saskaņā ar īpašu likumdošanas procedūru pēc apspriešanās ar Eiropas Parlamentu un pieņemot vienprātīgu lēmumu.

65. pants
(bijušais EKL 58. pants)

1. Šā Līguma 63. pants neskar dalībvalstu tiesības:

- a) piemērot atšķirīgas attiecīgas nodokļu tiesību normas dažādiem nodokļu maksātājiem, kuru stāvoklis ir atšķirīgs viņu dzīvesvietas vai kapitāla ieguldījuma vietas dēļ;
- b) veikt visus vajadzīgos pasākumus, lai novērstu attiecīgās valsts normatīvo aktu pārkāpumus, jo īpaši nodokļu jomā un finanšu iestāžu konsultatīvās uzraudzības jomā, vai noteikt procedūras, kā pārvaldes vai statistikas informācijas vajadzībām deklarēt kapitāla apriti, vai arī veikt pasākumus, ko pamato sabiedriskās kārtības vai sabiedriskās drošības intereses.

2. Šī nodaļa neliedz piemērot tādus ierobežojumus attiecībā uz tiesībām veikt uzņēmējdarbību, kas ir saderīgi ar Līgumiem.

3. Šā panta 1. un 2. punktā minētie pasākumi un procedūras nerada iespēju patvaļīgi diskriminēt vai slēpti ierobežot kapitāla brīvu apriti un maksājumus, kā to nosaka 63. pants.

4. Ja nav noteikts neviens pasākums, piemērojot 64. panta 3. punktu, Komisija vai, ja Komisija nav pieņēmusi lēmumu trīs mēnešu laikā no attiecīgās dalībvalsts iesnieguma, Padome var pieņemt lēmumu, kas nosaka to, ka ierobežojoši nodokļu pasākumi, kurus dalībvalstis noteikušas attiecībā uz vienu vai vairākām trešām valstīm, ir jāuzskata par atbilstīgiem Līgumiem tiktāl, ciktāl tos pamato atbilstība kādam no Savienības mērķiem un ciktāl tie saskan ar iekšējā tirgus pienācīgu darbību. Padome pieņem lēmumu vienprātīgi pēc kādas dalībvalsts pieteikuma saņemšanas.

66. pants
(bijušais EKL 59. pants)

Ārkārtas apstākļos, ja kapitāla aprīte uz trešām valstīm vai no tām rada vai draud radīt nopietnas grūtības ekonomiskās un monetārās savienības darbībai, Padome pēc Komisijas priekšlikuma un pēc apspriešanās ar Eiropas Centrālo banku var paredzēt aizsargpasākumus pret trešām valstīm uz laiku, kas nepārsniedz sešus mēnešus, ja šādi pasākumi noteikti ir vajadzīgi.

V SADAĻA
BRĪVĪBAS, DROŠĪBAS UN TIESISKUMA TELPA

1. NODAĻA
VISPĀRĪGI NOTEIKUMI

67. pants
(bijušais EKL 61. pants un bijušais LES 29. pants)

1. Savienība veido brīvības, drošības un tiesiskuma telpu, ievērojot pamattiesības un dalībvalstu atšķirīgās tiesību sistēmas un tradīcijas.

2. Tā nodrošina to, ka netiek veikta personu kontrole pie iekšējām robežām, un izstrādā uz dalībvalstu solidaritāti balstītu kopēju patvēruma, imigrācijas un ārējo robežu kontroles politiku, kas ir taisnīga attiecībā pret trešo valstu pilsoņiem. Piemērojot šo sadaļu, bezvalstniekus pielīdzina trešo valstu pilsoņiem.

3. Savienība cenšas nodrošināt augstu drošības līmeni ar noziedzības, rasisma un ksenofobijas novēršanas un apkarošanas pasākumiem, ar koordinācijas un sadarbības pasākumiem starp policiju un tiesu iestādēm, un citām kompetentām iestādēm, kā arī ar nolēmumu savstarpēju atzīšanu krimināllietās un, vajadzības gadījumā, ar krimināllikumu tuvināšanu.

4. Savienība veicina tiesu iestāžu pieejamību, jo īpaši, piemērojot tiesas nolēmumu un ārpustiesas lēmumu savstarpējas atzīšanas principu civillietās.

68. pants

Eiropadome nosaka likumdošanas un operatīvās plānošanas stratēģiskās pamatnostādnes brīvības, drošības un tiesiskuma telpā.

69. pants

Valstu parlamenti nodrošina to, lai priekšlikumi un likumdošanas iniciatīvas, kas iesniegtas saskaņā ar 4. un 5. nodaļu, būtu atbilstīgas subsidiaritātes principam saskaņā ar Protokolu par subsidiaritātes principa un proporcionalitātes principa piemērošanu.

70. pants

Neskarot 258., 259. un 260. pantu, Padome pēc Komisijas priekšlikuma var paredzēt pasākumus, kuros nosaka kārtību, kādā dalībvalstis sadarbībā ar Komisiju objektīvi un neitrāli izvērtē to, kā dalībvalstu iestādes īsteno šajā sadaļā minēto Savienības politiku, jo īpaši, lai veicinātu savstarpējas atzīšanas principa pilnīgu piemērošanu. Eiropas Parlamentu un valstu parlamentus informē par izvērtēšanas saturu un rezultātiem.

71. pants

(bijušais LES 36. pants)

Padomē izveido pastāvīgo komiteju, lai Savienībā nodrošinātu operatīvas sadarbības veicināšanu un stiprināšanu iekšējās drošības jautājumos. Neskarot 240. pantu, tā veicina dalībvalstu kompetento iestāžu rīcības koordinēšanu. Šīs komitejas darbā var iesaistīties Savienības attiecīgo struktūru pārstāvji. Par šo darbu ziņo Eiropas Parlamentam un valstu parlamentiem.

72. pants

(bijušais EKL 64. panta 1. punkts un bijušais LES 33. pants)

Šī nodaļa neiespaido to dalībvalstu pienākumu izpildi, kas attiecas uz likumības un kārtības uzturēšanu un iekšējās drošības nodrošināšanu.

73. pants

Dalībvalstīm ir iespēja uz pašu atbildību izvēlēties tādas savstarpējas sadarbības un koordinācijas formas, kādas tās uzskata par piemērotām sadarbībai starp kompetentajām valsts pārvaldes iestādēm, kas atbild par valsts drošību.

74. pants
(bijušais EKL 66. pants)

Padome paredz pasākumus, lai nodrošinātu administratīvu sadarbību starp dalībvalstu attiecīgām struktūrvienībām jomās, uz kurām attiecas šī sadaļa, kā arī starp šīm struktūrvienībām un Komisiju. Tā pieņem lēmumu pēc Komisijas priekšlikuma, ievērojot 76. pantu, un pēc apspriešanās ar Eiropas Parlamentu.

75. pants
(bijušais EKL 60. pants)

Ja tas vajadzīgs, lai sasniegtu 67. pantā izklāstītos mērķus attiecībā uz terorisma un ar to saistītu darbību novēršanu un apkarošanu, Eiropas Parlaments un Padome, pieņemot regulas saskaņā ar parasto likumdošanas procedūru, paredz administratīvu pasākumu sistēmu kapitāla apritei un maksājumiem, piemēram, fizisku vai juridisku personu, grupu vai nevalstisku subjektu īpašumā vai valdījumā esošu līdzekļu, finanšu aktīvu vai ekonomiskā guvuma iesaldēšanu.

Padome pēc Komisijas priekšlikuma paredz pasākumus, lai īstenotu pirmajā daļā minēto sistēmu.

Tiesību akti, kas minēti šajā pantā, ietver nepieciešamos noteikumus par tiesiskajām garantijām.

76. pants

4. un 5. nodaļā minētos aktus, kā arī 74. pantā minētos pasākumus, kas nodrošina administratīvo sadarbību šajās nodaļās minētajās jomās, paredz:

- a) pēc Komisijas priekšlikuma vai
- b) pēc ceturtās daļas dalībvalstu iniciatīvas.

2. NODAĻA

ROBEŽKONTROLES, PATVĒRUMA UN IMIGRĀCIJAS POLITIKA

77. pants
(bijušais EKL 62. pants)

1. Savienība veido politiku, lai:

- a) nodrošinātu, ka personām, šķērsojot iekšējās robežas, neveic nekādu kontroli neatkarīgi no to pilsonības;

- b) veiktu personu kontroli un ārējo robežu šķērsošanas efektīvu uzraudzību;
- c) pakāpeniski ieviestu integrētu ārējo robežu pārvaldības sistēmu.

2. Piemērojot 1. punktu, Eiropas Parlaments un Padome saskaņā ar parasto likumdošanas procedūru paredz pasākumus par:

- a) kopēju vīzu un citu īstermiņa uzturēšanās atļauju politiku;
- b) kontroli, kādu veic attiecībā uz personām, kas šķērso ārējās robežas;
- c) nosacījumiem, ar kādiem trešo valstu pilsoņiem ir īslaicīga ceļošanas brīvība Savienības teritorijā;
- d) jebkādiem pasākumiem, kas vajadzīgi, lai pakāpeniski ieviestu integrētu ārējo robežu pārvaldības sistēmu;
- e) to, lai, šķērsojot iekšējās robežas, netiktu veikta nekāda personu kontrole neatkarīgi no to pilsonības.

3. Ja Savienības pasākumi izrādās nepieciešami, lai veicinātu 20. panta 2. punkta a) apakšpunktā minēto tiesību īstenošanu, un ja vien Līgumos nav paredzētas nepieciešamās pilnvaras, Padome saskaņā ar parasto likumdošanas procedūru var pieņemt noteikumus par pasēm, personu apliecībām, uzturēšanās atļaujām vai līdzīgiem dokumentiem. Padome pēc apspriešanās ar Eiropas Parlamentu lēmumu pieņem vienprātīgi.

4. Šis pants neietekmē dalībvalstu kompetenci, nosakot savas ģeogrāfiskās robežas saskaņā ar starptautiskām tiesību normām.

78. pants

(bijušais EKL 63. panta 1. un 2. punkts un 64. panta 2. punkts)

1. Savienība īsteno kopēju patvēruma, papildu aizsardzības un pagaidu aizsardzības politiku, lai varētu piešķirt attiecīgu statusu jebkuram trešās valsts pilsonim, kurš pieprasa starptautisku aizsardzību, un nodrošinātu atbilstību neizraidīšanas principam. Šai politikai jābūt saskaņā ar 1951. gada 28. jūlija Ženēvas konvenciju par bēgļu statusu un 1967. gada 31. janvāra Protokolu par bēgļu statusu, kā arī ar citiem ar to saistītiem līgumiem.

2. Piemērojot 1. punktu, Eiropas Parlaments un Padome saskaņā ar parasto likumdošanas procedūru paredz pasākumus par kopējo Eiropas patvēruma sistēmu, kuru veido:

- a) vienots patvēruma statuss trešo valstu pilsoņiem, kas ir derīgs visā Savienībā;
- b) vienots papildu aizsardzības statuss trešo valstu pilsoņiem, kuriem, neiegūstot Eiropas patvērumu, ir nepieciešama starptautiska aizsardzība;

- c) kopēja pagaidu aizsardzības sistēma pārvietotām personām to liela pieplūduma gadījumā;
- d) kopīgas procedūras vienota patvēruma vai papildu aizsardzības statusa piešķiršanai un atņemšanai;
- e) kritēriji un mehānismi, lai noteiktu, kura dalībvalsts ir atbildīga par patvēruma vai papildu aizsardzības pieteikuma izskatīšanu;
- f) standarti attiecībā uz patvēruma vai papildu aizsardzības pieprasītāju uzņemšanas nosacījumiem;
- g) partnerattiecības un sadarbība ar trešām valstīm nolūkā regulēt to cilvēku pieplūdumu, kuri pieprasa patvērumu vai papildu aizsardzību, vai pagaidu aizsardzību.

3. Ja viena vai vairākas dalībvalstis saskaras ar ārkārtas situāciju, ko raksturo pēkšņs trešo valstu pilsoņu pieplūdums, Padome pēc Komisijas priekšlikuma var paredzēt pagaidu pasākumus attiecīgās dalībvalsts vai dalībvalstu labā. Padome lemj, iepriekš apspriežoties ar Eiropas Parlamentu.

79. pants

(bijušais EKL 63. panta 3. un 4. punkts)

1. Savienība īsteno kopēju imigrācijas politiku, kuras mērķis ir visos posmos nodrošināt efektīvu migrācijas plūsmas vadību, taisnīgu attieksmi pret trešo valstu pilsoņiem, kuri likumīgi uzturas dalībvalstīs, un novērst nelikumīgu ieceļošanu un cilvēku tirdzniecību, kā arī paredzēt pastiprinātus pasākumus to apkarošanai.

2. Piemērojot 1. punktu, Eiropas Parlaments un Padome saskaņā ar parasto likumdošanas procedūru paredz pasākumus šādās jomās:

- a) ieceļošanas un uzturēšanās nosacījumi, kā arī dalībvalstu ilgtermiņa vīzu un uzturēšanās atļauju izsniegšanas procedūru standarti, tostarp ģimeņu atkalapvienošanās nolūkā;
- b) to trešo valstu pilsoņu tiesību noteikšana, kuri likumīgi uzturas dalībvalstī, ietverot nosacījumus, kas attiecas uz pārvietošanās un uzturēšanās brīvību citās dalībvalstīs;
- c) nelikumīga ieceļošana un neatļauta uzturēšanās, tostarp to personu izraidīšana un brīvprātīga izceļošana, kuras uzturas nelikumīgi;
- d) cilvēku, jo īpaši sieviešu un bērnu, tirdzniecības apkarošana.

3. Savienība var noslēgt atpakaļuzņemšanas līgumus ar trešām valstīm, paredzot to trešo valstu pilsoņu atpakaļuzņemšanu izcelsmes valstīs, kuri neatbilst vai vairs neatbilst ieceļošanas, atrašanās vai uzturēšanās nosacījumiem kādā no dalībvalstīm.

4. Eiropas Parlaments un Padome saskaņā ar parasto likumdošanas procedūru var noteikt pasākumus, ar kuriem veicina un atbalsta dalībvalstu rīcību, kuras mērķis ir veicināt to trešo valstu pilsoņu integrāciju, kuri likumīgi uzturas to teritorijā, neparedzot dalībvalstu normatīvo aktu saskaņošanu.

5. Šis pants neietekmē dalībvalstu tiesības noteikt uzņemšanas apjomu trešo valstu pilsoņiem, kuri to teritorijā ierodas no trešām valstīm, lai meklētu darbu, neatkarīgi no tā, vai viņi ir algoti vai pašnodarbināti.

80. pants

Uz šajā nodaļā izklāstīto Savienības politiku un tās īstenošanu attiecas solidaritātes princips un atbildības, tostarp tās finansiālo seku, taisnīga sadalījuma princips dalībvalstu starpā. Ja nepieciešams, Savienības aktos, kas pieņemti saskaņā ar šo nodaļu, iekļauj atbilstīgus pasākumus, lai šis princips stātos spēkā.

3. NODAĻA

TIESU IESTĀŽU SADARBĪBA CIVILLIETĀS

81. pants

(bijušais EKL 65. pants)

1. Savienība izvērš tiesu iestāžu sadarbību civillietās, kurās ir pārrobežu elementi, pamatojoties uz tiesas nolēmumu un ārpustiesas lēmumu savstarpējas atzīšanas principu. Šāda sadarbība var ietvert pasākumus dalībvalstu normatīvo aktu tuvināšanai.

2. Piemērojot 1. punktu, Eiropas Parlaments un Padome saskaņā ar parasto likumdošanas procedūru un jo īpaši tad, kad tas nepieciešams iekšējā tirgus pienācīgai darbībai, paredz pasākumus, kuru mērķis ir nodrošināt:

- a) tiesas nolēmumu un ārpustiesas lēmumu savstarpēju atzīšanu un izpildi dalībvalstu starpā;
- b) tiesas un ārpustiesas dokumentu pārrobežu izsniegšanu;
- c) dalībvalstu piemērojamo tiesību saderību kolīziju normu un jurisdikcijas jautājumos;
- d) sadarbību pierādījumu iegūšanā;
- e) tiesu iestāžu efektīvu pieejamību;
- f) šķēršļu likvidēšanu civillietu pienācīgai izskatīšanai, vajadzības gadījumā sekmējot dalībvalstīs piemērojamo civilprocesuālo normu saderību;

- g) alternatīvu strīdu izšķiršanas metožu izstrādi;
- h) atbalstu tiesnešu un tiesu iestāžu darbinieku mācībām.

3. Atkāpjoties no 2. punkta, pasākumus, kas attiecas uz tiem ģimenes tiesību aspektiem, kuriem ir pārrobežu ietekme, nosaka Padome, pieņemot lēmumu saskaņā ar īpašu likumdošanas procedūru. Padome pēc apspriešanās ar Eiropas Parlamentu pieņem lēmumu vienprātīgi.

Padome pēc Komisijas priekšlikuma var pieņemt lēmumu, ar ko nosaka tos ģimenes tiesību aspektus, kuriem ir pārrobežu ietekme, uz kuriem var attiekties tiesību akti, kas pieņemti saskaņā ar parasto likumdošanas procedūru. Padome pēc apspriešanās ar Eiropas Parlamentu pieņem lēmumu vienprātīgi.

Otrajā daļā minēto priekšlikumu dara zināmu valstu parlamentiem. Ja kāds valsts parlaments sešu mēnešu laikā pēc šādas paziņošanas iebilst pret minēto priekšlikumu, lēmumu nepieņem. Ja pret priekšlikumu neviens neiebilst, Padome var pieņemt minēto lēmumu.

4. NODAĻA

TIESU IESTĀŽU SADARBĪBA KRIMINĀLLIETĀS

82. pants

(bijušais LES 31. pants)

1. Savienībā tiesu iestāžu sadarbība krimināllietās pamatojas uz tiesas spriedumu un lēmumu savstarpējas atzīšanas principu, un tā ietver dalībvalstu normatīvo aktu tuvināšanu jomās, kas minētas 2. punktā un 83. pantā.

Eiropas Parlaments un Padome saskaņā ar parasto likumdošanas procedūru paredz pasākumus, lai

- a) ieviestu noteikumus un procedūras, kuru mērķis ir visu veidu spriedumu un tiesas lēmumu atzīšana visā Savienībā,
- b) novērstu un atrisinātu jurisdikcijas kolīzijas dalībvalstu starpā,
- c) veicinātu tiesu iestāžu un tiesu personāla mācības,
- d) dalībvalstu tiesu iestāžu un līdzvērtīgu iestāžu starpā atvieglotu sadarbību saistībā ar kriminālprocesu un lēmumu izpildi.

2. Tiktāl, cik tas ir nepieciešams, lai veicinātu tiesas spriedumu un lēmumu savstarpēju atzīšanu, kā arī policijas un tiesu iestāžu sadarbību krimināllietās, kam ir pārrobežu aspekts, Eiropas Parlaments un Padome, pieņemot direktīvas saskaņā ar parasto likumdošanas procedūru, var noteikt minimālos noteikumus. Šādos noteikumos ņem vērā dalībvalstu tiesību tradīciju un tiesību sistēmu atšķirības.

Šie noteikumi attiecas uz:

- a) pierādījumu savstarpēju pieņemamību dalībvalstu starpā,
- b) personas tiesībām kriminālprocesā,
- c) nozieguma upuru tiesībām,
- d) jebkādiem citiem īpašiem kriminālprocesa aspektiem, ko Padome iepriekš precizējusi ar lēmumu. Saņēmusi Eiropas Parlamenta piekrišanu, Padome šādu lēmumu pieņem vienprātīgi.

Šajā punktā minēto minimālo noteikumu pieņemšana neliedz dalībvalstīm paturēt spēkā vai ieviest augstāku personas tiesību aizsardzības līmeni.

3. Ja kāds Padomes loceklis uzskata, ka 2. punktā minētais direktīvas projekts varētu ietekmēt viņa valsts krimināltiesību sistēmas pamataspektus, viņš var pieprasīt, lai šo direktīvas projektu izskata Eiropadomē. Šādā gadījumā parasto likumdošanas procedūru aptur. Pēc projekta apspriešanas un ja ir panākts konsenss, Eiropadome 4 mēnešu laikā pēc procedūras apturēšanas projektu atdod atpakaļ Padomei, kura izbeidz parastās likumdošanas procedūras apturēšanu.

Ja vienošanās nav panākta un ja vismaz 9 dalībvalstis vēlas izveidot ciešāku sadarbību, pamatojoties uz attiecīgo direktīvas projektu, tajā pašā laikposmā tās atbilstīgi informē Eiropas Parlamentu, Padomi un Komisiju. Šādā gadījumā tiek uzskatīts, ka atļauja turpināt ciešāku sadarbību, kas minēta Līguma par Eiropas Savienību 20. panta 2. punktā un šā Līguma 329. panta 1. punktā, ir piešķirta, un piemēro noteikumus par ciešāku sadarbību.

83. pants
(bijušais LES 31. pants)

1. Eiropas Parlaments un Padome, pieņemot direktīvas saskaņā ar parasto likumdošanas procedūru, var paredzēt noteikumu minimumu noziedzīgu nodarījumu un sankciju definēšanai attiecībā uz īpaši smagiem noziedzīgiem ar pārrobežu dimensiju, kas saistīta ar šādu nodarījumu būtību vai ietekmi vai ar nepieciešamību tos apkarot kopīgi.

Tās ir šādas noziegumu jomas: terorisms, cilvēku tirdzniecība un sieviešu un bērnu seksuāla izmantošana, nelegāla narkotiku tirdzniecība, nelegāla ieroču tirdzniecība, nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizēšana, korupcija, maksāšanas līdzekļu viltošana, datornoziegumi un organizētā noziedzība.

Pamatojoties uz noziedzības attīstību, Padome var pieņemt lēmumu, precizējot citas noziegumu jomas, kuras atbilst šajā punktā noteiktajiem kritērijiem. Saņēmusi Eiropas Parlamenta piekrišanu, Padome pieņem lēmumu vienprātīgi.

2. Ja dalībvalstu krimināltiesisko normatīvo aktu tuvināšana izrādās būtiska, lai nodrošinātu Savienības politikas efektīvu īstenošanu jomā, kurai tikuši piemēroti saskaņošanas pasākumi, direktīvās var paredzēt noteikumu minimumu attiecībā uz noziedzīgu nodarījumu un sankciju definēšanu attiecīgajā jomā. Neskarot 76. pantu, šādas direktīvas pieņem ar to pašu procedūru, kāda ievērota, pieņemot attiecīgos saskaņošanas pasākumus.

3. Ja kāds Padomes loceklis uzskata, ka 1. un 2. punktā minētais direktīvas projekts varētu ietekmēt viņa valsts krimināltiesību sistēmas pamataspektus, viņš var pieprasīt, lai projektu izskatītu Eiropadome. Šādā gadījumā parasto likumdošanas procedūru aptur. Pēc projekta apspriešanas un ja ir panākts konsenss, Eiropadome četru mēnešu laikā pēc procedūras apturēšanas projektu atdod atpakaļ Padomei, kura izbeidz parastās likumdošanas procedūras apturēšanu.

Ja vienošanās nav panākta un ja vismaz 9 dalībvalstis vēlas izveidot ciešāku sadarbību, pamatojoties uz attiecīgo direktīvas projektu, tajā pašā laikposmā tās atbilstīgi informē Eiropas Parlamentu, Padomi un Komisiju. Šādā gadījumā tiek uzskatīts, ka atļauja turpināt ciešāku sadarbību, kas minēta Līguma par Eiropas Savienību 20. panta 2. punktā un šā Līguma 329. panta 1. punktā, ir piešķirta, un piemēro noteikumus par ciešāku sadarbību.

84. pants

Eiropas Parlaments un Padome saskaņā ar parasto likumdošanas procedūru var noteikt pasākumus, lai veicinātu un atbalstītu dalībvalstu rīcību noziedzīgu nodarījumu novēršanas jomā, neiekļaujot šādos pasākumos dalībvalstu normatīvo aktu tuvināšanu.

85. pants (bijušais LES 31. pants)

1. *Eurojust* uzdevums ir atbalstīt un stiprināt koordināciju un sadarbību starp tām valstu iestādēm, kas veic izmeklēšanu un kriminālvajāšanu, saistībā ar smagiem noziegumiem, kuri skar vismaz divas dalībvalstis vai kuru dēļ nepieciešama kopīga kriminālvajāšana, pamatojoties uz dalībvalstu iestāžu un Eiropola veiktajām darbībām un sniegto informāciju.

Šajā sakarā Eiropas Parlaments un Padome, pieņemot regulas saskaņā ar parasto likumdošanas procedūru, nosaka *Eurojust* struktūru, darbību, rīcības jomu un uzdevumus. Šie uzdevumi var būt:

- a) sākt izmeklēšanu, kā arī ierosināt sākt kriminālvajāšanu, ko veic kompetentas valsts iestādes, jo īpaši saistībā ar noziedzīgiem nodarījumiem pret Savienības finansiālajām interesēm,
- b) koordinēt a) punktā minēto izmeklēšanu un kriminālvajāšanu;
- c) stiprināt tiesu iestāžu sadarbību, tostarp risinot jurisdikcijas strīdus un cieši sadarbojoties ar Eiropas Tiesiskās sadarbības tīklu.

Šādās regulās arī nosaka kārtību, kādā *Eurojust* darbību izvērtēšanā iesaista Eiropas Parlamentu un valstu parlamentus.

2. Neskarot 86. pantu, 1. punktā minētajai kriminālvajāšanai nepieciešamās procesuālās darbības veic valstu kompetentās amatpersonas.

86. pants

1. Lai apkarotu noziegumus, kas skar Savienības finansiālās intereses, Padome, pieņemot regulas saskaņā ar īpašu likumdošanas procedūru, var no *Eurojust* izveidot Eiropas Prokuratūru. Saņēmusi Eiropas Parlamenta piekrišanu, Padome pieņem vienprātīgu lēmumu.

Ja nav panākta vienprātība, dalībvalstu grupa no vismaz 9 dalībvalstīm var pieprasīt, lai regulas projekts tiktu nodots izskatīšanai Eiropadomē. Šādā gadījumā procedūru Padomē aptur. Pēc projekta apspriešanas un ja ir panākts konsenss, Eiropadome 4 mēnešu laikā pēc procedūras apturēšanas projektu atdod atpakaļ Padomei pieņemšanai.

Ja vienošanās nav panākta un ja vismaz 9 dalībvalstis vēlas izveidot ciešāku sadarbību, pamatojoties uz attiecīgo regulas projektu, tajā pašā laikposmā tās atbilstīgi informē Eiropas Parlamentu, Padomi un Komisiju. Šādā gadījumā Līguma par Eiropas Savienību 20. panta 2. punktā un šā Līguma 329. panta 1. punktā minēto atļauju īstenot ciešāku sadarbību uzskata par piešķirtu un piemēro noteikumus par ciešāku sadarbību.

2. Eiropas Prokuratūra ir atbildīga par izmeklēšanu, kriminālvajāšanu un tiesāšanu, vajadzības gadījumā sadarbībā ar Eiropolu, attiecībā uz tiem, kuri izdarījuši noziedzīgus nodarījumus pret Savienības finansiālajām interesēm, kā noteikts 1. punktā paredzētajā regulā, kā arī attiecībā uz šo noziegumu līdzdalībniekiem. Tā veic prokurora funkcijas dalībvalstu kompetentās tiesās saistībā ar šādiem nodarījumiem.

3. Regulā, kas minēta 1. punktā, nosaka vispārējos noteikumus, kas piemērojami Eiropas Prokuratūrai, tās darbības nosacījumus, reglamentu, pierādījumu pieņemamības noteikumus, kā arī noteikumus, kas jāpiemēro, pārskatot tiesā procesuālos pasākumus, ko tā veikusi saskaņā ar savām funkcijām.

4. Eiropadome var tajā pašā laikā vai vēlāk pieņemt lēmumu, izdarot grozījumus 1. punktā, lai paplašinātu Eiropas Prokuratūras pilnvaras, tajās iekļaujot smagus noziegumus ar pārrobežu aspektu un izdarot atbilstīgos grozījumus 2. pantā attiecībā uz tiem, kuri izdarījuši nodarījumus, kas skar vairāk nekā vienu dalībvalsti, kā arī attiecībā uz šo noziegumu līdzdalībniekiem. Eiropadome pieņem vienprātīgu lēmumu pēc Eiropas Parlamenta piekrišanas saņemšanas un pēc apspriešanās ar Komisiju.

5. NODAĻA

POLICIJAS SADARBĪBA

87. pants

(bijušais LES 30. pants)

1. Savienība attīsta policijas sadarbību, iesaistot visas dalībvalstu kompetentās iestādes, tostarp policiju, muitas iestādes un citas dalībvalstu tiesībsardzības iestādes, kas specializējas noziedzīgu nodarījumu novēršanā, atklāšanā un izmeklēšanā.

2. Piemērojot 1. punktu, Eiropas Parlaments un Padome saskaņā ar parasto likumdošanas procedūru var noteikt pasākumus par:

- a) attiecīgas informācijas vākšanu, uzglabāšanu, apstrādi, analīzi un apmaiņu,
- b) atbalstu personāla mācībām un sadarbībai personāla apmaiņas, iekārtu un noziegumu atklāšanas izpētes jomā,
- c) īpašu izmeklēšanas metožu kopīgu izvērtēšanu attiecībā uz organizētās noziedzības smago formu atklāšanu.

3. Padome saskaņā ar īpašu likumdošanas procedūru var noteikt pasākumus attiecībā uz operatīvo sadarbību šajā pantā minēto iestāžu starpā. Padome pēc apspriešanās ar Eiropas Parlamentu pieņem lēmumu vienprātīgi.

Ja nav panākta vienprātība, dalībvalstu grupa no vismaz 9 dalībvalstīm var pieprasīt, lai pasākumu projekts tiktu nodots izskatīšanai Eiropadomē. Šādā gadījumā procedūru Padomē aptur. Pēc projekta apspriešanas un ja ir panākts konsenss, Eiropadome 4 mēnešu laikā pēc procedūras apturēšanas projektu atdod atpakaļ Padomei pieņemšanai.

Ja vienošanās nav panākta un ja vismaz 9 dalībvalstis vēlas izveidot ciešāku sadarbību, pamatojoties uz attiecīgo pasākumu projektu, tajā pašā laikposmā tās atbilstīgi informē Eiropas Parlamentu, Padomi un Komisiju. Šādā gadījumā Līguma par Eiropas Savienību 20. panta 2. punktā un šā Līguma 329. panta 1. punktā minēto atļauju īstenot ciešāku sadarbību uzskata par piešķirtu un piemēro noteikumus par ciešāku sadarbību.

Otrajā un trešajā daļā paredzēto īpašo procedūru nepiemēro aktiem, ar kuriem pilnveido Šengenas *acquis*.

88. pants
(bijušais LES 30. pants)

1. Eiropola uzdevums ir atbalstīt un stiprināt dalībvalstu policijas iestāžu un citu tiesībaizsardzības iestāžu darbību un to savstarpējo sadarbību, novēršot un apkarojot smagus noziegumus, kas skar vismaz divas dalībvalstis, terorismu un tāda veida noziegumus, kas skar vispārējās intereses, uz kurām attiecas Savienības politika.

2. Eiropas Parlaments un Padome, pieņemot regulas saskaņā ar parasto likumdošanas procedūru, nosaka Eiropola struktūru, darbību, rīcības jomu un uzdevumus. Šie uzdevumi var būt:

- a) vākt, uzglabāt, apstrādāt, analizēt informāciju un apmainīties ar informāciju, ko sniedz dalībvalstu iestādes vai trešās valstis vai struktūras;
- b) koordinēt, organizēt un īstenot izmeklēšanas un operatīvās darbības, ko veic kopīgi ar dalībvalstu kompetentajām iestādēm vai apvienotās izmeklēšanas vienībās, vajadzības gadījumā saziņā ar *Eurojust*.

Šajās regulās nosaka arī kārtību Eiropola darbību pārraudzībai, ko Eiropas Parlaments veic kopā ar valstu parlamentiem.

3. Jebkura rīcība Eiropolam jāveic, sazinoties un vienojoties ar to dalībvalstu iestādēm, uz kuru teritoriju šī rīcība attiecas. Piespiedu līdzekļu piemērošana ir vienīgi valstu kompetento iestāžu ziņā.

89. pants
(bijušais LES 32. pants)

Padome saskaņā ar īpašu likumdošanas procedūru paredz nosacījumus un ierobežojumus, ar kādiem 82. un 87. pantā minētās kompetentās iestādes var veikt darbības citas dalībvalsts teritorijā, sazinoties un vienojoties ar šīs valsts iestādēm. Padome pieņem vienprātīgu lēmumu pēc apspriešanās ar Eiropas Parlamentu.

VI SADAĻA TRANSPORTS

90. pants (bijušais EKL 70. pants)

Jomās, uz ko attiecas šī sadaļa, Līgumu mērķus īsteno ar kopēju transporta politiku.

91. pants (bijušais EKL 71. pants)

1. Lai īstenotu 90. pantu, kā arī ievērojot transporta nozares īpatnības, Padome pēc apspriešanās ar Ekonomikas un sociālo lietu komiteju un Reģionu komiteju saskaņā ar parasto likumdošanas procedūru nosaka:

- a) kopīgus noteikumus, ko piemēro starptautiskiem pārvadājumiem uz kādu dalībvalsti vai no tās, vai cauri vienai vai vairākām dalībvalstīm;
- b) nosacījumus, ar kādiem pārvadātāji, kas nav attiecīgās dalībvalsts rezidenti, tajā drīkst sniegt pārvadāšanas pakalpojumus;
- c) pasākumus, kas pastiprina transporta drošību;
- d) citus attiecīgus noteikumus.

2. Paredzot 1. punktā minētos pasākumus, ņem vērā gadījumus, kuros to piemērošana varētu nopietni ietekmēt dzīves līmeni un nodarbinātību atsevišķos reģionos, kā arī transportlīdzekļu ekspluatāciju.

92. pants (bijušais EKL 72. pants)

Kamēr nav pieņemti 91. panta 1. punktā minētie noteikumi, neviena dalībvalsts, ja Padome vienprātīgi neparedz pasākumu, ar ko piešķir atkāpi, nedrīkst dažādos noteikumus, kas reglamentē šo nozari 1958. gada 1. janvārī vai – attiecībā uz kandidātvalstīm – to pievienošanās dienā, padarīt citu dalībvalstu pārvadātājiem tieši vai netieši mazāk labvēlīgus kā pārvadātājiem, kas ir attiecīgās valsts pilsoņi.

93. pants
(bijušais EKL 73. pants)

Atbalsts ir saderīgs ar Līgumiem, ja tas vajadzīgs transporta koordinācijai vai ja tas ir atlīdzība par tādu saistību izpildi, kuras parasti uzskata par sabiedriskajiem pakalpojumiem.

94. pants
(bijušais EKL 74. pants)

Visos pasākumos, ko Līgumu sakarā veic attiecībā uz pārvadājumu likmēm un nosacījumiem, ņem vērā pārvadātāju ekonomiskos apstākļus.

95. pants
(bijušais EKL 75. pants)

1. Attiecībā uz pārvadājumiem Savienībā aizliedz tādu diskrimināciju, ka pārvadātāji vienādu preču pārvadāšanai pa vieniem un tiem pašiem transporta ceļiem piemēro atšķirīgas likmes un nosacījumus atkarībā no tā, kas ir attiecīgo preču izcelsmes valsts vai galamērķa valsts.

2. Šā panta 1. punkts neliedz Eiropas Parlamentam un Padomei paredzēt citus pasākumus, ievērojot 91. panta 1. punktu.

3. Padome pēc Komisijas priekšlikuma un pēc apspriešanās ar Eiropas Parlamentu un Ekonomikas un sociālo lietu komiteju pieņem noteikumus, kas vajadzīgi šā panta 1. punkta īstenošanai.

Padome cita starpā var pieņemt noteikumus, kas vajadzīgi, lai Savienības iestādes spētu nodrošināt 1. punkta prasību ievērošanu un to, lai tas pilnībā nāktu par labu lietotājiem.

4. Komisija pēc savas ierosmes vai pēc kādas dalībvalsts lūguma izmeklē visus diskriminācijas gadījumus 1. punkta sakarā un pēc apspriešanās ar visām attiecīgajām dalībvalstīm pieņem vajadzīgos lēmumus atbilstīgi noteikumiem, kas pieņemti saskaņā ar 3. punktu.

96. pants
(bijušais EKL 76. pants)

1. Dalībvalstīm aizliegts bez Komisijas atļaujas pārvadājumiem Savienībā uzlikt tādas likmes un izvirzīt tādus nosacījumus, kas kaut mazliet atbalsta vai aizsargā viena vai vairāku uzņēmumu vai nozaru intereses.

2. Komisija pēc savas ierosmes vai pēc dalībvalsts lūguma pārbauda 1. punktā minētās likmes un nosacījumus, īpaši ņemot vērā gan atbilstīgās reģionālās ekonomikas politikas prasības, mazāk attīstītu reģionu vajadzības un problēmas reģionos, kurus iespaido politiskais stāvoklis, gan arī šādu likmju un nosacījumu ietekmi uz dažādu transporta veidu konkurenci.

Pēc apspriešanās ar katru attiecīgo dalībvalsti, Komisija pieņem vajadzīgos lēmumus.

3. Šā panta 1. punktā paredzētais aizliegums neattiecas uz tarifiem, kas noteikti konkurences dēļ.

97. pants
(bijušais EKL 77. pants)

Maksas vai nodevas par robežu šķērsošanu, kuras pārvadātāji uzliek papildus pārvadājumu likmēm, nedrīkst būt pārmērīgi augstas salīdzinājumā ar pārvadātāju faktiskajām izmaksām.

Dalībvalstis cenšas pakāpeniski samazināt šīs izmaksas.

Komisija var sniegt dalībvalstīm ieteikumus, kā piemērot šo pantu.

98. pants
(bijušais EKL 78. pants)

Šī sadaļa neliedz veikt pasākumus, kas ieviesti Vācijas Federatīvajā Republikā, ciktāl tie vajadzīgi, lai kompensētu saimnieciskās grūtības, ko dažu Vācijas Federatīvās Republikas apgabalu saimniecībai radījusi Vācijas sadalīšana. Piecus gadus pēc tam, kad spēkā stāties Lisabonas Līgums, Padome pēc Komisijas priekšlikuma var pieņemt lēmumu, ar ko atceļ šo pantu.

99. pants
(bijušais EKL 79. pants)

Komisijai izveido padomdevēju komiteju, kas sastāv no dalībvalstu valdību ieceltiem ekspertiem. Komisija, kad uzskata to par lietderīgu, apspriežas ar šo komiteju transporta jautājumos.

100. pants
(bijušais EKL 80. pants)

1. Šī sadaļa attiecas uz dzelzceļa pārvadājumiem, autopārvadājumiem un pārvadājumiem pa iekšzemes ūdensceļiem.

2. Eiropas Parlaments un Padome saskaņā ar parasto likumdošanas procedūru var pieņemt attiecīgus noteikumus par jūras transportu un gaisa transportu. Tie pieņem lēmumu pēc apspriešanās ar Ekonomikas un sociālo lietu komiteju un Reģionu komiteju.

VI SADAĻA

KOPĪGI NOTEIKUMI PAR KONKURENCI, NODOKĻIEM UN TIESĪBU AKTU TUVINĀŠANU

1. NODAĻA

KONKURENCES NOTEIKUMI

1. IEDAĻA

NOTEIKUMI, KAS ATTIECAS UZ UZŅĒMUMIEM

101. pants

(bijušais EKL 81. pants)

1. Turpmāk norādītais ir aizliegts kā nesaderīgs ar iekšējo tirgu: visi nolīgumi uzņēmumu starpā, uzņēmumu apvienību lēmumi un saskaņotas darbības, kas var iespaidot tirdzniecību starp dalībvalstīm un kuru mērķis vai sekas ir nepieļaut, ierobežot vai izkropļot konkurenci iekšējā tirgū, un jo īpaši darbības, ar kurām:

- a) tieši vai netieši nosaka iepirkuma vai pārdošanas cenas, vai kādus citus tirdzniecības nosacījumus;
- b) ierobežo vai kontrolē ražošanu, tirgus, tehnikas attīstību vai investīcijas;
- c) sadala tirgus vai piegādes avotus;
- d) līdzvērtīgos darījumos ar dažādiem tirdzniecības partneriem piemēro atšķirīgus nosacījumus, tādējādi radot tiem neizdevīgus konkurences apstākļus;
- e) slēdzot līgumus, prasa, lai otra puse uzņemtos papildu saistības, kuras pēc savas būtības vai saskaņā ar nozares praksi nekādi nav saistītas ar attiecīgo līguma priekšmetu.

2. Visi nolīgumi vai lēmumi, kas ir aizliegti saskaņā ar šo pantu, automātiski nav spēkā.

3. Šā panta 1. punktu tomēr var atzīt par nepiemērojamu:

— jebkuram starp uzņēmumiem noslēgtam nolīgumam vai nolīgumu kategorijai;

— jebkuram uzņēmumu apvienības pieņemtam lēmumam vai lēmumu kategorijai;

— jebkādai saskaņotai darbībai vai darbību kategorijai,

kas palīdz uzlabot preču ražošanu vai izplatīšanu, vai veicina tehnisku vai saimniecisku attīstību, reizē ļaujot patērētājiem baudīt pienācīgu daļu no iegūtajiem labumiem, un kas:

- a) neuzspiež attiecīgiem uzņēmumiem ierobežojumus, kuri nav obligāti vajadzīgi, lai sasniegtu šos mērķus;
- b) neļauj šādiem uzņēmumiem likvidēt konkurenci attiecībā uz šo ražojumu būtisku daļu.

102. pants
(bijušais EKL 82. pants)

Vienam vai vairākiem uzņēmumiem, kam ir dominējošs stāvoklis iekšējā tirgū vai būtiskā tā daļā, šāda stāvokļa ļaunprātīga izmantošana ir aizliegta kā nesaderīga ar iekšējo tirgu un tiktāl, ciktāl tā var iespaidot tirdzniecību starp dalībvalstīm.

Stāvokļa ļaunprātīga izmantošana var jo īpaši izpausties kā:

- a) tieši vai netieši uzspiestas netaisnīgas iepirkuma vai pārdošanas cenas vai citi netaisnīgi tirdzniecības nosacījumi;
- b) ražošanas, tirgus vai tehnikas attīstības ierobežošana, kas kaitē patērētājiem;
- c) atšķirīgu nosacījumu piemērošana līdzvērtīgos darījumos ar dažādiem tirdzniecības partneriem, tādējādi radot tiem neizdevīgus konkurences apstākļus;
- d) prasība, lai otra puse, slēdzot līgumus, uzņemtos papildu saistības, kas pēc savas būtības vai saskaņā ar nozares praksi nekādi nav saistītas ar attiecīgo līgumu priekšmetu.

103. pants
(bijušais EKL 83. pants)

1. Attiecīgas regulas vai direktīvas, kas vajadzīgas, lai īstenotu 101. un 102. pantā izklāstītos principus, pēc Komisijas priekšlikuma un pēc apspriešanās ar Eiropas Parlamentu pieņem Padome.

2. Šā panta 1. punktā minētās regulas vai direktīvas īpaši paredzētas,

- a) lai nodrošinātu 101. panta 1. punktā un 102. pantā noteikto aizliegumu ievērošanu, paredzot sodanaudu un kavējuma naudu;

- b) lai sīkāk izstrādātu noteikumus 101. panta 3. punkta piemērošanai, ņemot vērā vajadzību gan nodrošināt efektīvu pārraudzību, gan arī – cik vien iespējams vienkāršot pārvaldi;
- c) lai vajadzības gadījumā noteiktu, ciktāl un kā uz dažādām tautsaimniecības nozarēm attiecas 101. un 102. pants;
- d) lai noteiktu Komisijas un Eiropas Savienības Tiesas funkcijas, piemērojot šajā punktā izklāstītos noteikumus;
- e) lai noteiktu attiecības starp valstu tiesību aktiem un noteikumiem, kas ietverti šajā iedaļā vai pieņemti saskaņā ar šo pantu.

104. pants

(bijušais EKL 84. pants)

Kamēr nestājas spēkā noteikumi, kas pieņemti saskaņā ar 103. pantu, par nolīgumu, lēmumu un saskaņotu darbību pieļaujāmību, kā arī par dominējoša stāvokļa ļaunprātīgu izmantošanu iekšējā tirgū lemj dalībvalstu iestādes saskaņā ar savas valsts tiesību aktiem un 101. pantu, jo īpaši ar tā 3. punktu, kā arī ar 102. pantu.

105. pants

(bijušais EKL 85. pants)

1. Neskarot 104. pantu, Komisija nodrošina 101. un 102. pantā izklāstīto principu piemērošanu. Pēc kādas dalībvalsts lūguma vai pēc savas ierosmes, kā arī sadarbojoties ar kompetentām dalībvalstu iestādēm, kas tai palīdz, Komisija izmeklē gadījumus, kad ir aizdomas par šo principu pārkāpumiem. Ja tā konstatē, ka pārkāpums noticis, tā ierosina attiecīgus pasākumus, lai to novērstu.
2. Ja pārkāpumu nenovērš, Komisija ar pamatotu lēmumu konstatē, ka pastāv šāds principu pārkāpums. Komisija var publicēt savu lēmumu un pilnvarot dalībvalstis veikt pasākumus, kuri vajadzīgi, lai labotu stāvokli, un kuru sīkākus nosacījumus tā precizē.
3. Komisija var pieņemt regulas saistībā ar vienošanās kategorijām, attiecībā uz kurām Padome ir pieņēmusi regulas vai direktīvas, ievērojot 103. panta 2. punkta b) apakšpunktu.

106. pants

(bijušais EKL 86. pants)

1. Attiecībā uz publiskiem uzņēmumiem un uzņēmumiem, kam dalībvalstis piešķirušas īpašas vai ekskluzīvas tiesības, dalībvalstis nedz ievieš, nedz uztur spēkā tādus pasākumus, kas ir pretrunā Līgumiem, jo īpaši noteikumiem, kas ietverti 18. pantā un 101. līdz 109. pantā.

2. Uz uzņēmumiem, kam uzticēti pakalpojumi ar vispārēju tautsaimniecisku nozīmi vai kas darbojas kā dalībvalstu fiskāli monopoli, attiecas Līgumos ietvertie noteikumi un jo īpaši noteikumi par konkurenci, ja šo noteikumu piemērojums *de iure* vai *de facto* netraucē veikt tiem uzticētos konkrētos uzdevumus. Tie nedrīkst ietekmēt tirdzniecības attīstību tiktāl, lai kaitētu Savienības interesēm.

3. Komisija nodrošina šā panta piemērošanu un vajadzības gadījumā adresē dalībvalstīm attiecīgas direktīvas vai lēmumus.

2. IEDAĻA

VALSTS ATBALSTS

107. pants

(bijušais EKL 87. pants)

1. Ja vien Līgumi neparedz ko citu, ar iekšējo tirgu nav saderīgs nekāds atbalsts, ko piešķir dalībvalstis vai ko jebkādā citā veidā piešķir no valsts līdzekļiem un kas rada vai draud radīt konkurences izkropļojumus, dodot priekšroku konkrētiem uzņēmumiem vai konkrētu preču ražošanai, ciktāl tāds atbalsts iespaido tirdzniecību starp dalībvalstīm.

2. Ar iekšējo tirgu ir saderīgs:

- a) sociāls atbalsts, ko piešķir individuāliem patērētājiem ar noteikumu, ka to piešķir bez diskriminācijas attiecībā uz konkrēto ražojumu izcelsmi;
- b) atbalsts, ko sniedz, lai novērstu kaitējumu, ko nodarījušas dabas katastrofas vai ārkārtēji notikumi;
- c) atbalsts, ko sniedz tautsaimniecībai dažos Vācijas Federatīvās Republikas apvidos, kurus iespaidojusi Vācijas sadalīšana, ciktāl šāds atbalsts vajadzīgs, lai kompensētu saimnieciskās grūtības, ko radījusi šī sadalīšana. Piecus gadus pēc tam, kad spēkā stājies Lisabonas Līgums, Padome pēc Komisijas priekšlikuma var pieņemt lēmumu, ar ko atceļ šo pantu.

3. Turpmāk norādīto var uzskatīt par saderīgu ar iekšējo tirgu:

- a) atbalstu, kas veicina ekonomikas attīstību apgabalos, kur dzīves līmenis ir ārkārtīgi zems vai kur valda liels bezdarbs, un 349. pantā minētajos reģionos, ņemot vērā to strukturālo, sociālo un ekonomisko stāvokli;
- b) atbalstu, kas veicina kāda svarīga projekta īstenojumu visas Eiropas interesēs vai novērš nopietnus traucējumus kādas dalībvalsts tautsaimniecībā;

- c) atbalstu, kas veicina konkrētu saimniecisko darbību vai konkrētu tautsaimniecības jomu attīstību, ja šādam atbalstam nav tāds nelabvēlīgs iespaids uz tirdzniecības apstākļiem, kas ir pretrunā kopīgām interesēm;
- d) atbalstu, kas veicina kultūru un kultūras mantojuma saglabāšanu, ja tāds atbalsts neiespaido tirdzniecības apstākļus un konkurenci Savienībā tiktāl, ka tas ir pretrunā kopīgām interesēm;
- e) citu kategoriju atbalstu, ko Padome pēc Komisijas priekšlikuma var noteikt ar lēmumu.

108. pants
(bijušais EKL 88. pants)

1. Komisija, sadarbojoties ar dalībvalstīm, pastāvīgi pārskata visas atbalsta piešķiršanas sistēmas, kas pastāv šajās valstīs. Tā iesaka šīm valstīm attiecīgus pasākumus, kas vajadzīgi sakarā ar iekšējā tirgus pakāpenisku attīstību vai darbību.

2. Ja Komisija, likusi ieinteresētajām pusēm iesniegt piezīmes, konstatē, ka atbalsts, ko piešķirusi kāda valsts vai kas piešķirts no šīs valsts līdzekļiem, ievērojot šā Līguma 107. pantu, nav saderīgs ar iekšējo tirgu, vai arī konstatē, ka šādu atbalstu izlieto nepareizi, tā pieņem lēmumu par to, ka attiecīgajai valstij Komisijas noteiktā termiņā tāds atbalsts jāizbeidz vai jāmaina.

Ja attiecīgā valsts noteiktajā termiņā neizpilda šo lēmumu, Komisija vai kāda cita ieinteresēta dalībvalsts, atkāpjoties no 258. un 2597. panta, var tieši griezties Eiropas Savienības Tiesā.

Pēc dalībvalsts lūguma Padome var pieņemt vienprātīgu lēmumu par to, ka atbalsts, ko šī valsts piešķir vai paredz piešķirt, atzīstams par saderīgu ar iekšējo tirgu, atkāpjoties no 107. panta vai 109. pantā paredzētajām regulām, ja tādu lēmumu attaisno ārkārtas apstākļi. Ja Komisija attiecībā uz šādu atbalstu jau sākusi šā punkta pirmajā daļā paredzēto procedūru, tad tas, ka attiecīgā valsts iesniedz Padomei lūgumu, šo procedūru pārtrauc līdz laikam, kamēr Padome dara zināmu savu attieksmi.

Ja Padome trijos mēnešos pēc minētā lūguma iesniegšanas tomēr nav darījusi zināmu savu attieksmi, šo jautājumu izlemj Komisija.

3. Visi plāni piešķirt vai mainīt atbalstu ir jādara zināmi Komisijai laikus, lai Komisija varētu iesniegt savas piezīmes. Ja Komisija atzīst, ka, ievērojot 107. pantu, šādi plāni nav saderīgi ar iekšējo tirgu, tā nevilcinoties sāk 2. punktā paredzēto procedūru. Attiecīgā dalībvalsts nesāk īstenot pašas ierosinātos pasākumus, kamēr šī procedūra nav beigusies ar galīgo lēmumu.

4. Komisija var pieņemt regulas saistībā ar valsts atbalsta kategorijām, ko Padome saskaņā ar 109. pantu ir paredzējusi atbrīvot no šā panta 3. punktā paredzētās procedūras.

109. pants
(bijušais EKL 89. pants)

Padome pēc Komisijas priekšlikuma un pēc apspriešanās ar Eiropas Parlamentu var pieņemt jebkādas attiecīgas regulas, kas vajadzīgas, lai piemērotu 107. un 108. pantu, un jo īpaši var noteikt 108. panta 3. punkta piemērošanas nosacījumus un tās atbalsta kategorijas, uz ko šī procedūra neattiecas.

2. NODAĻA
NOTEIKUMI PAR NODOKĻIEM

110. pants
(bijušais EKL 90. pants)

Dalībvalstis citu dalībvalstu ražojumiem tieši vai netieši neuzliek iekšējos nodokļus, kas lielāki par tiem, kas tieši vai netieši uzlikti līdzīgiem vietējiem ražojumiem.

Dalībvalstis turklāt neuzliek citu dalībvalstu ražojumiem tādus iekšējos nodokļus, kas netieši aizsargā citus ražojumus.

111. pants
(bijušais EKL 91. pants)

Ja ražojumus eksportē uz kādu dalībvalsti, iekšējo nodokļu atmaksājumi nedrīkst pārsniegt iekšējos nodokļus, kas tiem uzlikti tieši vai netieši.

112. pants
(bijušais EKL 92. pants)

Par preču eksportu uz citām dalībvalstīm nedrīkst atlaist vai atmaksāt tādus maksājumus, kas nav apgrozījuma nodokļi, akcīzes nodokļi un citi netiešie nodokļi, un par preču importu no citām dalībvalstīm nedrīkst uzlikt kompensācijas maksājumus, ja vien Padome pēc Komisijas priekšlikuma uz ierobežotu laiku iepriekš nav apstiprinājusi iecerētos pasākumus.

113. pants
(bijušais EKL 93. pants)

Padome saskaņā ar īpašu likumdošanas procedūru pēc apspriešanās ar Eiropas Parlamentu un Ekonomikas un sociālo lietu komiteju, ar vienprātīgu lēmumu pieņem noteikumus par tiesību aktu saskaņošanu attiecībā uz apgrozījuma nodokļiem, akcīzes nodokļiem un citiem netiešajiem nodokļiem tiktāl, ciktāl tāda saskaņošana ir vajadzīga, lai nodrošinātu iekšējā tirgus izveidi un darbību un novērstu konkurences izkropļojumus.

3. NODAĻA
TIESĪBU AKTU TUVINĀŠANA

114. pants
(bijušais EKL 95. pants)

1. Ja vien Līgumi neparedz ko citu, turpmāk norādītos noteikumus piemēro, lai sasniegtu 26. pantā noteiktos mērķus. Eiropas Parlaments un Padome saskaņā ar parasto likumdošanas procedūru pēc apspriešanās ar Ekonomikas un sociālo lietu komiteju, paredz pasākumus, lai tuvinātu dalībvalstu normatīvos vai administratīvos aktus, kuri attiecas uz iekšējā tirgus izveidi un darbību.

2. Šā panta 1. punktu nepiemēro fiskāliem noteikumiem, kā arī noteikumiem, kas saistīti ar personu brīvu pārvietošanos vai nodarbinātu personu tiesībām un interesēm.

3. Šā panta 1. punktā paredzētajos priekšlikumos, kas attiecas uz veselības aizsardzību, drošību, vides aizsardzību un patērētāju tiesību aizsardzību, Komisija par galveno uzskata augstu aizsardzības līmeni, īpašu uzmanību pievēršot visiem atklājumiem, kas pamatojas uz zinātnes faktiem. Saskaņā ar attiecīgām pilnvarām arī Eiropas Parlaments un Padome tiecas sasniegt šo mērķi.

4. Ja pēc tam, kad Eiropas Parlaments un Padome, tikai Padome vai Komisija ir noteikusi saskaņošanas pasākumu, kāda dalībvalsts uzskata par vajadzīgu atstāt spēkā savus noteikumus 36. pantā minēto būtisko iemeslu dēļ vai nolūkā aizsargāt vidi vai darba vidi, tā dara Komisijai zināmus šos noteikumus, kā arī pamatojumu to atstāšanai spēkā.

5. Turklāt, neskarot 4. punktu, ja pēc tam, kad Eiropas Parlaments un Padome, tikai Padome vai Komisija ir noteikusi saskaņošanas pasākumu, kāda dalībvalsts uzskata, ka tai jāievieš savi noteikumi, kas pamatojas uz jauniem zinātnes datiem vides vai darba vides aizsardzības jomā un ir saistīti ar īpašu problēmu, kas šai dalībvalstij radusies pēc saskaņošanas pasākuma paredzēšanas, tā dara Komisijai zināmus plānotos noteikumus, kā arī pamatojumu to ieviešanai.

6. Komisija sešos mēnešos pēc 4. un 5. punktā minētās paziņošanas apstiprina vai noraida attiecīgos valsts noteikumus, iepriekš pārbaudot, vai tie nav patvaļīgas diskriminācijas līdzeklis vai slēpts ierobežojums tirdzniecībā starp dalībvalstīm un nerada šķēršļus iekšējā tirgus darbībai.

Ja šajā laikā Komisija lēmumu nav pieņēmusi, 4. un 5. punktā minētos noteikumus uzskata par apstiprinātiem.

Komisija var informēt attiecīgo dalībvalsti, ka šajā punktā minēto laiku var vēl pagarināt uz laiku līdz sešiem mēnešiem, ja to attaisno jautājuma sarežģītība un cilvēku veselība netiek apdraudēta.

7. Ja saskaņā ar 6. punktu dalībvalstij ļauj atstāt spēkā vai ieviest savus noteikumus, atkāpjoties no saskaņošanas pasākuma, Komisija tūlīt pārliecinās, vai ir jāiesaka pielāgošanās šim pasākumam.

8. Ja kāda dalībvalsts norāda uz kādu īpašu veselības aizsardzības problēmu jomā, kur iepriekš noteikti saskaņošanas pasākumi, tā vērs uz to Komisijas uzmanību, un Komisija tūlīt pārliecinās, vai ir jāierosina Padomei attiecīgi pasākumi.

9. Atkāpjoties no 258. un 259. pantā minētās procedūras, Komisija un jebkura dalībvalsts var tieši griezties Eiropas Savienības Tiesā, ja uzskata, ka cita dalībvalsts nepareizi īsteno šā panta piešķirtās pilnvaras.

10. Iepriekš minētajos saskaņošanas pasākumos vajadzības gadījumā paredz drošības klauzulu, kas ļauj dalībvalstīm viena vai vairāku 36. pantā minētu un ar ekonomiku nesaistītu iemeslu dēļ veikt provizoriskus pasākumus, attiecībā uz kuriem kontroli īsteno Savienība.

115. pants
(bijušais EKL 94. pants)

Neskarot 114. pantu, Padome saskaņā ar īpašu likumdošanas procedūru pēc apspriešanās ar Eiropas Parlamentu un Ekonomikas un sociālo lietu komiteju ar vienprātīgu lēmumu pieņem direktīvas, lai tuvinātu tādas dalībvalstu normatīvos un administratīvos aktus, kas tieši iespaido iekšējā tirgus izveidi vai darbību.

116. pants
(bijušais EKL 96. pants)

Ja Komisija konstatē, ka atšķirības dalībvalstu normatīvos un administratīvos aktos rada konkurences izkropļojumu iekšējā tirgū un ka šis izkropļojums jānovērš, tā apspriežas ar attiecīgajām dalībvalstīm.

Ja tāda apspriede nepanāk vienošanos, kas likvidē šo izkropļojumu, Eiropas Parlaments un Padome saskaņā ar parasto likumdošanas procedūru ar kvalificētu balsu vairākumu pieņem vajadzīgās direktīvas. Var noteikt jebkādu citus piemērotus pasākumus, kas paredzēti Līgumos.

117. pants
(bijušais EKL 97. pants)

1. Ja rodas iemesls bažām, ka normatīva vai administratīva akta pieņemšana vai grozīšana var radīt konkurences izkropļojumu 116. panta nozīmē, attiecīgā dalībvalsts, kas grib šādu aktu pieņemt vai grozīt, apspriežas ar Komisiju. Pēc apspriedes ar dalībvalstīm Komisija iesaka šīm valstīm veikt attiecīgus pasākumus, lai izvairītos no šā izkropļojuma.

2. Ja valsts, kas grib pieņemt vai grozīt savus tiesību aktus, nepilda ieteikumu, ko tai adresējusi Komisija, tad citām dalībvalstīm nav jāgroza savi tiesību akti, lai likvidētu šādu izkropļojumu, kā paredz 116. pants. Ja dalībvalsts, kas neievēro Komisijas ieteikumu, izraisa izkropļojumu, kas kaitē tikai pašai, 116. pantu nepiemēro.

118. pants

Veidojot iekšējo tirgu vai nodrošinot tā darbību, Eiropas Parlaments un Padome saskaņā ar parasto likumdošanas procedūru nosaka pasākumus, ar ko ieviest Eiropas intelektuālā īpašuma tiesību apliecinošus dokumentus, kuri nodrošinātu vienotu intelektuālā īpašuma tiesību aizsardzību visā Savienībā, un centralizētas atļauju piešķiršanas, koordinācijas un uzraudzības kārtības izveidei visā Savienībā.

Padome, pieņemot regulas saskaņā ar īpašu likumdošanas procedūru, paredz valodas noteikumus, kas attiecas uz minētajiem Eiropas intelektuālā īpašuma tiesību apliecinošiem dokumentiem. Padome pieņem vienprātīgu lēmumu pēc apspriešanās ar Eiropas Parlamentu.

VIII SADAĻA

EKONOMIKAS POLITIKA UN MONETĀRĀ POLITIKA

119. pants
(bijušais EKL 4. pants)

1. Lai sasniegtu Līguma par Eiropas Savienību 3. pantā izvirzītos mērķus, dalībvalstu un Savienības darbība saskaņā ar Līgumiem paredz izstrādāt ekonomikas politiku, kas balstās uz dalībvalstu ekonomikas politiku precīzu koordināciju, iekšējo tirgu un kopēju mērķu definēšanu, un kuru īsteno saskaņā ar principu, kas paredz atvērta tirgus ekonomiku, kurā pastāv brīva konkurence.

2. Līdztekus iepriekš minētajam, kā arī saskaņā ar Līgumos paredzētajām procedūrām, šīs darbības paredz arī ieviest vienotu valūtu, euro, kā arī noteikt un veidot vienotu monetāro politiku un valūtas maiņas kursa politiku, kuras galvenais mērķis ir uzturēt stabilas cenas un, neietekmējot šo mērķi, atbalstīt Savienības vispārējo ekonomikas politiku saskaņā ar principu, kas paredz atvērta tirgus ekonomiku, kurā pastāv brīva konkurence.

3. Šīs dalībvalstu un Savienības darbības saskan ar šādiem pamatprincipiem: stabilas cenas, stabila valsts finanšu un monetārā sistēma un stabila maksājumu balance.

1. NODAĻA EKONOMIKAS POLITIKA

120. pants (bijušais EKL 98. pants)

Dalībvalstis īsteno ekonomikas politiku, lai saskaņā ar 121. panta 2. punktā minētajām vispārējām pamatnostādnēm veicinātu Līguma par Eiropas Savienību 3. pantā noteikto Savienības mērķu sasniegšanu. Dalībvalstis un Savienība rīkojas saskaņā ar principu, kas paredz atvērta tirgus ekonomiku, kurā pastāv brīva konkurence, kas veicina resursu efektīvu sadali, kā arī saskaņā ar 119. pantā izklāstītajiem principiem.

121. pants (bijušais EKL 99. pants)

1. Dalībvalstis ekonomikas politiku uzskata par vispārsvērīgu jautājumu un koordinē to Padomē saskaņā ar 120. pantu.

2. Padome pēc Komisijas ieteikuma izstrādā projektu dalībvalstu un Savienības ekonomikas politikas vispārējām pamatnostādnēm un iesniedz attiecīgu ziņojumu Eiropadomei.

Eiropadome, pamatojoties uz Padomes ziņojumu, apspriežas par secinājumu attiecībā uz dalībvalstu un Savienības ekonomikas politikas vispārējām pamatnostādnēm.

Padome, pamatojoties uz minēto secinājumu, pieņem ieteikumu, kurā nosaka šīs vispārējās pamatnostādnes. Padome šo ieteikumu dara zināmu Eiropas Parlamentam.

3. Lai labāk koordinētu dalībvalstu ekonomikas politiku un nodrošinātu stabilo ekonomisko konvergenci, Padome, pamatojoties uz Komisijas ziņojumiem, pārrauga ekonomikas attīstību visās dalībvalstīs un visā Savienībā, ekonomikas politikas atbilstmi 2. punktā minētajām vispārējām pamatnostādnēm, kā arī regulāri izvērtē to kopumā.

Lai notiktu šāda daudzpusēja uzraudzība, dalībvalstis Komisijai dara zināmus svarīgos pasākumus, ko tās veikušas ekonomikas politikas jomā, kā arī sniedz citu informāciju, kuru uzskata par vajadzīgu.

4. Ja, īstenojot 3. punktā minēto procedūru, atklājas, ka dalībvalsts ekonomikas politika nesaskan ar 2. punktā minētajām vispārējām pamatnostādņēm vai traucē pareizi darboties Savienības ekonomiskajai un monetārajai savienībai, Komisija attiecīgai dalībvalstij var izteikt brīdinājumu. Pēc Komisijas ieteikuma vajadzīgos ieteikumus attiecīgajai dalībvalstij var izteikt Padome. Pēc Komisijas priekšlikuma Padome var pieņemt lēmumu savus ieteikumus darīt zināmus atklātībā.

Piemērojot šo punktu, Padome pieņem lēmumu, neņemot vērā attiecīgās dalībvalsts Padomes locekļa balsojumu.

Pārējo Padomes locekļu kvalificēto balsu vairākumu nosaka saskaņā ar 238. panta 3. punkta a) apakšpunktu.

5. Padomes priekšsēdētājs un Komisija ziņo Eiropas Parlamentam par daudzpusējās uzraudzības rezultātiem. Ja Padome ieteikumus darījusi zināmus atklātībā, Padomes priekšsēdētāju var uzaicināt uz attiecīgo Eiropas Parlamenta komisiju.

6. Eiropas Parlaments un Padome, pieņemot regulas saskaņā ar parasto likumdošanas procedūru, var paredzēt sīki izstrādātus noteikumus 3. un 4. punktā minētās daudzpusējās uzraudzības procedūras īstenošanai.

122. pants
(bijušais EKL 100. pants)

1. Neskarot citas Līgumos paredzētās procedūras, Padome pēc Komisijas priekšlikuma, dalībvalstīm savstarpēji solidarizējoties, var lemt par ekonomikas situācijai piemērotiem pasākumiem, jo īpaši, ja rodas nopietnas grūtības apgādē ar dažiem ražojumiem, jo īpaši enerģijas jomā.

2. Ja kādai dalībvalstij ir grūtības vai to nopietni apdraud lielas grūtības, ko izraisījušas dabas katastrofas vai ārkārtēji notikumi, kurus tā nevar ietekmēt, Padome pēc Komisijas priekšlikuma attiecīgai dalībvalstij var sniegt Savienības finansiālu atbalstu, paredzot īpašus nosacījumus. Padomes priekšsēdētājs pieņemto lēmumu dara zināmu Eiropas Parlamentam.

123. pants

(bijušais EKL 101. pants)

1. Aizliegts ir pieļaut konta pārtēriņu, kā arī aizliegti ir jebkādi citi kredīta pakalpojumi Eiropas Centrālajā bankā vai dalībvalstu centrālajās bankās (še turpmāk "valstu centrālās bankas") Savienības iestāžu vai struktūru, dalībvalstu valdību, reģionālu, vietēju vai citu publisku iestāžu, vai citu publisku tiesību subjektu vai publisku uzņēmumu vajadzībām, kā arī Eiropas Centrālajai bankai un valstu centrālajām bankām ir aizliegts tieši pirkt parāda instrumentus no minētajām iestādēm.

2. Šā panta 1. punkts neattiecas uz kredītiestādēm ar valsts kapitāla līdzdalību, kam Eiropas Centrālā banka un valstu centrālās bankas sakarā ar rezervju apgādi no centrālām bankām piemēro tādu pašu režīmu kā privātām kredītiestādēm.

124. pants

(bijušais EKL 102. pants)

Aizliegti ir visi pasākumi, kas nav pamatoti ar uzraudzības apsvērumiem un kas Savienības iestādēm un struktūrām, dalībvalstu valdībām, reģionālām, vietējām vai citām publiskām iestādēm, vai citiem publisko tiesību subjektiem vai publiskiem uzņēmumiem paredz privilēģētu režīmu attiecībā ar finanšu iestādēm.

125. pants

(bijušais EKL 103. pants)

1. Savienība nav atbildīga par dalībvalstu valdību, reģionālu, vietēju vai citu publisku iestāžu, citu publisku struktūru vai publisko uzņēmumu saistībām, un tai nav tās jāuzņemas; tas neskar savstarpējas finanšu garantijas īpaša projekta kopīgai īstenošanai. Dalībvalsts nav atbildīga par citas dalībvalsts valdības, reģionālu, vietēju vai citu publisku iestāžu, citu publisku tiesību subjektu vai publisku uzņēmumu saistībām, un tai nav tās jāuzņemas; tas neskar savstarpējas finanšu garantijas īpaša projekta kopīgai īstenošanai.

2. Padome pēc Komisijas priekšlikuma un apspriešanās ar Eiropas Parlamentu vajadzības gadījumā var precizēt definīcijas 123. un 124. pantā, kā arī šajā pantā minēto aizliegumu piemērošanai.

126. pants

(bijušais EKL 104. pants)

1. Dalībvalstis izvairās no pārmērīga valsts budžeta deficīta.

2. Lai identificētu nopietnas kļūdas, Komisija uzrauga budžeta un valsts parāda kopapjoma dinamiku dalībvalstīs. Komisija īpaši pārbauda budžeta disciplīnas ievērošanu, pamatojoties uz šādiem diviem kritērijiem:

- a) vai plānotā vai reālā valsts budžeta deficīta attiecība pret iekšzemes kopproduktu pārsniedz atsaucē vērtību, izņemot gadījumus, kad
  - vai nu šī attiecība ir būtiski un pastāvīgi pazeminājusies un sasniegusi atsaucē vērtībai tuvu līmeni;
  - vai arī atsaucē vērtība ir pārsniegta tikai izņēmuma kārtā un uz laiku, un šī attiecība joprojām ir tuva atsaucē vērtībai;
- b) vai valsts parāda attiecība pret iekšzemes kopproduktu pārsniedz atsaucē vērtību, ja vien šī attiecība pietiekami strauji nesamazinās un netuvinās atsaucē vērtībai.

Atsaucē vērtības ir precizētas Protokolā par pārmērīga budžeta deficīta novēršanas procedūru, kas pievienots Līgumiem.

3. Ja kāda dalībvalsts neatbilst viena vai abu šo kritēriju izvirzītajām prasībām, Komisija sagatavo ziņojumu. Komisijas ziņojumā ņem vērā arī to, vai valsts budžeta deficīts pārsniedz valdības investīciju izdevumus, kā arī ņem vērā visus citus būtiskus faktorus, tostarp dalībvalsts ekonomikas un budžeta stāvokli vidēji ilgā laikā.

Komisija var sagatavot ziņojumu arī tad, ja kritēriju izvirzītās prasības ir izpildītas, bet tomēr tā uzskata, ka dalībvalstī iespējams pārmērīgs budžeta deficīts.

4. Ekonomikas un finanšu komiteja izsaka atzinumu par Komisijas ziņojumu.

5. Ja Komisija uzskata, ka dalībvalstī pastāv vai var rasties pārmērīgs budžeta deficīts, Komisija nosūta attiecīgajai dalībvalstij atzinumu un attiecīgi informē Padomi.

6. Padome, izskatījusi apsvērumus, ko var būt sniegusi attiecīgā dalībvalsts, un pēc Komisijas priekšlikuma, pamatojoties uz vispārēju novērtējumu, pieņem lēmumu par to, vai pastāv pārmērīgs budžeta deficīts.

7. Ja Padome saskaņā ar 6. punktu atzīst, ka pārmērīgs budžeta deficīts pastāv, pēc Komisijas ieteikuma tā bez nepamatotas kavēšanās pieņem ieteikumus attiecīgajai dalībvalstij, lai noteiktā termiņā to novērstu. Ievērojot 8. punktu, šos ieteikumus nedara zināmus atklātībā.

8. Ja Padome konstatē, ka pēc tās ieteikumiem noteiktajā termiņā nav veikta nekāda efektīva rīcība, tā ieteikumus var darīt zināmus atklātībā.

9. Ja dalībvalsts arī turpmāk neīsteno Padomes ieteikumus, Padome var pieņemt lēmumu pieprasīt, lai dalībvalsts noteiktā termiņā veic deficīta samazināšanas pasākumus, ko Padome atzinusi par vajadzīgiem, lai labotu stāvokli.

Tādā gadījumā Padome var lūgt attiecīgo dalībvalsti iesniegt ziņojumus pēc īpaša grafika, lai pārbaudītu, kā šī dalībvalsts tiecas panākt noregulējumu.

10. Attiecībā uz šā panta 1. līdz 9. punktu nedrīkst īstenot šā Līguma 258. un 59. pantā paredzētās tiesības griezties Tiesā.

11. Ja kāda dalībvalsts nepilda saskaņā ar 9. punktu pieņemtu lēmumu, Padome var pieņemt lēmumu piemērot vai – attiecīgos gadījumos – pastiprināti izvērst vienu vai vairākus no šiem pasākumiem:

- izvirzīt prasību, lai attiecīgā dalībvalsts pirms obligāciju un vērtspapīru emisijas publicē tādu papildu informāciju, kādu norāda Padome;
- aicināt Eiropas Investīciju banku pārskatīt aizdevumu politiku attiecībā uz šo dalībvalsti;
- izvirzīt prasību, lai attiecīgā dalībvalsts Savienībai bez procentiem deponē atbilstīgu naudas summu līdz laikam, kad Padome atzīst, ka pārmērīgais budžeta deficīts ir novērsts;
- uzlikt atbilstīgas sodanaudas.

Padomes priekšsēdētājs pieņemtos lēmumus dara zināmus Eiropas Parlamentam.

12. Padome atceļ dažus vai visus savus lēmumus vai ieteikumus, kas minēti 6. līdz 9. punktā un 11. punktā, ja tā atzīst, ka pārmērīgais budžeta deficīts attiecīgajā dalībvalstī ir novērsts. Ja Padome ieteikumus ir iepriekš darījusi zināmus atklātībā, tad, līdzko atcelts lēmums, kas pieņemts saskaņā ar 8. punktu, tā nāk klajā ar publisku paziņojumu, ka attiecīgā dalībvalstī vairs nepastāv pārmērīgs budžeta deficīts.

13. Lēmumus, kas minēti 8., 9., 11. un 12. punktā, Padome pieņem pēc Komisijas ieteikuma.

Pasākumus, kas minēti 6. līdz 9., 11. un 12. punktā, Padome paredz, neņemot vērā tā Padomes locekļa balsojumu, kurš pārstāv attiecīgo dalībvalsti.

Pārējo Padomes locekļu kvalificēto balsu vairākumu nosaka saskaņā ar 238. panta 3. punkta a) apakšpunktu.

14. Citi noteikumi, kas attiecas uz šajā pantā aprakstītās procedūras īstenošanu, ir izklāstīti Protokolā par pārmērīga budžeta deficīta novēršanas procedūru, kurš pievienots Līgumiem.

Padome saskaņā ar īpašu likumdošanas procedūru pēc apspriešanās ar Eiropas Parlamentu un Eiropas Centrālo banku ar vienprātīgu lēmumu pieņem attiecīgus noteikumus, kas pēc tam aizstāj minēto Protokolu.

Padome pēc Komisijas priekšlikuma un pēc apspriešanās ar Eiropas Parlamentu, kā arī ievērojot šo punktu, pieņem sīki izstrādātus noteikumus un definīcijas, lai piemērotu minēto Protokolu.

2. NODAĻA MONETĀRĀ POLITIKA

127. pants (bijušais EKL 105. pants)

1. Eiropas Centrālo banku sistēmas (turpmāk – “ECBS”) galvenais mērķis ir uzturēt cenu stabilitāti. Neietekmējot šo mērķi, ECBS atbalsta vispārējo ekonomikas politiku Savienībā, lai palīdzētu sasniegt Savienības mērķus, kas noteikti Līguma par Eiropas Savienību 2. pantā. ECBS darbojas saskaņā ar principu, kas paredz atvērta tirgus ekonomiku, kurā pastāv brīva konkurence, veicinot resursu efektīvu sadali, kā arī ievēro šā Līguma 119. pantā noteiktos principus.

2. Galvenie uzdevumi, kas jāīsteno Eiropas Centrālo banku sistēmā, ir šādi:

- definēt un īstenot Savienības monetāro politiku;
- veikt valūtas maiņas operācijas atbilstīgi 219. pantam;
- turēt un pārvaldīt dalībvalstu oficiālās ārvalstu valūtas rezerves;
- veicināt norēķinu sistēmu vienmērīgu darbību.

3. Šā panta 2. punkta trešais ievilkums neliedz dalībvalstu valdībām turēt un pārvaldīt apgrozāmos līdzekļus ārvalstu valūtās.

4. Ar Eiropas Centrālo banku apspriežas:

- par visiem ierosinātiem Savienības aktiem, kas ir Eiropas Centrālās bankas kompetencē;
- valstu iestādes – par visiem likumprojektiem, kas ir Eiropas Centrālās bankas kompetencē, bet ievērojot ierobežojumus un nosacījumus, ko Padome izvirzījusi saskaņā ar 129. panta 4. punktā paredzēto procedūru.

Eiropas Centrālā banka var iesniegt atzinumus attiecīgām Savienības iestādēm vai struktūrām, vai valstu iestādēm par jautājumiem, kas ir tās kompetencē.

5. ECBS palīdz kompetentām iestādēm sekmīgi īstenot politiku, kas attiecas uz kredītiestāžu konsultatīvu uzraudzību un finanšu sistēmas stabilitāti.

6. Padome, pieņemot regulas saskaņā ar īpašu likumdošanas procedūru vienprātīgi un pēc apspriešanās ar Eiropas Parlamentu un Eiropas Centrālo banku var noteikt Eiropas Centrālajai bankai konkrētus uzdevumus saistībā ar politiku, kas attiecas uz kredītiestāžu un citu finanšu iestāžu konsultatīvu uzraudzību; tas neattiecas uz apdrošināšanas sabiedrībām.

128. pants

(bijušais EKL 106. pants)

1. Eiropas Centrālajai bankai ir ekskluzīvas tiesības atļaut emitēt euro banknotes Savienībā. Eiropas Centrālā banka un valstu centrālās bankas var emitēt šīs naudaszīmes. Eiropas Centrālās bankas un valstu centrālo banku emitētās banknotes ir vienīgās naudaszīmes, kam Savienībā ir likumīga maksāšanas līdzekļa statuss.

2. Dalībvalstis var emitēt euro monētas, kuru emisijas daudzums jāapstiprina Eiropas Centrālajai bankai. Padome pēc Komisijas priekšlikuma un apspriedusies ar Eiropas Parlamentu un Eiropas Centrālo banku var paredzēt pasākumus, kuru mērķis ir saskaņot visu apgrozībai paredzēto monētu denominācijas un tehniskos parametrus tiktāl, ciktāl vajadzīgs, lai to apgrozību Savienībā nekas netraucētu.

129. pants

(bijušais EKL 107. pants)

1. ECBS pārvalda Eiropas Centrālās bankas lēmējinstances, tās ir Padome un Valde.

2. Eiropas Centrālo banku sistēmas un Eiropas Centrālās bankas statūti, turpmāk "ECBS un ECB statūti", ir noteikti protokolā, kas pievienots Līgumiem.

3. Eiropas Parlaments un Padome var grozīt ECBS un ECB statūtu 5.1., 5.2., 5.3., 17., 18., 19.1., 22., 23., 24., 26., 32.2., 32.3., 32.4., 32.6. pantu, 33.1. panta a) punktu un 36. pantu saskaņā ar parasto likumdošanas procedūru. Tie pieņem lēmumu vai nu pēc Eiropas Centrālās bankas ieteikuma un pēc apspriešanās ar Komisiju, vai arī pēc Komisijas ieteikuma un pēc apspriešanās ar Eiropas Centrālo banku.

4. Padome vai nu pēc Komisijas priekšlikuma un pēc apspriešanās ar Eiropas Parlamentu un Eiropas Centrālo banku, vai arī pēc Eiropas Centrālās bankas ieteikuma un pēc apspriešanās ar Eiropas Parlamentu un Komisiju pieņem noteikumus, kas minēti ECBS un ECB Statūtu 4., 5.4., 19.2., 20., 28.1., 29.2., 30.4. un 34.3. pantā.

130. pants
(bijušais EKL 108. pants)

Ne Eiropas Centrālā banka, ne kādas valsts centrālā banka, ne arī kāds to lēmējinstanču loceklis, īstenojot pilnvaras un veicot uzdevumus un pienākumus, ko uzliek Līgumi un ECBS un ECB Statūti, nelūdz un nepieņem norādījumus no Savienības iestādēm vai struktūrām, no kādas dalībvalsts valdības vai no kādas citas struktūras. Savienības iestādes vai struktūras un dalībvalstu valdības apņemas ievērot šo principu un nemēģināt iespaidot Eiropas Centrālās bankas vai valstu centrālo banku lēmējinstanču locekļus, kad viņi veic amata pienākumus.

131. pants
(bijušais EKL 109. pants)

Visas dalībvalstis nodrošina to, ka šo valstu tiesību akti, tostarp to centrālo banku statūti, ir saderīgi ar Līgumiem un ECBS un ECB Statūtiem.

132. pants
(bijušais EKL 110. pants)

1. Lai veiktu ECBS uzticētos uzdevumus, Eiropas Centrālā banka saskaņā ar Līgumiem un nosacījumiem ECBS un ECB Statūtos:

- pieņem regulas, ciktāl tas vajadzīgs, lai veiktu uzdevumus, kas minēti ECBS un ECB Statūtu 3.1. panta pirmajā ievilkumā, 19.1., 22. un 25.2. pantā, un gadījumos, ko paredz 129. panta 4. punktā minētajos Padomes aktos,
- pieņem lēmumus, kas vajadzīgi, lai veiktu uzdevumus, ko Līgumi un ECBS un ECB Statūti uzticējuši ECBS,
- sagatavo ieteikumus un sniedz atzinumus.

2. Eiropas Centrālā banka var nolemt publicēt savus lēmumus, ieteikumus un atzinumus.

3. Ievērojot ierobežojumus un nosacījumus, ko Padome paredzējusi saskaņā ar 129. panta 4. punktā izklāstīto procedūru, Eiropas Centrālajai bankai ir tiesības uzlikt sodanaudu vai kavējuma naudu uzņēmumiem, kas nepilda pienākumus, kurus paredz Eiropas Centrālās bankas pieņemtās regulas un lēmumi.

133. pants

Neskarot Eiropas Centrālās bankas pilnvaras, Eiropas Parlaments un Padome saskaņā ar parasto likumdošanas procedūru nosaka pasākumus, kas nepieciešami euro kā vienotās valūtas izmantošanai. Šādus pasākumus paredz pēc apspriešanās ar Eiropas Centrālo banku.

3. NODAĻA

ORGANIZATORISKIE NOTEIKUMI

134. pants

(bijušais EKL 114. pants)

1. Lai veicinātu pilnīgu dalībvalstu politikas koordināciju, kas vajadzīga iekšējā tirgus darbībai, ar šo ir nodibināta Ekonomikas un finanšu komiteja.
2. Ekonomikas un finanšu komitejai ir šādi uzdevumi:
  - pēc Padomes vai Komisijas lūguma vai pēc savas ierosmes sniegt atzinumus minētajām iestādēm;
  - pastāvīgi uzraudzīt dalībvalstu un Savienības ekonomikas un finanšu stāvokli un regulāri par to ziņot Padomei un Komisijai, jo īpaši par finansiālām attiecībām ar trešām valstīm un starptautiskām iestādēm;
  - neskarot 240. pantu, palīdzēt sagatavot Padomes darbu, kā minēts 66. un 75. pantā, 121. panta 2., 3., 4. un 6. punktā, 122., 124., 125. un 126. pantā, 127. panta 6. punktā, 128. panta 2. punktā, 129. panta 3. un 4. punktā, 138. pantā, 140. panta 2. un 3. punktā, 143. pantā, 144. panta 2. un 3. punktā un 219. pantā, un veikt citus Padomes noteiktus uzdevumus, kas saistīti ar konsultācijām un jautājumu sagatavošanu;
  - vismaz reizi gadā pārbaudīt stāvokli kapitāla aprites un maksājumu brīvības jomā, ko rada Līgumu un Padomes paredzēto pasākumu piemērošana; šī pārbaude attiecas uz visiem pasākumiem, kas saistīti ar kapitāla apriti un maksājumiem; Komiteja ziņo Komisijai un Padomei par pārbaudes iznākumu.

Dalībvalstis, Komisija un Eiropas Centrālā banka katra ieceļ ne vairāk kā divus Komitejas locekļus.

3. Padome pēc Komisijas priekšlikuma un pēc apspriešanās ar Eiropas Centrālo banku un Komiteju, kas minēta šajā pantā, pieņem sīki izstrādātus noteikumus par Ekonomikas un finanšu komitejas sastāvu. Padomes priekšsēdētājs šo lēmumu dara zināmu Eiropas Parlamentam.

4. Kamēr ir dalībvalstis, kam piešķirts izņēmuma statuss, kurš minēts 139. pantā, Komiteja papildus 2. punktā noteiktajiem uzdevumiem pastāvīgi uzrauga šo dalībvalstu monetāro un finanšu stāvokli, kā arī vispārējo maksājumu sistēmu, un regulāri par to ziņo Padomei un Komisijai.

135. pants
(bijušais EKL 115. pants)

Jautājumos, uz kuriem attiecas 121. panta 4. punkts, 126. pants, izņemot tā 14. punktu, 138. pants, kā arī 140. panta 1. punkts, 140. panta 2. punkta pirmā daļa, 140. panta 3. punkts un 219. pants, Padome vai kāda dalībvalsts var lūgt Komisiju, vadoties no apstākļiem, sniegt vai nu ieteikumu, vai priekšlikumu. Komisija izskata šo lūgumu un tūlīt iesniedz Padomei secinājumus.

4. NODAĻA

ĪPAŠI NOTEIKUMI DALĪBVALSTĪM, KURU NAUDAS VIENĪBA IR EURO

136. pants

1. Lai nodrošinātu pienācīgu ekonomiskās un monetārās savienības darbību, saskaņā ar attiecīgiem Līgumu noteikumiem Padome, ievērojot kādu no 121. un 126. pantā minētajām atbilstīgajām procedūrām, izņemot to, kas noteikta 126. panta 14. punktā, pieņem noteikumus attiecībā uz dalībvalstīm, kuru naudas vienība ir euro:

- a) lai stiprinātu to budžeta disciplīnas un koordināciju un uzraudzību;
- b) lai tām noteiktu ekonomikas politikas pamatnostādnes, vienlaikus nodrošinot to atbilstību visai Savienībai pieņemtajām pamatnostādnēm, kā arī to uzraudzību.

2. Balsošanā par 1. punktā noteiktajiem pasākumiem piedalās tikai tie Padomes locekļi, kas pārstāv dalībvalstis, kuru naudas vienība ir euro.

Minēto locekļu kvalificēto balsu vairākumu nosaka saskaņā ar 238. panta 3. punkta a) apakšpunktu.

137. pants

To dalībvalstu ministru sanāksmju kārtību, kuru naudas vienība ir euro, nosaka Protokolā par Eurogrupu.

138. pants

(bijušais EKL 111. panta 4. punkts)

1. Lai nodrošinātu euro vietu starptautiskajā monetārajā sistēmā, Padome pēc Komisijas priekšlikuma pieņem lēmumu, nosakot kopēju nostāju jautājumos, kas ir īpaši nozīmīgi ekonomiskajai un monetārajai savienībai, kompetentās starptautiskās finanšu iestādēs un konferencēs. Padome pieņem lēmumu pēc apspriešanās ar Eiropas Centrālo banku.

2. Padome pēc Komisijas priekšlikuma var pieņemt attiecīgus pasākumus, lai nodrošinātu vienotu pārstāvību starptautiskās finanšu iestādēs un konferencēs. Padome pieņem lēmumu pēc apspriešanās ar Eiropas Centrālo banku.

3. Balsošanā par 1. un 2. punktā minētajiem pasākumiem piedalās vienīgi tie Padomes locekļi, kas pārstāv dalībvalstis, kuru naudas vienība ir euro.

Minēto locekļu kvalificēto balsu vairākumu nosaka saskaņā ar 238. panta 3. punkta a) apakšpunktu.

5. NODAĻA

PĀREJAS NOTEIKUMI

139. pants

1. Dalībvalstis, par kurām Padome nav nolēmusi, ka tās atbilst nosacījumiem euro ieviešanai, turpmāk minētas kā “dalībvalstis ar izņēmuma statusu”.

2. Dalībvalstīm ar izņēmuma statusu nepiemēro šādus Līgumu noteikumus:

- a) vispārējo ekonomikas politikas pamatnostādņu daļu pieņemšana, kas kopumā attiecas uz eurozonu (121. panta 2. punkts);
- b) piespiedu līdzekļi pārmērīga budžeta deficīta novēršanai (126. panta 9. un 11. punkts);
- c) ECBS mērķi un uzdevumi (127. panta 1., 2., 3. un 5. punkts);
- d) euro emisija (128. pants);
- e) Eiropas Centrālās bankas akti (132. pants);

- f) pasākumi, kas attiecas uz euro izmantošanu (133. pants);
- g) monetārie nolīgumi un citi pasākumi, kas saistīti ar valūtas maiņas kursa politiku (219. pants);
- h) Eiropas Centrālās bankas Valdes locekļu iecelšana (283. panta 2. punkts);
- i) lēmumi par kopēju nostāju jautājumos, kas ir īpaši nozīmīgi ekonomiskajai un monetārajai savienībai kompetentās starptautiskās finanšu iestādēs un konferencēs (138. panta 1. punkts);
- j) pasākumi, lai nodrošinātu vienotu pārstāvību starptautiskās finanšu iestādēs un konferencēs (138. panta 2. punkts).

Tādējādi a) līdz j) apakšpunktā minētajos pantos lietotais termins “dalībvalstis” nozīmē dalībvalstis, kuru naudas vienība ir euro.

3. Saskaņā ar ECBS un ECB statūtu IX nodaļu dalībvalstīm ar izņēmuma statusu un to centrālajām bankām nav tiesību un pienākumu ECBS.

4. Padomes locekļiem, kuri pārstāv dalībvalstis ar izņēmuma statusu, balsstiesības aptur, nosakot Padomes pasākumus, kas minēti 2. punktā uzskaitītajos pantos, kā arī šādos gadījumos:

- a) pieņemot ieteikumus dalībvalstīm ar izņēmuma statusu atbilstīgi daudzpusējai uzraudzībai, tostarp ieteikumus par stabilitātes programmām un brīdinājumiem (121. panta 4. punkts);
- b) nosakot pasākumus saistībā ar pārmērīgu budžeta deficītu attiecībā uz valstīm, kuru naudas vienība ir euro (126. panta 6., 7., 8, 12. un 13. punkts).

Pārējo Padomes locekļu kvalificēto balsu vairākumu nosaka saskaņā ar 238. panta 3. punkta a) apakšpunktu.

140. pants

(bijušais EKL 121. panta 1. punkts, 122. panta 2. punkta otrā frāze, un 123. panta 5. punkts)

1. Vismaz reizi divos gados vai pēc pieprasījuma, ko iesniedz dalībvalstis ar izņēmuma statusu, Komisija un Eiropas Centrālā banka sniedz ziņojumus Padomei par panākumiem, ko guvušas dalībvalstis ar izņēmuma statusu, pildot saistības attiecībā uz ekonomiskās un monetārās savienības

izveidi. Šajos ziņojumos ietver vērtējumu par to, kā katras dalībvalsts tiesību akti, tostarp centrālo banku statūti, sader ar 130. un 131. pantu un ECBS un ECB Statūtiem. Ziņojumos ir vērtējums arī par to, cik augsts noturīgas konverģences līmenis sasniegts, ņemot vērā katras dalībvalsts atbilstību šādiem kritērijiem:

- augsts cenu stabilitātes līmenis; to konstatē, samērojot inflācijas līmeni attiecīgā valstī ar inflācijas līmeni, augstākais, trijās cenu ziņā stabilākajās dalībvalstīs;
- valsts finanšu stāvokļa stabilitāte; to konstatē, izejot no tā, vai ir sasniegts valsts budžeta stāvoklis bez pārmērīga deficīta, kā noteikts šā Līguma 126. panta 6. punktā;
- vismaz divus gadus attiecīgās valsts valūtas kursa svārstības palikušas Eiropas monetārās sistēmas valūtas maiņas mehānisma noteiktajās robežās, un šīs valsts valūta nav devalvēta attiecībā pret euro;
- stabilitāte, ko dalībvalsts ar izņēmuma statusu panākusi konverģencē un ar piedalīšanos valūtas maiņas mehānismā, kuru atspoguļo ilgtermiņa procentu likmes.

Četri šajā punktā minētie kritēriji un attiecīgie laikposmi, kuros tie jāievēro, ir sīkāk noteikti Līgumiem pievienotā protokolā. Komisijas un Eiropas Centrālās bankas ziņojumos ņem vērā arī tirgu integrācijā gūtos sasniegumus, kārtējo maksājumu bilances un to dinamiku, kā arī darbaspēka vienību izmaksu un citu cenu indeksu attīstību.

2. Padome pēc apspriešanās ar Eiropas Parlamentu un pārrunām Eiropadomē pēc Komisijas priekšlikuma nolemj, kuras dalībvalstis, kam piešķirts izņēmuma statuss, atbilst vajadzīgajiem nosacījumiem, ko paredz 1. punktā izvirzītie kritēriji, un atceļ izņēmuma statusu, kas piešķirts attiecīgajām dalībvalstīm.

Padome pieņem lēmumu pēc tam, kad tā ir saņēmusi to locekļu kvalificēta vairākuma ieteikumu, kas pārstāv dalībvalstis, kuru naudas vienība ir euro; šie locekļi pieņem lēmumu sešu mēnešu laikā pēc tam, kad Padome saņēmusi Komisijas priekšlikumu.

Otrajā daļā minēto locekļu kvalificēto balsu vairākumu nosaka saskaņā ar 238. panta 3. punkta a) apakšpunktu.

3. Ja saskaņā ar 2. punktā noteikto procedūru nolemts atcelt izņēmuma statusu, Padome pēc Komisijas priekšlikuma un pēc apspriešanās ar Eiropas Centrālo banku ar vienprātīgu lēmumu, ko

pieņem tās dalībvalstis, kuru valūta ir euro, kopā ar attiecīgo dalībvalsti, neatsaucami fiksē euro maiņas kursu, atbilstīgi kuram attiecīgo valūtu aizstāj ar euro, un paredz citus pasākumus, kas vajadzīgi, lai ieviestu euro kā vienotu valūtu attiecīgajā dalībvalstī.

141. pants

(bijušais EKL 123. panta 3. punkts un 117. panta 2. punkta pirmie pieci ievilkumi)

1. Kamēr ir dalībvalstis, kam piešķirts izņēmuma statuss, un neskarot 129. panta 1. punktu, kā Eiropas Centrālās bankas trešā lēmējinstance pastāv Eiropas Centrālās bankas Ģenerālpadome, kas minēta ECBS un ECB Statūtu 45. pantā.

2. Kamēr pastāv dalībvalstis ar izņēmuma statusu, Eiropas Centrālā banka attiecībā uz šīm dalībvalstīm:

- veicina valstu centrālo banku sadarbību;
- veicina dalībvalstu monetāro politiku koordinēšanu nolūkā nodrošināt cenu stabilitāti;
- pārrauga valūtas maiņas mehānisma darbību;
- rīko apspriedes par jautājumiem, kas ir valstu centrālo banku kompetencē un ietekmē finanšu iestāžu un tirgu stabilitāti;
- veic kādreizējos Eiropas Monetārās sadarbības fonda uzdevumus, ko vēlāk bija pārņēmis Eiropas Monetārais institūts.

142. pants

(bijušais EKL 124. panta 1. punkts)

Visām dalībvalstīm ar izņēmuma statusu to valūtas maiņas kursa politika ir kopējas ieinteresētības jautājums. Šajā sakarā dalībvalstis ņem vērā pieredzi, kas gūta, sadarbojoties valūtas maiņas sistēmā.

143. pants

1. Ja attiecībā uz dalībvalsti ar izņēmuma statusu maksājumu bilanci tai radušās grūtības vai draud nopietnas grūtības, ko radījusi vai nu vispārēja tās maksājumu bilances nestabilitāte, vai arī valūta, kas ir attiecīgās dalībvalsts ar izņēmuma statusu rīcībā, un ja šādas grūtības īpaši var traucēt iekšējā tirgus darbību vai kopējās tirdzniecības politikas īstenošanu, Komisija tūlīt noskaidro attiecīgās valsts stāvokli un darbības, kuras šī valsts sākusi vai var sākt saskaņā ar Līgumiem, izmantojot visus līdzekļus, kas ir tās rīcībā. Komisija nosaka, kādus pasākumus tā iesaka veikt attiecīgajai valstij.

Ja dalībvalsts ar izņēmuma statusu rīcība un Komisijas ieteiktie pasākumi izrādās nepietiekami, lai pārvarētu radušās vai draudošās grūtības, Komisija pēc apspriešanās ar Ekonomikas un finanšu komiteju sniedz Padomei ieteikumu piešķirt savstarpēju palīdzību un norāda atbilstīgus tās veidus.

Komisija regulāri informē Padomi par stāvokli un tā attīstību.

2. Padome piešķir šādu savstarpēju palīdzību; tā pieņem direktīvas vai lēmumus, kuros paredz sīkākus nosacījumus šādai palīdzībai, kas var izpausties kā:

- a) saskaņota pieeja citām starptautiskām organizācijām vai saskaņota darbība citās tādās starptautiskās organizācijās, pie kurām dalībvalstis ar izņēmuma statusu var vērsties;
- b) pasākumi, kas jāveic, lai nepieļautu novirzes tirdzniecības plūsmās, ja grūtībās nonākusī dalībvalsts ar izņēmuma statusu uztur vai atkārtoti ievieš pret trešām valstīm vērstus kvantitatīvos ierobežojumus;
- c) ierobežota apjoma kredītu saņemšana no citām dalībvalstīm, par ko tās vienojas.

3. Ja Padome nepiešķir Komisijas ieteikto savstarpējo palīdzību vai ja savstarpējā palīdzība un veiktie pasākumi nav pietiekami, Komisija atļauj grūtībās nonākušajai dalībvalstij ar izņēmuma statusu veikt aizsargpasākumus, kuru sīkākus nosacījumus Komisija precizē.

Padome var atsaukt šādu atļauju un grozīt minētos nosacījumus.

144. pants

(bijušais EKL 120. pants)

1. Ja maksājumu bilancē pēkšņi rodas krīze un tūlīt netiek pieņemts lēmums, ko paredz 143. panta 2. punkts, dalībvalsts ar izņēmuma statusu, lai nodrošinātos, var veikt vajadzīgos aizsargpasākumus. Tādiem pasākumiem cik iespējams maz jātraucē iekšējā tirgus darbība, un tie nedrīkst būt plašāki nekā noteikti vajadzīgs, lai novērstu pēkšņās grūtības.

2. Komisiju un citas dalībvalstis informē par šādiem aizsargpasākumiem vēlākais tad, kad tie stājas spēkā. Komisija var ieteikt Padomei piešķirt savstarpēju palīdzību saskaņā ar 143. pantu.

3. Pēc tam, kad Komisija sniegusi ieteikumu un notikusi apspriede ar Ekonomikas un finanšu komiteju Padome var nolemt, ka attiecīgajai dalībvalstij jāgroza, jāpārtrauc vai jāatceļ iepriekšminētie aizsargpasākumi.

IX SADAĻA NODARBINĀTĪBA

145. pants (bijušais EKL 125. pants)

Lai sasniegtu mērķus, kas izvirzīti 3. pantā Līgumā par Eiropas Savienību, dalībvalstis un Savienība saskaņā ar šo sadaļu izstrādā koordinētu stratēģiju nodarbinātības jomā, īpaši atbalstot kvalificētu, mācītu un pielāgoties spējīgu darbaspēku, kā arī darba tirgus, kas spētu reaģēt uz pārmaiņām ekonomikā.

146. pants (bijušais EKL 126. pants)

1. Dalībvalstis ar savu nodarbinātības politiku veicina 145. pantā minēto mērķu sasniegšanu atbilstīgi dalībvalstu un Savienības ekonomikas politikas vispārējām pamatnostādnēm, kas pieņemtas, piemērojot 121. panta 2. punktu.

2. Dalībvalstis, ņemot vērā praksi, kas saistīta ar darba devēju un darba ņēmēju atbildību, uzskata nodarbinātības veicināšanu par vispārsvārīgu jautājumu un šajā sakarā Padomē koordinē savu rīcību saskaņā ar 148. panta noteikumiem.

147. pants (bijušais EKL 127. pants)

1. Savienība palīdz nodrošināt augstu nodarbinātības līmeni, rosinot dalībvalstu sadarbību un atbalstot, kā arī vajadzības gadījumā papildinot to rīcību. To īstenojot, respektē dalībvalstu kompetenci.

2. Nosakot un īstenojot Savienības politiku un darbības, ņem vērā mērķi sasniegt augstu nodarbinātības līmeni.

148. pants (bijušais EKL 128. pants)

1. Eiropadome katru gadu izskata Savienības stāvokli nodarbinātības jomā un izdara par to attiecīgus secinājumus, pamatojoties uz kopīgu Padomes un Komisijas gada ziņojumu.

2. Pamatojoties uz Eiropadomes secinājumiem, Padome katru gadu pēc Komisijas priekšlikuma un pēc apspriešanās ar Eiropas Parlamentu, Ekonomikas un sociālo lietu komiteju, Reģionu komiteju un 150. pantā minēto Nodarbinātības komiteju nosaka pamatnostādnes, ko dalībvalstis ievēro savā nodarbinātības politikā. Šīs pamatnostādnes atbilst vispārējām pamatnostādnēm, kas pieņemtas saskaņā ar 121. panta 2. punktu.

3. Katra dalībvalsts iesniedz Padomei un Komisijai gada ziņojumu par galvenajiem pasākumiem, kas veikti, lai īstenotu nodarbinātības politiku, ievērojot 2. punktā minētās nodarbinātības pamatnostādnes.

4. Padome, pamatojoties uz 3. punktā minētajiem ziņojumiem un saņēmusi Nodarbinātības komitejas viedokli, katru gadu pārbauda dalībvalstu nodarbinātības politikas īstenošanu, ņemot vērā pamatnostādnes nodarbinātības jomā. Padome pēc Komisijas ieteikuma var sniegt ieteikumus dalībvalstīm, ja tā šīs pārbaudes iznākumā uzskata to par vajadzīgu.

5. Pamatojoties uz šīs pārbaudes iznākumu, Padome un Komisija sagatavo Eiropadomei kopīgu gada ziņojumu par nodarbinātības stāvokli Savienībā, kā arī par nodarbinātības pamatnostādņu īstenošanu.

149. pants

(bijušais EKL 129. pants)

Eiropas Parlaments un Padome saskaņā ar parasto likumdošanas procedūru pēc apspriešanās ar Ekonomikas un sociālo lietu komiteju un Reģionu komiteju, var noteikt veicināšanas pasākumus, lai rosinātu dalībvalstu sadarbību un atbalstītu to rīcību nodarbinātības jomā, uzņemoties iniciatīvas, kas vērstas uz informācijas apmaiņas un labākas prakses attīstīšanu, sniedzot salīdzinošu analīzi un padomus, kā arī veicinot jaunas pieejas un izvērtējot pieredzi, jo īpaši izmantojot izmēģinājuma projektus.

Šie pasākumi neietver dalībvalstu normatīvo un administratīvo aktu saskaņošanu.

150. pants

(bijušais EKL 130. pants)

Padome ar vienkāršu balsu vairākumu pēc apspriešanās ar Eiropas Parlamentu nodibina Nodarbinātības komiteju padomdevējas statusā, lai sekmētu nodarbinātības un darba tirgus politikas koordināciju starp dalībvalstīm. Komitejai ir šādi uzdevumi:

- pārraudzīt nodarbinātības stāvokli un nodarbinātības politiku dalībvalstīs un Savienībā;
- neskarot 240. pantu, sniegt atzinumus pēc Padomes vai Komisijas lūguma vai pēc savas ierosmes un piedalīties 148. pantā minētā Padomes darba sagatavošanā.

Īstenojot savas pilnvaras, komiteja apspriežas gan ar darba devējiem, gan darba ņēmējiem.

Katra dalībvalsts un Komisija ieceļ divus komitejas locekļus.

X SADAĻA

SOCIĀLĀ POLITIKA

151. pants (bijušais EKL 136. pants)

Savienība un dalībvalstis, apzinoties sociālās pamattiesības, tostarp tās, kas izklāstītas Eiropas Sociālajā hartā, kura parakstīta Turīnā 1961. gada 18. oktobrī, un 1989. gada Kopienas Hartā par darba ņēmēju sociālajām pamattiesībām, par saviem mērķiem izvirza nodarbinātības veicināšanu, dzīves un darba apstākļu uzlabošanu nolūkā tos saskaņot, turpinot ieviest uzlabojumus, kā arī pienācīgu sociālo aizsardzību, dialogu starp darba devējiem un darba ņēmējiem, cilvēkresursu attīstību, kas vērsta uz pastāvīgi augstas nodarbinātības uzturēšanu un cīņu pret sociālo atstumtību.

Lai to panāktu, Savienība un dalībvalstis īsteno pasākumus, kuros ņem vērā valstu atšķirīgo praksi, jo īpaši līgumattiecību jomā, kā arī vajadzību uzturēt Savienības ekonomikas konkurētspēju.

Tās uzskata, ka to nodrošinās ne tikai iekšējā tirgus darbība, kas palīdz saskaņot sociālās sistēmas, bet arī Līgumos paredzētās procedūras un normatīvu un administratīvu aktu tuvināšana.

152. pants

Savienība atzīst un savā līmenī veicina sociālo partneru lomu, ņemot vērā valstu sistēmu dažādību; tā veicina dialogu sociālo partneru starpā, ievērojot viņu autonomiju.

Trīspusēja Sociālo lietu augstākā līmeņa sanāksme par ekonomikas izaugsmi un nodarbinātību veicina sociālo dialogu.

153. pants (bijušais EKL 137. pants)

1. Lai sasniegtu 151. pantā izvirzītos mērķus, Savienība atbalsta un papildina dalībvalstu darbību šādās jomās:

- a) uzlabojumi, jo īpaši darba vidē, lai aizsargātu darba ņēmēju veselību un drošību;
- b) darba apstākļi;
- c) darba ņēmēju sociālais nodrošinājums un sociālā aizsardzība;
- d) darba ņēmēju aizsardzība darba līgumu izbeigšanas gadījumos;
- e) darba ņēmēju informēšana un apspriešanās ar tiem;

- f) darba ņēmēju un darba devēju pārstāvība un kolektīva interešu aizsardzība, tostarp kopīgu lēmumu pieņemšana atbilstīgi 5. punktam;
- g) nodarbinātības nosacījumi trešo valstu pilsoņiem, kas likumīgi dzīvo Savienības teritorijā;
- h) no darba tirgus atstumtu personu integrācija, neskarot 166. pantu;
- i) vīriešu un sieviešu vienlīdzība attiecībā uz iespējam darba tirgū un attieksmi darbā;
- j) sociālās atstumtības izskaušana;
- k) sociālās aizsardzības sistēmu piemērošana mūsdienu prasībām, neskarot c) apakšpunktu.

2. Lai to panāktu, Eiropas Parlaments un Padome var:

- a) paredzēt pasākumus, lai veicinātu dalībvalstu sadarbību, izmantojot iniciatīvas, kas vērstas uz zināšanu apguvi, informācijas un labākās pieredzes apmaiņas sekmēšanu, jauninājumu veicināšanu un pieredzes izvērtēšanu, neparedzot dalībvalstu normatīvo aktu saskaņošanu;
- b) šā panta 1. punkta a) līdz i) apakšpunktā minētajās jomās ar direktīvām noteikt minimālās prasības, kas pakāpeniski jāievieš, ievērojot nosacījumus un tehniskos noteikumus katrā dalībvalstī. Ar šādām direktīvām vairās uzlikt tādas administratīvus, finansiālus un juridiskus ierobežojumus, kas traucētu veidoties un attīstīties mazajiem un vidējiem uzņēmumiem.

Eiropas Parlaments un Padome pēc apspriešanās ar Ekonomikas un sociālo lietu komiteju un Reģionu komiteju pieņem lēmumus.

1. punkta c), d), f) un g) apakšpunktā minētajās jomās Padome, apspriedusies ar Eiropas Parlamentu un minētajām komitejām, lēmumu pieņem vienprātīgi un saskaņā ar īpašu likumdošanas procedūru.

Padome pēc Komisijas priekšlikuma un pēc apspriešanās ar Eiropas Parlamentu ar vienprātīgu lēmumu var attiecināt parasto likumdošanas procedūru arī uz 1. punkta d), f) un g) apakšpunktu.

3. Pēc darba devēju un darba ņēmēju kopīga lūguma dalībvalsts var viņiem uzticēt īstenot direktīvas, kas pieņemtas atbilstīgi 2. punktam, vai vajadzības gadījumā īstenot Padomes lēmumu, kas pieņemts saskaņā ar 155. pantu.

Šādā gadījumā tā nodrošina, ka ne vēlāk kā dienā, kad direktīvai vai lēmumam jābūt transponētam vai īstenotam, darba devēji un darba ņēmēji, savstarpēji vienojoties, ir ieviesuši vajadzīgos pasākumus, un attiecīgajai dalībvalstij ir jāveic vajadzīgie pasākumi, lai tā pastāvīgi spētu nodrošināt rezultātus, kas paredzēti attiecīgajā direktīvā vai lēmumā.

4. Noteikumi, kas pieņemti atbilstīgi šim pantam,
- neietekmē dalībvalstu tiesības definēt savu sociālā nodrošinājuma sistēmu pamatprincipus un nedrīkst būtiski ietekmēt šo sistēmu finansiālo līdzsvaru;
  - neliedz dalībvalstīm atstāt spēkā vai ieviest stingrākus aizsargpasākumus, kas ir saderīgi ar Līgumiem.
5. Šā panta noteikumi neattiecas uz darba samaksu, uz tiesībām apvienoties, uz tiesībām streikot vai uz tiesībām pieteikt lokautus.

154. pants
(bijušais EKL 138. pants)

1. Komisijas uzdevums ir veicināt darba devēju un darba ņēmēju apspriedes Savienības līmenī, un tā veic visus attiecīgos pasākumus, lai veicinātu viņu dialogu, samērīgi atbalstot abas puses.
2. Šajā nolūkā, pirms Komisija iesniedz priekšlikumus sociālās politikas jomā, tā apspriežas ar darba devējiem un darba ņēmējiem par Savienības rīcības iespējamo ievirzi.
3. Ja Komisija pēc šādas apspriedes atzīst Savienības rīcību par vēlamu, tā apspriež ar darba devējiem un darba ņēmējiem paredzētā priekšlikuma saturu. Darba devēji un darba ņēmēji iesniedz Komisijai atzinumu vai, vajadzības gadījumā, ieteikumu.
4. Ja notiek 2. un 3. punktā minētās apspriedes, darba devēji un darba ņēmēji var Komisijai darīt zināmu vēlēšanos sākt 155. pantā paredzēto procedūru. Process nenotiek ilgāk par deviņiem mēnešiem, ja vien attiecīgie darba devēji un darba ņēmēji kopā ar Komisiju nenolemj to pagarināt.

155. pants
(bijušais EKL 139. pants)

1. Ja darba devēji un darba ņēmēji to vēlas, viņu dialogs Savienības līmenī var radīt līgumattiecības, tostarp nolīgumus.
2. Savienības līmenī noslēgtus nolīgumus īsteno vai nu saskaņā ar procedūrām un praksi, kas raksturīga darba devējiem un darba ņēmējiem, kā arī dalībvalstīm, vai – jautājumos, uz ko attiecas 153. pants – pēc parakstītāju pušu kopīga lūguma, Padomei pieņemot lēmumu pēc Komisijas priekšlikuma. Par to informē Eiropas Parlamentu.

Padome lēmumu pieņem ar kvalificētu vairākumu, ja attiecīgais nolīgums ietver vienu vai vairākus noteikumus, kas attiecas uz kādu no jomām, kurās saskaņā ar 153. panta 2. punktu lēmumi jāpieņem vienprātīgi.

156. pants
(bijušais EKL 140. pants)

Lai sasniegtu 151. pantā izvirzītos mērķus, kā arī neskarot citus Līgumu noteikumus, Komisija rosina dalībvalstu sadarbību un palīdz koordinēt to rīcību visās sociālās politikas jomās, uz ko attiecas šī nodaļa, īpaši jautājumos, kas attiecas uz:

- nodarbinātību;
- darba tiesībām un darba apstākļiem;
- arodmācību pamatiem un kvalifikācijas celšanu;
- sociālo nodrošinājumu;
- nelaiemes gadījumu darbā un arodslimību profilaksi;
- darba higiēnu;
- tiesībām apvienoties un rīkot kolektīvas sarunas starp darba devējiem un darba ņēmējiem.

Lai to panāktu, Komisija cieši sadarbojas ar dalībvalstīm, veicot pētījumus, sniedzot atzinumus un rīkojot apspriedes gan par problēmām, kas rodas valsts līmenī, gan par tām, kurās ieinteresētas starptautiskas organizācijas, jo īpaši par iniciatīvām, kuru mērķis ir pamatnostādņu un rādītāju noteikšana, paraugprakses apmaiņas organizēšana un nepieciešamo faktoru nodrošināšana periodiskai apsekošanai un izvērtēšanai. Par to pilnībā informē Eiropas Parlamentu.

Komisija apspriežas ar Ekonomikas un sociālo lietu komiteju, pirms sniedz atzinumus, ko paredz šis pants.

157. pants
(bijušais EKL 141. pants)

1. Visas dalībvalstis nodrošina to, lai tiktu ievērots princips, ka vīrieši un sievietes par vienādu vai vienādi vērtīgu darbu saņem vienādu darba samaksu.
2. Šajā pantā “darba samaksa” nozīmē parastu pamatalgu vai minimālo algu, kā arī jebkuru citu atlīdzību naudā vai natūrā, ko darba ņēmējs par darbu tieši vai netieši saņem no darba devēja.

Vienāda darba samaksa bez dzimuma diskriminācijas nozīmē to, ka:

- a) darba samaksu par akorddarbu aprēķina, izmantojot vienu un to pašu mērvienību;

b) darba samaksa atbilstīgi stundu likmēm par vienādu darbu ir vienāda.

3. Eiropas Parlaments un Padome saskaņā ar parasto likumdošanas procedūru pēc apspriešanās ar Ekonomikas un sociālo lietu komiteju nosaka pasākumus, lai nodrošinātu to, ka nodarbinātības un profesiju jautājumos ir ievērots princips, kas paredz vienlīdzīgas iespējas un vienlīdzīgu attieksmi pret sievietēm un vīriešiem, tostarp arī princips, ka tie par vienādu vai vienādi vērtīgu darbu saņem vienādu darba samaksu.

4. Lai praksē nodrošinātu pilnīgu vienlīdzību starp sievietēm un vīriešiem darbā, vienādas attieksmes princips neliedz dalībvalstīm atstāt spēkā vai ieviest pasākumus, kas dod īpašas priekšrocības nepietiekami pārstāvētajam dzimumam, tā pārstāvjiem atvieglinot iesaistīšanos darbā vai arī novēršot vai kompensējot viņu profesionālās izaugsmes trūkumus.

158. pants

(bijušais EKL 142. pants)

Dalībvalstis cenšas saglabāt līdzvērtību, kas pastāv starp apmaksātu brīvdienu sistēmām.

159. pants

(bijušais EKL 143. pants)

Komisija ik gadu sagatavo ziņojumu par panākumiem, kas gūti 151. pantā minēto mērķu sasniegšanā, un arī par demogrāfisko stāvokli Savienībā. Komisija šo ziņojumu nosūta Eiropas Parlamentam, Padomei un Ekonomikas un sociālo lietu komitejai.

160. pants

(bijušais EKL 144. pants)

Padome ar vienkāršu balsu vairākumu pēc apspriešanās ar Eiropas Parlamentu izveido Sociālās aizsardzības komiteju padomdevējas statusā, lai sekmētu sadarbību starp dalībvalstīm, kā arī starp dalībvalstīm un Komisiju sociālās aizsardzības politikas jomā. Komitejai ir šādi uzdevumi:

- pārraudzīt sociālo situāciju un izmaiņas sociālās aizsardzības politikā dalībvalstīs un Savienībā;
- veicināt informācijas, pieredzes un prakses apmaiņu starp dalībvalstīm, kā arī starp dalībvalstīm un Komisiju;
- neskarot 240. pantu, sagatavot ziņojumus, sniegt atzinumus vai veikt citus darbus saskaņā ar savu kompetenci vai nu pēc Padomes, vai Komisijas lūguma, vai arī pēc savas ierosmes.

Īstenojot savas pilnvaras, Komiteja attiecīgi sadarbojas ar darba devējiem un darba ņēmējiem.

Katra dalībvalsts un Komisija ieceļ divus Komitejas locekļus.

161. pants
(bijušais EKL 145. pants)

Gada ziņojumos Eiropas Parlamentam Komisija iekļauj atsevišķu nodaļu par sociālo stāvokli Savienībā.

Eiropas Parlaments var aicināt Komisiju sagatavot ziņojumus par jebkuru konkrētu problēmu, kas attiecas uz sociāliem apstākļiem.

XI SADAĻA EIROPAS SOCIĀLAIS FONDS

162. pants
(bijušais EKL 146. pants)

Lai uzlabotu darba ņēmēju darba iespējas iekšējā tirgū un tādējādi palīdzētu celt dzīves līmeni, saskaņā ar šo turpmāk izklāstītiem noteikumiem ar šo ir nodibināts Eiropas Sociālais fonds; tā mērķis ir visā Savienībā atvieglināt darba ņēmēju nodarbināšanu, kā arī dot darba ņēmējiem lielākas iespējas brīvi pārvietoties un izvēlēties darbu, veicināt viņu pielāgošanos pārmaiņām rūpniecībā un pārmaiņām ražošanas sistēmās, jo īpaši, izmantojot arodmācības un pārkvalificēšanu.

163. pants
(bijušais EKL 147. pants)

Fondu vada Komisija.

Šo uzdevumu Komisijai palīdz veikt komiteja, ko vada Komisijas loceklis un kurā ir valdību, arodbiedrību un darba devēju organizāciju pārstāvji.

164. pants
(bijušais EKL 148. pants)

Eiropas Parlaments un Padome saskaņā ar parasto likumdošanas procedūru pēc apspriešanās ar Ekonomikas un sociālo lietu komiteju un Reģionu komiteju pieņem īstenošanas regulas, kas attiecas uz Eiropas Sociālo fondu.

XII SADAĻA

IZGLĪTĪBA, ARODMĀCĪBAS, JAUNATNE UN SPORTS

165. pants (bijušais EKL 149. pants)

1. Veicinot dalībvalstu sadarbību un vajadzības gadījumā atbalstot un papildinot to rīcību, Savienība sekmē pilnvērtīgās izglītības attīstību, pilnīgi respektējot dalībvalstu atbildību par mācību saturu un izglītības sistēmu organizāciju, kā arī kultūru un valodu dažādību.

Savienība palīdz risināt Eiropas sporta nozares jautājumus, ņemot vērā šīs nozares īpatnības, tās struktūras, kas balstās uz brīvprātīgu darbību, un tās sociālo un audzinošo nozīmi.

2. Savienības rīcības mērķi ir:

- attīstīt Eiropas dimensiju izglītībā, jo īpaši ar dalībvalstu valodu mācīšanu un popularizēšanu;
- veicināt studentu un mācībspēku mobilitāti, *inter alia* veicinot diplomu un mācību laika akadēmisku atzīšanu;
- sekmēt izglītības iestāžu sadarbību;
- attīstīt informācijas un pieredzes apmaiņu par jautājumiem, kas ir kopīgi dalībvalstu izglītības sistēmām;
- palīdzēt attīstīties jaunatnes apmaiņai un darbaudzinātāju apmaiņai, kā arī sekmēt jauniešu dalību Eiropas demokrātiskajā dzīvē;
- veicināt tālmācības attīstību;
- attīstīt Eiropas dimensiju sportā, veicinot taisnīgumu un atklātību sporta sacensībās un sadarbību starp struktūrām, kas ir atbildīgas par sportu, kā arī sargājot sportistu, jo īpaši jaunāko sportistu, fizisko un morālo integritāti.

3. Savienība un dalībvalstis izglītības un sporta jomā sekmē sadarbību ar trešām valstīm un kompetentām starptautiskām organizācijām, jo īpaši ar Eiropas Padomi.

4. Lai palīdzētu sasniegt šajā pantā minētos mērķus:

- Eiropas Parlaments un Padome saskaņā ar parasto likumdošanas procedūru pēc apspriešanās ar Ekonomikas un sociālo lietu komiteju un Reģionu komiteju paredz veicināšanas pasākumus, kas neietver dalībvalstu normatīvo aktu saskaņošanu;

— Padome pēc Komisijas priekšlikuma pieņem ieteikumus.

166. pants
(bijušais EKL 150. pants)

1. Savienība īsteno arodmācību politiku, kas atbalsta un papildina dalībvalstu rīcību, pilnīgi respektējot dalībvalstu atbildību par arodmācību saturu un organizāciju.

2. Savienības rīcības mērķis ir:

— palīdzēt pielāgoties pārmaiņām rūpniecībā, jo īpaši, izmantojot arodmācības un pārkvalificēšanu;

— uzlabot arodmācību pamatus un padziļinātas arodmācības, lai veicinātu integrāciju un reintegrāciju darba tirgū;

— padarīt pieejamākas arodmācības un veicināt mācībspēku un mācāmo, un jo īpaši jaunatnes mobilitāti;

— veicināt izglītības vai arodmācību iestāžu un uzņēmumu sadarbību apmācības jautājumos;

— attīstīt informācijas un pieredzes apmaiņu par jautājumiem, kas ir kopīgi dalībvalstu mācību sistēmām.

3. Savienība un dalībvalstis arodmācību jomā sekmē sadarbību ar trešām valstīm un kompetentām starptautiskām organizācijām.

4. Lai palīdzētu sasniegt šajā pantā minētos mērķus, Eiropas Parlaments un Padome saskaņā ar parasto likumdošanas procedūru pēc apspriešanās ar Ekonomikas un sociālo lietu komiteju un Reģionu komiteju paredz pasākumus, kas neietver dalībvalstu normatīvo aktu saskaņošanu, un Padome pēc Komisijas priekšlikuma pieņem ieteikumus.

XIII SADAĻA

KULTŪRA

167. pants
(bijušais EKL 151. pants)

1. Savienība veicina dalībvalstu kultūru uzplaukumu, respektējot to nacionālās un reģionālās atšķirības un vienlaikus pievēršot uzmanību kopīgajam kultūras mantojumam.

2. Savienības rīcības mērķis ir veicināt dalībvalstu sadarbību un vajadzības gadījumā atbalstīt un papildināt to rīcību šādās jomās:

- zināšanu par Eiropas tautu kultūru un vēsturi uzlabošana un popularizēšana;
- Eiropas nozīmes kultūras mantojumu glabāšana un sargāšana;
- nekomerciāli kultūras sakari;
- jaunrade mākslā un literatūrā, arī audiovizuālā jomā.

3. Savienība un dalībvalstis kultūras jomā veicina sadarbību ar trešām valstīm un kompetentām starptautiskām organizācijām, jo īpaši ar Eiropas Padomi.

4. Rīkojoties saskaņā ar citiem Līgumu noteikumiem, Savienība ņem vērā kultūras aspektus, jo īpaši, lai respektētu un veicinātu kultūru daudzveidību.

5. Lai palīdzētu sasniegt šajā pantā minētos mērķus:

- Eiropas Parlaments un Padome saskaņā ar parasto likumdošanas procedūru pēc apspriešanās ar Reģionu komiteju paredz veicināšanas pasākumus, kas neietver dalībvalstu normatīvo aktu saskaņošanu;
- Padome pēc Komisijas priekšlikuma pieņem ieteikumus.

XIV SADAĻA

VESELĪBAS AIZSARDZĪBA

168. pants

1. Nosakot un īstenojot visu Savienības politiku un darbības, ir jānodrošina augsts cilvēku veselības aizsardzības līmenis.

Savienības rīcība papildina dalībvalstu politiku un ir vērsta uz to, lai uzlabotu iedzīvotāju veselību, veiktu slimību profilaksi un novērstu draudus fiziskajai un garīgajai veselībai. Šāda rīcība ir arī cīņa pret slimībām, kas visvairāk apdraud veselību, veicinot pētījumus par to cēloņiem, izplatīšanos un profilaksi, kā arī informēšanu un izglītošanu veselības aizsardzības jautājumos un nopietnu pārrobežu veselības apdraudējumu pārraudzība, laicīga brīdināšana par tiem un šo draudu apkarošana.

Savienība papildina dalībvalstu rīcību, kas mazina narkotiku izraisīto kaitējumu veselībai, arī informējot un veicot profilakses pasākumus.

2. Savienība veicina dalībvalstu sadarbību šajā pantā minētajās jomās, vajadzības gadījumā atbalstot to rīcību. Tā jo īpaši veicina dalībvalstu sadarbību, lai uzlabotu pārrobežu reģionu veselības aprūpes pakalpojumu sistēmu savstarpēju papildināšanos.

Dalībvalstis saziņā ar Komisiju savstarpēji koordinē politiku un programmas jomās, kas minētas 1. punktā. Komisija, uzturot ciešus sakarus ar dalībvalstīm, var nākt klajā ar dažādiem lietišķiem ierosinājumiem, lai veicinātu šādu koordināciju, jo īpaši iniciatīvas, kuru mērķis ir pamatnostādņu un rādītāju izstrāde, paraugprakses apmaiņas organizēšana un nepieciešamo faktoru nodrošināšana periodiskai apsekošanai un izvērtēšanai. Par to pilnībā informē Eiropas Parlamentu.

3. Savienība un dalībvalstis veicina sadarbību ar trešām valstīm un kompetentām starptautiskām organizācijām veselības aizsardzības jomā.

4. Atkāpjoties no 2. panta 5. punkta un 6. panta a) apakšpunkta, un saskaņā ar 4. panta 2. punkta k) apakšpunktu, Eiropas Parlaments un Padome saskaņā ar parasto likumdošanas procedūru pēc apspriešanās ar Ekonomikas un sociālo lietu komiteju un Reģionu komiteju, veicina šajā pantā minēto mērķu sasniegšanu, lai ievērotu kopīgos drošības apsvērumus, paredzot:

- a) pasākumus, kas nosaka augstus kvalitātes un drošības standartus cilvēku orgāniem un vielām, kā arī asinīm un asins preparātiem; šie pasākumi neliedz dalībvalstīm atstāt spēkā vai ieviest stingrākus aizsargpasākumus;
- b) veterinārijas un fitosanitārijas pasākumus, kuru tiešais mērķis ir sabiedrības veselības aizsardzība;
- c) pasākumus, ar kuriem nosaka augstus kvalitātes un drošības standartus zālēm un medicīnas ierīcēm.

5. Eiropas Parlaments un Padome saskaņā ar parasto likumdošanas procedūru un pēc apspriešanās ar Ekonomikas un sociālo lietu komiteju un Reģionu komiteju var paredzēt arī veicināšanas pasākumus, lai aizsargātu un uzlabotu cilvēku veselību un jo īpaši apkarotu galvenos pārrobežu draudus veselībai, un var paredzēt pasākumus, kuru tiešais mērķis ir pasargāt sabiedrības veselību no tabakas lietošanas un pārmērīgas alkohola lietošanas, neparedzot dalībvalstu normatīvo aktu saskaņošanu.

6. Padome pēc Komisijas priekšlikuma var arī pieņemt ieteikumus sakarā ar šajā pantā izklāstītajiem mērķiem.

7. Savienības rīcība respektē dalībvalstu atbildību par savas veselības politikas noteikšanu un veselības aprūpes pakalpojumu un medicīniskās aprūpes organizēšanu un sniegšanu. Pie dalībvalstu

pienākumiem pieder veselības aprūpes pakalpojumu un medicīniskās aprūpes vadība un šīm nozarēm atvēlēto resursu sadale. Šā panta 4. punkta a) apakšpunktā minētie pasākumi neietekmē valstu noteikumus par orgānu un asiņu ziedošanu vai izmantošanu medicīnā.

XV SADAĻA

PATĒRĒTĀJU TIESĪBU AIZSARDZĪBA

169. pants (bijušais EKL 153. pants)

1. Lai atbalstītu patērētāju intereses un nodrošinātu augstu līmeni patērētāju tiesību aizsardzībā, Savienība veicina patērētāju veselības, drošības un ekonomisko interešu aizsardzību, kā arī atbalsta viņu tiesības gūt informāciju, izglītību un apvienoties, lai aizstāvētu savas intereses.

2. Savienība sekmē 1. punktā minēto mērķu sasniegšanu, veicot:

- a) pasākumus, kas atbilstīgi 114. pantam paredzēti sakarā ar iekšējā tirgus izveidi;
- b) pasākumus, kas atbalsta un papildina dalībvalstu politiku un nodrošina tās pārraudzību.

3. Eiropas Parlaments un Padome saskaņā ar parasto likumdošanas procedūru pēc apspriešanās ar Ekonomikas un sociālo lietu komiteju paredz 2. punkta b) apakšpunktā minētos pasākumus.

4. Pasākumi, ko paredz saskaņā ar 3. punktu, neliedz dalībvalstīm atstāt spēkā vai ieviest stingrākus aizsargpasākumus. Šādiem pasākumiem ir jābūt saderīgiem ar Līgumiem. Šos pasākumus dara zināmus Komisijai.

XVI SADAĻA

EIROPAS KOMUNIKĀCIJU TĪKLI

170. pants (bijušais EKL 154. pants)

1. Lai atvieglinātu 26. un 174. pantā minēto mērķu sasniegšanu un ļautu Savienības pilsoņiem, uzņēmējiem, kā arī reģionālām un vietējām kopienām pilnīgi izmantot priekšrocības, ko dod telpa bez iekšējām robežām, Savienība palīdz izveidot un attīstīt Eiropas komunikāciju tīklus transporta, telekomunikāciju un enerģētikas infrastruktūru jomā.

2. Atvērtu un konkurētspējīgu tirgu sistēmā Savienības rīcības mērķis ir veicināt valstu komunikāciju tīklu savstarpēju savienošanu un savstarpēju izmantojamību, kā arī pieeju tādiem tīkliem. Tā jo īpaši ņem vērā vajadzību saistīt salas, kā arī reģionus bez izejas uz jūru un nomaļus reģionus ar Savienības centrāliem reģioniem.

171. pants

(bijušais EKL 155. pants)

1. Lai sasniegtu 170. pantā minētos mērķus, Savienība:

- izstrādā vairākas pamatnostādnes, kas aptver Eiropas komunikāciju tīklu jomā paredzēto pasākumu mērķus, prioritātes un vispārīgus plānus; šajās pamatnostādnēs nosaka, kuri projekti rada kopēju ieinteresētību;
- īsteno visus pasākumus, kas var izrādīties vajadzīgi, lai nodrošinātu komunikāciju tīklu savstarpēju izmantojamību, jo īpaši tehniskas standartizācijas jomā;
- var atbalstīt dalībvalstu centienus finansēt tos projektus, kas norādīti pirmajā ievilkumā minētajās pamatnostādnēs un kas rada kopēju ieinteresētību, un ko finansiāli atbalsta dalībvalstis, jo īpaši ar priekšizpētes pasākumiem, aizdevumu garantijām vai procentu likmju subsīdijām; Savienība var arī palīdzēt dalībvalstīs finansēt konkrētus projektus transporta infrastruktūras jomā, izmantojot Kohēzijas fondu, kas izveidots atbilstīgi 177. pantam.

Savienība savā rīcībā ņem vērā projektu potenciālo ekonomisko dzīvotspēju.

2. Dalībvalstis saziņā ar Komisiju savā starpā koordinē valsts līmeņa politiku, kas var būtiski ietekmēt 170. pantā minēto mērķu sasniegšanu. Komisija, cieši sadarbojoties ar dalībvalstīm, var nākt klajā ar lietišķiem ierosinājumiem, lai veicinātu šādu koordināciju.

3. Savienība var lemt par sadarbību ar trešām valstīm, lai veicinātu projektus, kas rada savstarpēju ieinteresētību, un nodrošinātu komunikāciju tīklu savstarpēju izmantojamību.

172. pants

(bijušais EKL 156. pants)

Šā Līguma 171. panta 1. punktā minētās pamatnostādnes un citus pasākumus pieņem Eiropas Parlaments un Padome saskaņā ar parasto likumdošanas procedūru pēc apspriešanās ar Ekonomikas un sociālo lietu komiteju un Reģionu komiteju.

Par pamatnostādnēm un projektiem, kas rada kopēju ieinteresētību un attiecas uz kādas dalībvalsts teritoriju, jāsaņem attiecīgās dalībvalsts piekrišana.

XVII SADAĻA

RŪPNIECĪBA

173. pants
(bijušais EKL 157. pants)

1. Savienība un dalībvalstis nodrošina vajadzīgos apstākļus Savienības rūpniecības konkurētspējai.

Lai to panāktu, saskaņā ar atvērtu un konkurētspējīgu tirgu sistēmu to rīcības mērķis ir:

- paātrināt rūpniecības pielāgošanos strukturāliem pārveidojumiem;
- veicināt tādas vides veidošanu, kas labvēlīga iniciatīvai un uzņēmumu, jo īpaši mazo un vidējo uzņēmumu, attīstībai visā Savienībā;
- veicināt tādas vides veidošanu, kas ir labvēlīga uzņēmumu sadarbībai;
- veicināt jauninājumu, pētniecības un tehnoloģijas attīstības politikas radītā rūpniecības potenciāla labāku izmantojumu.

2. Dalībvalstis saziņā ar Komisiju savā starpā apspriežas un vajadzības gadījumā koordinē savu rīcību. Komisija var nākt klajā ar dažādiem lietišķiem ierosinājumiem, lai veicinātu šādu koordināciju, jo īpaši iniciatīvām, kuru mērķis ir pamatnostādņu un rādītāju noteikšana, paraugprakses apmaiņas organizēšana un nepieciešamo faktoru sagatavošana periodiskai apsekošanai un izvērtēšanai. Par to pilnībā informē Eiropas Parlamentu.

3. Savienība veicina šā panta 1. punktā izvirzīto mērķu sasniegšanu, īstenojot politiku un veicot darbības saskaņā ar citiem Līgumu noteikumiem. Eiropas Parlaments un Padome saskaņā ar parasto likumdošanas procedūru pēc apspriešanās ar Ekonomikas un sociālo lietu komiteju var noteikt īpašus pasākumus, lai atbalstītu rīcību, ko dalībvalstīs veic 1. punktā minēto mērķu sasniegšanai, neparedzot dalībvalstu normatīvo aktu saskaņošanu.

Šo sadaļu Savienība nevar izmantot, lai ieviestu pasākumus, kas varētu radīt konkurences izkropļojumus vai kuros paredzēti nodokļu noteikumi vai noteikumi attiecībā uz nodarbinātu personu tiesībām un interesēm.

XVIII SADAĻA
EKONOMISKĀ, SOCIĀLĀ UN TERITORIĀLĀ KOHĒZIJA

174. pants
(bijušais EKL 158. pants)

Lai veicinātu tās vispārēju harmonisku attīstību, Savienība izstrādā un veic darbības, kas stiprina tās ekonomisko, sociālo un teritoriālo kohēziju.

Savienība jo īpaši tiecas mazināt būtiskas dažādu reģionu attīstības līmeņa atšķirības un vismazāk attīstīto reģionu atpalicību.

Šajā kontekstā īpaša uzmanība ir veltīta lauku apvidiem, apvidiem, kurus skar rūpniecības restrukturizācija, kā arī reģioniem, kuros ir būtiska vai pastāvīga ekonomiska vai demogrāfiska atpalicība, piemēram, galējie ziemeļu reģioni ar mazu iedzīvotāju blīvumu, kā arī salas un pārrobežu un kalnu reģioni.

175. pants
(bijušais EKL 159. pants)

Dalībvalstis īsteno un koordinē savu ekonomikas politiku tā, lai turklāt sasniegtu 174. pantā noteiktos mērķus. Savienības politikas un rīcības noteikšanā un īstenošanā, kā arī iekšējā tirgus ieviešanā, ņem vērā 174. pantā izvirzītos mērķus, kā arī veicina to sasniegšanu. Šo mērķu sasniegšanu Savienība atbalsta arī ar darbībām, ko tā veic, izmantojot struktūrfondus (Eiropas Lauksaimniecības virzības un garantiju fonda Virzības nodaļu, Eiropas Sociālo fondu, Eiropas Reģionālās attīstības fondu), Eiropas Investīciju banku un citus pastāvošos finanšu instrumentus.

Komisija reizi trijos gados Eiropas Parlamentam, Padomei, Ekonomikas un sociālo lietu komitejai un Reģionu komitejai iesniedz ziņojumu par panākumiem, kas gūti ekonomiskā, sociālā un teritoriālā kohēzijā, un par to, kā dažādie šajā pantā paredzētie līdzekļi to veicinājuši. Vajadzības gadījumā šim ziņojumam pievieno attiecīgus priekšlikumus.

Ja izrādās, ka vajadzīga īpaša rīcība, kas nav fondu kompetencē, un neskarot pasākumus, par kuriem lēmumi pieņemti saskaņā ar Savienības politiku citās jomās, Eiropas Parlaments un Padome to var paredzēt saskaņā ar parasto likumdošanas procedūru pēc apspriešanās ar Ekonomikas un sociālo lietu komiteju un Reģionu komiteju.

176. pants
(bijušais EKL 160. pants)

Eiropas Reģionālās attīstības fonds ir nodibināts, lai palīdzētu izlīdzināt Savienības reģionu attīstības līmeņu galvenās atšķirības, piedaloties to reģionu attīstīšanā un strukturālā pielāgošanā, kuru attīstība atpaliek, un to rūpniecības rajonu pārprofilēšanā, kur sākusies lejupslīde.

177. pants
(bijušais EKL 161. pants)

Neskarot 178. pantu, Eiropas Parlaments un Padome, pieņemot regulas saskaņā ar parasto likumdošanas procedūru, pēc apspriešanās ar Ekonomikas un sociālo lietu komiteju un Reģionu komiteju nosaka struktūrfondu uzdevumus, prioritārus mērķus un uzbūvi, kas var ietvert arī fondu apvienošanu,. Ar tādu pašu procedūru nosaka tiem piemērojamus vispārējus noteikumus, kā arī noteikumus, kas vajadzīgi, lai nodrošinātu fondu efektivitāti un to darbības koordinēšanu gan savā starpā, gan ar citiem pastāvošiem finanšu instrumentiem.

Kohēzijas fonds, kas izveidots saskaņā ar to pašu procedūru, sniedz finansiālu atbalstu tādiem projektiem vides un Eiropas komunikāciju tīklu jomā, kas attiecas uz transporta infrastruktūru.

178. pants
(bijušais EKL 162. pants)

Eiropas Parlaments un Padome pēc apspriešanās ar Ekonomikas un sociālo lietu komiteju un Reģionu komiteju saskaņā ar parasto likumdošanas procedūru pieņem īstenošanas regulas, kas attiecas uz Eiropas Reģionālās attīstības fondu.

Attiecībā uz Eiropas Lauksaimniecības virzības un garantiju fonda Virzības nodaļu un Eiropas Sociālo fondu turpina piemērot attiecīgi 43. un 164. pantu.

XIX SADAĻA
PĒTNIECĪBA, TEHNOĻĪJAS ATTĪSTĪBA UN KOSMOSS

179. pants
(bijušais EKL 163. pants)

1. Savienības mērķis ir stiprināt savus zinātniskos un tehnoloģiskos pamatus, izveidojot Eiropas zinātniskās izpētes telpu, kurā var notikt brīva zinātnieku, eksakto zināšanu un tehnoloģiju apmaiņa, un veicināt savu konkurētspēju, tostarp savas rūpniecības konkurētspēju, kā arī veicināt visas zinātniskās izpētes darbības, kas atzītas par vajadzīgām citās Līgumu nodaļās.

2. Šādā nolūkā Savienība visā tās teritorijā atbalsta uzņēmumu, tostarp mazo un vidējo uzņēmumu, pētniecības centru un universitāšu kvalitatīvo pētījumu un tehnoloģiju izstrādes; tā atbalsta to savstarpējas sadarbības centienus, jo īpaši nolūkā ļaut pētniekiem brīvi sadarboties pāri robežām un uzņēmumiem pilnībā izmantot iekšējā tirgus potenciālu, un konkrēti, radot brīvu pieeju valstu pasūtījumiem, nosakot kopīgus standartus un likvidējot juridiskus un fiskālus šķēršļus šai sadarbībai.

3. Par visām Savienības darbībām pētniecības un tehnoloģijas attīstības jomā, ko paredz Līgumi, tostarp par demonstrācijas projektiem, lēmumus pieņem un īsteno saskaņā ar šo sadaļu.

180. pants

(bijušais EKL 164. pants)

Lai sasniegtu šos mērķus, Savienība, papildinot dalībvalstīs veiktās darbības, veic šādas darbības:

- a) īsteno pētniecības, tehnoloģijas attīstības un demonstrācijas programmas, veicinot sadarbību ar uzņēmumiem, pētniecības centriem un universitātēm, kā arī to savstarpēju sadarbību;
- b) veicina sadarbību ar trešām valstīm un starptautiskām organizācijām Savienībā veicamās pētniecības, tehnoloģijas attīstības un demonstrācijas jomā;
- c) izplata un vairo Savienības sasniegumus pētniecības, tehnoloģijas attīstības un demonstrācijas jomā;
- d) stimulē zinātnieku mācības un mobilitāti Savienībā.

181. pants

(bijušais EKL 165. pants)

1. Savienība un dalībvalstis koordinē savas darbības pētniecības un tehnoloģijas attīstības jomā, lai nodrošinātu to, ka valstu politika un Savienības politika ir savstarpēji atbilstīgas.

2. Komisija, cieši sadarbojoties ar attiecīgām dalībvalstīm, nāk klajā ar lietišķiem ierosinājumiem, kā veicināt šā panta 1. punktā minēto koordināciju, jo īpaši iniciatīvām, kuru mērķis ir pamatnostādņu un rādītāju izstrāde, paraugprakses apmaiņas organizēšana un nepieciešamo faktoru sagatavošana periodiskai apsekošanai un izvērtēšanai. Par to pilnībā informē Eiropas Parlamentu.

182. pants

(bijušais EKL 166. pants)

1. Eiropas Parlaments un Padome saskaņā ar parasto likumdošanas procedūru pēc apspriešanās ar Ekonomikas un sociālo lietu komiteju pieņem daudzgadu pamatprogrammu, kas aptver visas Savienības darbības.

Pamatprogrammā:

- izvirza zinātniskus un tehnoloģiskus mērķus, kas jāpanāk ar 180. pantā minētajām darbībām, un nosaka attiecīgās prioritātes;

- iezīmē šādu darbību vispārīgus plānus;
  - nosaka maksimālo kopapjomu un sīki izstrādātus noteikumus Savienības finansiālajai līdzdalībai pamatprogrammā, kā arī šīs līdzdalības sadalījumu paredzētajās jomās.
2. Pamatprogrammu koriģē vai papildina, stāvoklim mainoties.
3. Pamatprogrammu īsteno ar īpašām programmām, kas izstrādātas katrai darbības jomai. Katrā šādā programmā ir ietverti sīki izstrādāti īstenošanas noteikumi, noteikts tās ilgums un vajadzīgie līdzekļi. Īpašajās programmās paredzēto līdzekļu summa nevar pārsniegt maksimālo kopsommu, kas paredzēta pamatprogrammai un katrai darbības jomai.
4. Padome saskaņā ar īpašu likumdošanas procedūru pēc apspriešanās ar Eiropas Parlamentu un Ekonomikas un sociālo lietu komiteju pieņem īpašās programmas.
5. Papildus daudzgadu pamatprogrammā paredzētajām darbībām Eiropas Parlaments un Padome saskaņā ar parasto likumdošanas procedūru un pēc apspriešanās ar Ekonomikas un sociālo lietu komiteju paredz pasākumus, kas nepieciešami Eiropas zinātniskās izpētes telpas īstenošanai.

183. pants
(bijušais EKL 167. pants)

Lai īstenotu daudzgadu pamatprogrammas, Savienība:

- nosaka uzņēmumu, pētījumu centru un universitāšu dalības noteikumus;
- pieņem pētījumu rezultātu izplatīšanas noteikumus.

184. pants
(bijušais EKL 168. pants)

Īstenojot daudzgadu pamatprogrammas, var nolemt, ka tiks īstenotas papildprogrammas, kurās iekļausies tikai dažas dalībvalstis, kas tās finansēs, iespējams, piedaloties Savienībai.

Savienība pieņem noteikumus, ko piemēro papildprogrammām, jo īpaši attiecībā uz zināšanu izplatīšanu un pieejamību citās dalībvalstīs.

185. pants
(bijušais EKL 169. pants)

Īstenojot daudzgadu pamatprogrammas, Savienība, vienojoties ar attiecīgām dalībvalstīm, var paredzēt iespēju piedalīties pētniecības un attīstības programmās, ko sākušas vairākas dalībvalstis, tostarp iespēju piedalīties struktūrās, kas radītas, lai īstenotu šīs programmas.

186. pants
(bijušais EKL 170. pants)

Īstenojot daudzgadu pamatprogrammas, Savienība var paredzēt sadarbību ar trešām valstīm vai starptautiskām organizācijām pētniecības, tehnoloģijas attīstības un demonstrācijas jomā.

Šīs sadarbības detalizēti pasākumi var būt Savienības un attiecīgu trešo pušu nolīgumu priekšmets.

187. pants
(bijušais EKL 171. pants)

Savienība var izveidot kopuzņēmumus vai kādas citas struktūras, kas vajadzīgas, lai efektīvi īstenotu Savienības pētniecības, tehnoloģijas attīstības un demonstrācijas programmas.

188. pants
(bijušais EKL 172. pants)

Padome pēc Komisijas priekšlikuma un pēc apspriešanās ar Eiropas Parlamentu un Ekonomikas un sociālo lietu komiteju pieņem 187. pantā minētos noteikumus.

Eiropas Parlaments un Padome saskaņā ar parasto likumdošanas procedūru pēc apspriešanās ar Ekonomikas un sociālo lietu komiteju pieņem noteikumus, kas minēti 183., 184. un 185. pantā. Lai pieņemtu papildprogrammas, vajadzīga attiecīgo dalībvalstu vienošanās.

189. pants

1. Lai veicinātu zinātnes un tehnikas attīstību, rūpniecības konkurētspēju un politikas īstenošanu, Savienība izstrādā Eiropas kosmosa politiku. Tālab tā var sekmēt kopīgas iniciatīvas, atbalstīt zinātnisko izpēti un tehnoloģiju attīstību, kā arī koordinēt kosmosa izpētei un izmantošanai nepieciešamos centienus.

2. Lai veicinātu 1. punktā minēto mērķu sasniegšanu, Eiropas Parlaments un Padome saskaņā ar parasto likumdošanas procedūru nosaka vajadzīgos pasākumus, kas var būt arī Eiropas kosmosa programmas izstrāde, neparedzot dalībvalstu normatīvo aktu saskaņošanu.
3. Savienība izveido nepieciešamās attiecības ar Eiropas Kosmosa aģentūru.
4. Ar šo pantu neskar citus šīs sadaļas noteikumus.

190. pants
(bijušais EKL 173. pants)

Katra gada sākumā Komisija nosūta ziņojumu Eiropas Parlamentam un Padomei. Ziņojums ietver informāciju par darbībām pētniecības, tehnoloģijas attīstības un rezultātu izplatīšanas jomā iepriekšējā gadā, kā arī darba programmu kārtējam gadam.

XX SADAĻA

VIDE

191. pants
(bijušais EKL 174. pants)

1. Savienības politika attiecībā uz vidi palīdz sasniegt šādus mērķus:
  - saglabāt, aizsargāt un uzlabot vides kvalitāti;
  - aizsargāt cilvēku veselību;
  - apdomīgi un racionāli izmantot dabas resursus;
  - sekmējot starptautiska mēroga pasākumus, risinot reģionālas un pasaules vides problēmas un jo īpaši cīnoties pret klimata pārmaiņām.
2. Savienības politika attiecībā uz vidi tiecas panākt augsta līmeņa aizsardzību, ievērojot dažādu Savienības reģionu stāvokļa atšķirības. Tā pamatojas uz piesardzības un preventīvās darbības principu, uz principu, ka videi nodarīts kaitējums jālabo, pirmām kārtām novēršot tā cēloni, un uz principu, ka maksā piesārņotājs.

Šajā sakarā saskaņošanas pasākumi, kas atbilst vides aizsardzības prasībām, vajadzības gadījumā paredz drošības klauzulu, kas ļauj dalībvalstīm ar ekonomiku nesaistītu vides aizsardzības apsvērumu dēļ veikt provizoriskus pasākumus, uz kuriem attiecas Savienības pārbaudes procedūras.

3. Izstrādājot politiku attiecībā uz vidi, Savienība ņem vērā:

- pieejamos zinātnes un tehnikas datus;
- vides apstākļus dažādos Savienības reģionos;
- iespējamus ieguvumus un izmaksas darbības vai bezdarbības gadījumā;
- vienotu Savienības ekonomisku un sociālu attīstību, kā arī tās reģionu līdzsvarotu attīstību.

4. Savienība un dalībvalstis atbilstīgi savai kompetencei sadarbojas ar trešām valstīm un kompetentām starptautiskām organizācijām. Savienības sadarbības pasākumi var būt nolīguma priekšmets Savienības un attiecīgo trešo personu nolīgumos.

Šā punkta iepriekšējā daļa neskar dalībvalstu kompetenci piedalīties sarunās starptautiskās organizācijās un slēgt starptautiskus nolīgumus.

192. pants

(bijušais EKL 175. pants)

1. Eiropas Parlaments un Padome saskaņā ar parasto likumdošanas procedūru pēc apspriešanās ar Ekonomikas un sociālo lietu komiteju un Reģionu komiteju pieņem lēmumu par to, kā jārikojas Savienībai, lai sasniegtu 191. pantā minētos mērķus.

2. Atkāpjoties no šā panta 1. punktā paredzētās lēmumu pieņemšanas procedūras un neskarot 114. pantu, Padome saskaņā ar īpašu likumdošanas procedūru pēc apspriešanās ar Eiropas Parlamentu, Ekonomikas un sociālo lietu komiteju un Reģionu komiteju ar vienprātīgu lēmumu:

- a) pieņem noteikumus, kam ir galvenokārt fiskāla iedaba;
- b) paredz pasākumus attiecībā uz:
  - pilsētu un lauku plānojumu;
  - ūdens resursu taupīgu apsaimniekošanu vai pasākumus, kas tieši vai netieši ietekmē šādu resursu pieejamību;
  - zemes izmantojumu, neattiecinot tos uz atkritumu apsaimniekošanu;
- c) paredz pasākumus, kas būtiski ietekmē dalībvalstu izvēli saistībā ar enerģijas avotiem un energoapgādes vispārējo struktūru.

Padome pēc Komisijas priekšlikuma un pēc apspriešanās ar Eiropas Parlamentu, Ekonomikas un sociālo lietu komiteju un Reģiona komiteju ar vienprātīgu lēmumu var attiecināt parasto likumdošanas procedūru uz pirmajā daļā minētajām jomām.

3. Saskaņā ar parasto likumdošanas procedūru un pēc apspriešanās ar Ekonomikas un sociālo lietu komiteju un Reģionu komiteju Eiropas Parlaments un Padome pieņem vispārējas rīcības programmas, izvirzot prioritārus mērķus.

Pasākumus, kas vajadzīgi, lai īstenotu šīs programmas, paredz saskaņā ar 1. vai 2. punktā izklāstītajiem nosacījumiem.

4. Neskarot konkrētus Savienības pieņemtus pasākumus, dalībvalstis finansē un īsteno vides politiku.

5. Neskarot principu, ka maksā piesārņotājs, gadījumos, kad kāds ar 1. punktu pamatots pasākums paredz izmaksas, ko kādas dalībvalsts iestādes uzskata par nesamērīgām, šajā pasākumā paredz noteikumus par:

- pagaidu izņēmuma statusa piešķiršanu, un/vai
- finansiāla atbalsta piešķiršanu no Kohēzijas fonda, kas izveidots saskaņā ar 177. pantu.

193. pants
(bijušais EKL 176. pants)

Aizsargpasākumi, ko paredz saskaņā ar 192. pantu, neliedz dalībvalstīm uzturēt spēkā vai ieviest stingrākus aizsargpasākumus. Šiem pasākumiem ir jābūt saderīgiem ar Līgumiem. Šos pasākumus dara zināmus Komisijai.

XXI SADAĻA
ENERĢĒTIKA

194. pants

1. Saistībā ar iekšējā tirgus izveidi un darbību un attiecībā uz vajadzību saglabāt un uzlabot vidi, Savienības enerģētikas politika, dalībvalstīm savstarpēji solidarizējoties, tiecas:

- a) nodrošināt enerģijas tirgus darbību;
- b) nodrošināt energoapgādes drošību Savienībā;
- c) veicināt energoefektivitāti un taupību, kā arī jaunu un neizsīkstošu enerģijas veidu attīstību; un
- d) veicināt enerģijas tīklu savstarpēju savienojamību.

2. Neskarot citus Līgumu noteikumus, Eiropas Parlaments un Padome saskaņā ar parasto likumdošanas procedūru nosaka vajadzīgos pasākumus, lai sasniegtu 1. punktā minētos mērķus. Šādus pasākumus paredz pēc apspriešanās ar Ekonomikas un sociālo lietu komiteju un Reģionu komiteju.

Tie neietekmē dalībvalstu tiesības paredzēt nosacījumus savu energoresursu izmantošanai, izvēlēties kādu no energoavotiem, kā arī noteikt savas energoapgādes struktūru, neskarot 192. panta 2. punkta c) apakšpunktu.

3. Atkāpjoties no 2. punkta, Padome saskaņā ar īpašu likumdošanas procedūru, apspriedusies ar Eiropas Parlamentu un pieņemot vienprātīgu lēmumu, nosaka minētajā punktā minētos pasākumus, ja tie ir galvenokārt fiskāli.

XXII SADAĻA

TŪRISMS

195. pants

1. Savienība papildina dalībvalstu darbības tūrisma nozarē, jo īpaši, lai veicinātu Savienības uzņēmumu konkurētspēju šajā jomā.

Lai to panāktu, Savienības rīcības mērķis ir:

- a) veicināt labvēlīgas vides radīšanu uzņēmumu attīstībai šajā nozarē;
- b) attīstīt dalībvalstu sadarbību, jo īpaši, apmainoties ar labu praksi.

2. Eiropas Parlaments un Padome saskaņā ar parasto likumdošanas procedūru nosaka īpašus pasākumus, lai papildinātu dalībvalstu rīcību šajā punktā izklāstīto mērķu sasniegšanai, neparedzot dalībvalstu normatīvo aktu saskaņošanu.

XXIII SADAĻA

CIVILĀ AIZSARDZĪBA

196. pants

1. Savienība veicina dalībvalstu sadarbību, lai uzlabotu sistēmu efektivitāti dabas vai cilvēka izraisītu katastrofu novēršanai vai aizsardzībai pret tām.

Savienības rīcības mērķis ir:

- a) atbalstīt un papildināt dalībvalstu rīcību valsts, reģionālā vai vietējā līmenī risku novēršanā, civilās aizsardzības personāla sagatavošanā un reaģēšanā uz dabas vai cilvēku izraisītām katastrofām Savienībā;
- b) sekmēt ātru un efektīvu operatīvo sadarbību Savienībā valstu civilās aizsardzības dienestu starpā;
- c) sekmēt saskaņotību starptautiskajā civilās aizsardzības darbā.

2. Eiropas Parlaments un Padome saskaņā ar parasto likumdošanas procedūru nosaka pasākumus, kas nepieciešami 1. punktā minēto mērķu sasniegšanai, neparedzot dalībvalstu normatīvo aktu saskaņošanu.

XXIV SADAĻA

ADMINISTRATĪVĀ SADARBĪBA

197. pants

1. Savienības tiesību aktu efektīvu īstenošanu dalībvalstīs, kas nepieciešams Savienības pareizas darbības nodrošināšanai, uzskata par vispārsvārīgu jautājumu.

2. Savienība var atbalstīt dalībvalstu centienus uzlabot to administratīvās spējas, lai īstenotu Savienības tiesību aktus. Šāda rīcība var ietvert informācijas un ierēdņu apmaiņas veicināšanu, kā arī atbalstu mācību programmām. Nevienai dalībvalstij nav pienākuma izmantot šādu atbalstu. Eiropas Parlaments un Padome, pieņemot regulas saskaņā ar parasto likumdošanas procedūru, nosaka vajadzīgos pasākumus minēto mērķu sasniegšanai, neparedzot dalībvalstu normatīvo aktu saskaņošanu.

3. Šis pants neskar nedz dalībvalstu pienākumu īstenot Savienības tiesību aktus, nedz Komisijas prerogatīvas un pienākumus. Tāpat šis pants neietekmē citus Līgumu noteikumus, kuros paredzēta dalībvalstu administratīvā sadarbība, kā arī šāda sadarbība starp dalībvalstīm un Savienību.

CETURTĀ DAĻA

AIZJŪRAS ZEMJU UN TERITORIJU ASOCIĒŠANA

198. pants (bijušais EKL 182. pants)

Ar šo dalībvalstis piekrīt asociēt ar Savienību zemes un teritorijas ārpus Eiropas, kuras uztur īpašas attiecības ar Dāniju, Franciju, Nīderlandi un Apvienoto Karalisti. Šīs zemes un teritorijas, turpmāk sauktas par “zemēm un teritorijām”, ir uzskaitītas II pielikumā.

Asociēšanas mērķis ir veicināt šo zemju un teritoriju ekonomisku un sociālu attīstību, kā arī nodibināt to ciešus ekonomiskus sakarus ar Savienību.

Saskaņā ar šā Līguma preambulā izklāstītajiem principiem asociēšana galvenokārt kalpo šo zemju un teritoriju iedzīvotāju interesēm un labklājībai, palīdzot sasniegt tādu ekonomisku, sociālu un kultūras attīstību, pēc kādas viņi tiecas.

199. pants (bijušais EKL 183. pants)

Asociēšanai ir šādi mērķi.

- 1) Dalībvalstis tirdzniecībā ar šīm zemēm un teritorijām piemēro tādu pašu režīmu, kāds saskaņā ar Līgumiem ir spēkā starp pašām dalībvalstīm.
- 2) Visas zemes un teritorijas tirdzniecībā ar dalībvalstīm un pārējām zemēm un teritorijām piemēro tādu pašu režīmu, kādu tās piemēro Eiropas valstij, ar ko tām ir īpašas attiecības.
- 3) Dalībvalstis veicina investīcijas, kas vajadzīgas šo zemju un teritoriju pakāpeniskai attīstībai.
- 4) Attiecībā uz Savienības finansētām investīcijām dalība projektu un piegāžu konkursos visām fiziskām un juridiskām personām, kas ir dalībvalstu vai šo zemju un teritoriju pilsoņi, ir atklāta un ar vienādiem nosacījumiem.
- 5) Dalībvalstu attiecībās ar zemēm un teritorijām pilsoņu un sabiedrību tiesības veikt uzņēmējdarbību bez diskriminācijas reglamentē noteikumi un procedūras, ko paredz nodaļa par tiesībām veikt uzņēmējdarbību, ja vien saskaņā ar 203. pantu nav pieņemti īpaši noteikumi.

200. pants
(bijušais EKL 184. pants)

1. Saskaņā ar Līgumu noteikumiem, kas paredz aizliegt dalībvalstīm savstarpējos muitas nodokļus, dalībvalstis aizliedz ievadmuitas nodokļus precēm, kuru izcelsme ir zemēs un teritorijās.
  2. Saskaņā ar 30. pantu aizliedz ievadmuitas nodokļus precēm, kuras zemēs vai teritorijās ievad no dalībvalstīm vai no citām zemēm vai teritorijām.
  3. Šīs zemes un teritorijas tomēr var uzlikt muitas nodokļus, kas vajadzīgi to attīstībai un industrializācijai vai arī papildina to budžetu kā fiskāli nodokļi.
- Iepriekšējā punktā minētie nodokļi nedrīkst pārsniegt to nodokļu līmeni, kurus uzliek ražojumu importam no tās dalībvalsts, ar kuru attiecīgā zeme vai teritorija uztur īpašas attiecības.
4. Šā panta 2. punkts neattiecas uz tām zemēm un teritorijām, kas īpašu starptautisku saistību dēļ jau piemēro muitas tarifus bez diskriminācijas.
  5. Muitas nodokļu grozījumi vai jaunu muitas nodokļu ieviešana precēm, ko importē šajās zemēs un teritorijās, ne *de iure*, ne *de facto* nedrīkst izraisīt nekādu tiešu vai netiešu diskrimināciju dažādu dalībvalstu precēm.

201. pants
(bijušais EKL 185. pants)

Ja pēc tam, kad piemērots 200. panta 1. punkts, ievadmuitas nodoklis, ko kāda zeme vai teritorija uzliek precēm no trešās valsts, rada novirzes tirdzniecības plūsmās, kaitējot kādai dalībvalstij, šī dalībvalsts var lūgt Komisiju, lai tā citām dalībvalstīm iesaka vajadzīgos pasākumus, kas labotu stāvokli.

202. pants
(bijušais EKL 186. pants)

Ievērojot noteikumus, kas attiecas uz veselības aizsardzību, valsts drošību vai sabiedrisko kārtību, brīvu to darba ņēmēju pārvietošanos, kas no zemēm un teritorijām ierodas dalībvalstīs, kā arī to darba ņēmēju pārvietošanos, kas no dalībvalstīm ierodas zemēs un teritorijās, reglamentē saskaņā ar 203. pantu pieņemtie tiesību akti.

203. pants
(bijušais EKL 187. pants)

Padome, pamatojoties uz pieredzi, ko tā guvusi Savienības asociācijā ar šīm zemēm un teritorijām, un pamatojoties uz Līgumos izklāstītajiem principiem, pēc Komisijas priekšlikuma ar vienprātīgu lēmumu pieņem noteikumus attiecībā uz sīkākiem nosacījumiem un procedūru, kā ar Savienību asociē šīs zemes un teritorijas. Ja attiecīgos noteikumus pieņem ar īpašu likumdošanas procedūru, Padome tos pieņem vienprātīgi, pēc Komisijas priekšlikuma un pēc apspriešanās ar Eiropas Parlamentu.

204. pants

Šā Līguma 1982. līdz 203. pants attiecas uz Grenlandi, ņemot vērā īpašos noteikumus par Grenlandi, kas ietverti Līgumiem pievienotā Protokolā par īpašiem noteikumiem attiecībā uz Grenlandi.

PIEKTĀ DAĻA
SAVIENĪBAS ĀRĒJĀ DARBĪBA

I SADAĻA

VISPĀRĪGI NOTEIKUMI ATTIECĪBĀ UZ SAVIENĪBAS ĀRĒJO DARBĪBU

205. pants

Saskaņā ar šo daļu Savienības starptautiskās darbības virzītājspēks ir Līguma par Eiropas Savienību V sadaļas 1. nodaļā izklāstītie principi, Savienība tiecas sasniegt tur minētos mērķus un rīkojas saskaņā ar tur izklāstītajiem vispārīgiem noteikumiem.

II SADAĻA

KOPĒJĀ TIRDZNIECĪBAS POLITIKA

206. pants
(bijušais EKL 131. pants)

Savienība, nodibinot muitas savienību saskaņā ar 28. līdz 32. pantu, vispārēju interešu labā veicina pasaules tirdzniecības harmonisku attīstību, starptautiskās tirdzniecības un tiešo ārvalstu ieguldījumu ierobežojumu pakāpenisku atcelšanu, kā arī muitas un citu šķēršļu mazināšanu.

207. pants
(bijušais EKL 133. pants)

1. Kopējas tirdzniecības politikas pamatā ir vienādi principi, jo īpaši attiecībā uz pārmaiņām tarifu likmēs, uz tarifu un tirdzniecības nolīgumu slēgšanu saistībā ar preču un pakalpojumu tirdzniecību un intelektuālā īpašuma komerciālajiem aspektiem, uz ārvalstu tiešajiem ieguldījumiem, uz liberalizācijas pasākumu, eksporta politikas un tirdzniecības aizsardzības pasākumu vienādošanu, tostarp to pasākumu, ko veic dempinga vai subsīdiu gadījumā. Kopējo tirdzniecības politiku īsteno, ievērojot Savienības ārējās darbības principus un mērķus.

2. Eiropas Parlaments un Padome, pieņemot regulas saskaņā ar parasto likumdošanas procedūru, paredz pasākumus, kas nosaka kopējās tirdzniecības politikas īstenošanu.

3. Ja ir nepieciešams apspriest un noslēgt nolīgumus ar vienu vai vairākām trešām valstīm vai starptautiskām organizācijām, piemēro 218. pantu, ievērojot šā panta īpašos noteikumus.

Komisija sniedz ieteikumus Padomei, kas pilnvaro Komisiju sākt vajadzīgās sarunas. Padome un Komisija atbild par to, ka tiek nodrošināta apspriesto nolīgumu saderība ar Savienības iekšējo politiku un noteikumiem.

Komisija risina šīs sarunas, apspriežoties ar īpašu komiteju, ko ieceļ Padome, lai tā palīdzētu Komisijai veikt šo uzdevumu, un ievērojot norādes, ko Padome var tai izdot. Komisija īpašajai komitejai un Eiropas Parlamentam regulāri ziņo par sarunu norisi.

4. Attiecībā uz 3. punktā minēto nolīgumu apspriešanu un noslēgšanu Padome pieņem lēmumu ar kvalificētu balsu vairākumu.

Attiecībā uz nolīgumu apspriešanu un noslēgšanu pakalpojumu tirdzniecības jomā, attiecībā uz intelektuālā īpašuma komerciālajiem aspektiem, kā arī uz ārvalstu tiešajiem ieguldījumiem, Padome pieņem lēmumu vienprātīgi, ja šādos nolīgumos paredzēti noteikumi, ar kuriem saistītu iekšēju noteikumu pieņemšanai ir vajadzīga vienprātība.

Padome vienprātīgi pieņem lēmumu arī par nolīgumu apspriešanu un noslēgšanu:

- a) kultūras un audiovizuālo pakalpojumu tirdzniecības jomā, ja šie nolīgumi draud ierobežot Savienības kultūru un valodu daudzveidību;
- b) sociālo, izglītības un veselības aprūpes pakalpojumu jomā, ja šie nolīgumi draud radīt nopietnus traucējumus šādu pakalpojumu organizācijai valstī un kaitē dalībvalstu spējai nodrošināt šo pakalpojumu sniegšanu.

5. Uz starptautisku nolīgumu apspriešanu un noslēgšanu transporta jomā attiecas trešās daļas VI sadaļa un 218. pants.

6. Šajā pantā paredzētās kompetences īstenošana kopējās tirdzniecības politikas jomā neietekmē Savienības un dalībvalstu kompetences savstarpējo dalījumu, un tās dēļ nav jāveic dalībvalstu normatīvo aktu saskaņošana, ja Līgumi tādu saskaņošanu neparedz.

III SADAĻA

SADARBĪBA AR TREŠĀM VALSTĪM UN HUMĀNĀ PALĪDZĪBA

1. NODAĻA

SADARBĪBA ATTĪSTĪBAS JOMĀ

208. pants

(bijušais EKL 177. pants)

1. Savienības politiku attiecībā uz sadarbību attīstības jomā īsteno saskaņā ar Savienības ārējās darbības principiem un mērķiem. Savienības un dalībvalstu politika attiecībā uz sadarbību attīstības jomā viena otru papildina un stiprina.

Savienības politikai attīstības jomā galvenais mērķis ir nabadzības mazināšana un ilgākā laika posmā – tās izskaušana. Politikā, kas var iespaidot jaunattīstības valstis, Savienība ievēro mērķus, kas noteikti sadarbībai attīstības jomā.

2. Savienība un dalībvalstis respektē saistības un ņem vērā mērķus, ko tās apstiprinājušas saistībā ar Apvienoto Nāciju Organizāciju un citām kompetentām starptautiskām organizācijām.

209. pants

(bijušais EKL 179. pants)

1. Eiropas Parlaments un Padome saskaņā ar parasto likumdošanas procedūru nosaka pasākumus, kas nepieciešami sadarbības politikas īstenošanai attīstības jomā un kas var attiekties uz daudzgadu sadarbības programmām ar jaunattīstības valstīm vai tematiskām programmām.

2. Savienība ar trešām valstīm un kompetentām starptautiskām organizācijām var noslēgt jebkādus nolīgumus, kas palīdz sasniegt Līguma par Eiropas Savienību 21. pantā un šā Līguma 208. pantā minētos mērķus.

Šā punkta pirmā daļa neskar dalībvalstu kompetenci starptautiskās organizācijās piedalīties sarunās un slēgt nolīgumus.

3. Eiropas Investīciju banka atbilstīgi tās Statūtiem palīdz īstenot pasākumus, kas minēti šā panta 1. punktā.

210. pants
(bijušais EKL 180. pants)

1. Lai sekmētu darbību savstarpēju papildināšanos un efektivitāti, Savienība un dalībvalstis koordinē savu politiku, kas paredz sadarbību attīstības jomā, un savstarpēji apspriež atbalsta programmas arī starptautiskās organizācijās un starptautiskās konferencēs. Tās var īstenot kopīgu rīcību. Vajadzības gadījumā dalībvalstis palīdz īstenot Savienības atbalsta programmas.
2. Komisija var nākt klajā ar lietišķiem ierosinājumiem, lai veicinātu šā panta 1. punktā minēto koordināciju.

211. pants
(bijušais EKL 181. pants)

Savienība un dalībvalstis atbilstīgi savai kompetencei sadarbojas ar trešām valstīm un kompetentām starptautiskām organizācijām.

2. NODAĻA

SADARBĪBA AR TREŠĀM VALSTĪM EKONOMIKAS, FINANŠU UN TEHNIKAS
JOMĀ

212. pants
(bijušais EKL 181 A. pants)

1. Neskarot citus Līgumu noteikumus, jo īpaši 208. līdz 211. panta noteikumus, Savienība veic ekonomiskas, finansiālas un tehniskas sadarbības pasākumus ar trešām valstīm, kas nav jaunattīstības valstis, tostarp sniedzot finansiālu palīdzību. Šādi pasākumi atbilst Savienības attīstības politikai, un tos veic, ievērojot Savienības ārējās darbības principus un mērķus. Savienības un dalībvalstu pasākumi papildina un stiprina cits citu.
2. Eiropas Parlaments un Padome saskaņā ar parasto likumdošanas procedūru nosaka pasākumus, kas nepieciešami 1. punkta īstenošanai.
3. Savienība un dalībvalstis atbilstīgi savai kompetencei sadarbojas ar trešām valstīm un kompetentām starptautiskām organizācijām. Savienības sadarbības pasākumi var būt nolīguma priekšmets tādos Savienības un attiecīgo trešo personu nolīgumos.

Šā punkta pirmā daļa neskar dalībvalstu kompetenci piedalīties sarunās starptautiskās organizācijās un slēgt starptautiskus nolīgumus.

213. pants

Ja kādā trešā valstī ir radušies apstākļi, kuru dēļ vajadzīga steidzama Savienības finansiālā palīdzība, Padome pēc Komisijas priekšlikuma pieņem nepieciešamos lēmumus.

3. NODAĻA

HUMĀNĀ PALĪDZĪBA

214. pants

1. Savienības darbības humānās palīdzības jomā veic saskaņā ar Savienības ārējās darbības principiem un mērķiem. Šādu darbību nolūks ir nodrošināt *ad hoc* palīdzību un atvieglojumus cilvēkiem trešās valstīs un dabas vai cilvēku izraisītu katastrofu upuriem, lai viņus aizsargātu un nodrošinātu cilvēku vajadzības, kas izriet no šīs situācijas. Savienības un dalībvalstu darbības papildina un stiprina cita citu.

2. Humānās palīdzības pasākumus veic saskaņā ar starptautisko tiesību principiem un saskaņā ar objektivitātes, neitralitātes un diskriminācijas aizlieguma principu.

3. Eiropas Parlaments un Padome saskaņā ar parasto likumdošanas procedūru paredz pasākumus, kas nosaka Savienības humānās palīdzības pasākumu īstenošanu.

4. Savienība var ar trešām valstīm un kompetentām starptautiskām organizācijām noslēgt jebkādus nolīgumus, kas palīdz sasniegt 1. punktā un Līguma par Eiropas Savienību 21. pantā minētos mērķus.

Šā punkta pirmā daļa neskar dalībvalstu kompetenci starptautiskās organizācijās piedalīties sarunās un slēgt nolīgumus.

5. Lai izveidotu sistēmu jauno eiropiešu dalībai Savienības humānās palīdzības pasākumos, nodibina Eiropas Brīvprātīgo humānās palīdzības korpusu. Eiropas Parlaments un Padome, pieņemot regulas saskaņā ar parasto likumdošanas procedūru, nosaka korpusa statūtus un darbības noteikumus.

6. Komisija var uzņemties jebkuru lietderīgu iniciatīvu, lai sekmētu Savienības un dalībvalstu darbību koordināciju nolūkā veicināt Savienības un valstu humānās palīdzības pasākumu efektivitāti un savstarpēju papildināšanos.

7. Savienība nodrošina savu humānās palīdzības pasākumu koordināciju un atbilstību starptautisko organizāciju un struktūru pasākumiem, jo īpaši tiem, ko veic Apvienoto Nāciju Organizācijas sistēmā.

IV SADAĻA

IEROBEŽOJOŠI PASĀKUMI

215. pants

(bijušais EKL 301. pants)

1. Ja kādā lēmumā, kas pieņemts saskaņā ar Līguma par Eiropas Savienību V sadaļas 2. nodaļu, ir paredzēts daļēji vai pilnīgi pārtraukt vai mazināt ekonomikas un finanšu sakarus ar vienu vai vairākām trešām valstīm, Padome ar kvalificētu balsu vairākumu pēc Savienības Augstā pārstāvja ārlietās un drošības politikas jautājumos un Komisijas kopēja priekšlikuma paredz nepieciešamos pasākumus. Par to tā informē Eiropas Parlamentu.
2. Ja tas paredzēts kādā lēmumā, kas pieņemts saskaņā ar Līguma par Eiropas Savienību V sadaļas 2. nodaļu, Padome saskaņā ar 1. pantā paredzēto procedūru var pieņemt ierobežojošus pasākumus attiecībā uz fiziskām vai juridiskām personām un nevalstiskām grupām vai struktūrām.
3. Tiesību akti, kas minēti šajā pantā, ietver nepieciešamos noteikumus par tiesiskām garantijām.

V SADAĻA

STARPTAUTISKI NOLĪGUMI

216. pants

1. Savienība var slēgt nolīgumu ar vienu vai vairākām trešām valstīm vai starptautiskām organizācijām, ja tas paredzēts Līgumos vai ja šāda nolīguma noslēgšana ir nepieciešama, lai saskaņā ar Savienības politiku sasniegtu kādu no Līgumos izvirzītajiem mērķiem, vai ja tas ir noteikts saistošā Savienības tiesību aktā, vai tas varētu ietekmēt kopējos noteikumus vai mainīt to saturu.
2. Savienības noslēgtie nolīgumi ir saistoši Savienības iestādēm un tās dalībvalstīm.

217. pants

(bijušais EKL 310. pants)

Savienība ar vienu vai vairākām trešām valstīm vai starptautiskām organizācijām var slēgt asociācijas nolīgumus, kas nosaka savstarpējas tiesības un pienākumus, kopīgu rīcību un īpašu procedūru.

218. pants

(bijušais EKL 300. pants)

1. Neskarot 207. pantā paredzētos īpašos noteikumus, Savienības nolīgumus ar trešām valstīm vai starptautiskām organizācijām apspriež sarunās un noslēdz saskaņā ar turpmāk norādīto procedūru.

2. Padome atļauj sākt sarunas, pieņem sarunu norādes, atļauj nolīgumu parakstīšanu un noslēdz nolīgumus.

3. Ja paredzētais nolīgums vienīgi vai galvenokārt attiecas uz kopējo ārpolitiku un drošības politiku, Komisija vai Savienības Augstais pārstāvis ārlietās un drošības politikas jautājumos sniedz ieteikumus Padomei, kura pieņem lēmumu, atļaujot sākt sarunas un atkarībā no paredzētā nolīguma priekšmeta izvirzot Savienības sarunu vadītāju vai sarunu grupas vadītāju.

4. Padome var nolīguma sarunu vadītājam dot norādes un iecelt īpašu komiteju, ar kuru apspriežoties, sarunas jāveic.

5. Pēc sarunu vadītāja priekšlikuma Padome pieņem lēmumu, ar kuru atļauj parakstīt nolīgumu un vajadzības gadījumā – to provizoriski piemērot līdz brīdim, kad tas stājas spēkā.

6. Padome pieņem lēmumu par nolīguma slēgšanu pēc nolīguma sarunu vadītāja priekšlikuma.

Izņemot gadījumus, kad nolīgumi attiecas vienīgi uz kopējo ārpolitiku un drošības politiku, Padome lēmumu par nolīgumu noslēgšanu pieņem:

a) ar Eiropas Parlamenta piekrišanu šādos gadījumos:

i) slēdzot asociācijas nolīgumus;

ii) slēdzot nolīgumu par Savienības pievienošanu Eiropas Cilvēktiesību un pamatbrīvību aizsardzības konvencijai;

iii) slēdzot nolīgumus, ar ko izveido īpašu iestāžu sistēmu, izvēršot sadarbību;

iv) slēdzot nolīgumus, kas nopietni ietekmē Savienības budžetu;

v) slēdzot nolīgumus jomās, kurās vai nu piemēro parasto likumdošanas procedūru, vai arī īpašu likumdošanas procedūru, kad ir nepieciešama Eiropas Parlamenta piekrišana.

Steidzamos gadījumos Eiropas Parlaments un Padome vienojas par termiņu, kurā šī piekrišana jāsaņem;

b) pēc apspriešanās ar Eiropas Parlamentu citos gadījumos. Eiropas Parlaments sniedz atzinumu Padomes noteiktā laikā, kura ilgums atkarīgs no jautājuma steidzamības. Ja atzinums noteiktajā termiņā nav sniegts, Padome ir tiesīga pieņemt lēmumu.

7. Slēdzot nolīgumus, Padome, atkāpjoties no 5., 6. un 9. punkta, var pilnvarot sarunu vadītāju Savienības vārdā apstiprināt grozījumus tad, ja nolīgums paredz tos pieņemt ar vienkāršotu procedūru vai ja grozījumi jāpieņem ar attiecīgo nolīgumu izveidotai struktūrai. Padome var pievienot šim pilnvarojumam īpašus nosacījumus.

8. Padome, īstenojot šo procedūru, pieņem lēmumus ar kvalificētu balsu vairākumu.

Tā tomēr pieņem lēmumus vienprātīgi, ja nolīgums attiecas uz jomu, kurā Savienības akta pieņemšanai nepieciešama vienprātība, kā arī attiecībā uz asociācijas nolīgumiem un 212. pantā minētajiem nolīgumiem ar valstīm, kuras ir Savienības kandidātvalstis. Padome pieņem vienprātīgu lēmumu attiecībā uz nolīgumu par Savienības pievienošanu Eiropas Cilvēktiesību un pamatbrīvību aizsardzības konvencijai; lēmums par šā nolīguma slēgšanu nestājas spēkā, kamēr to nav ratificējušas dalībvalstis saskaņā ar savām konstitucionālajām prasībām.

9. Padome pēc Komisijas vai Savienības Augstā pārstāvja ārlietās un drošības politikas jautājumos priekšlikuma pieņem lēmumu, ar ko pārtrauc kāda nolīguma piemērošanu, kā arī nosaka nostāju, kas Savienības vārdā jāapstiprina kādā ar nolīgumu izveidotā struktūrā, ja šāda struktūra ir tiesīga pieņemt lēmumus ar juridiskām sekām, izņemot lēmumus, kas papildina vai groza attiecīgajā nolīgumā noteikto iestāžu sistēmu.

10. Eiropas Parlamentu nekavējoties un pilnīgi informē visos procedūras posmos.

11. Jebkura dalībvalsts, Eiropas Parlaments, Padome vai Komisija var saņemt Tiesas atzinumu par to, vai paredzētais nolīgums ir saderīgs ar Līgumu noteikumiem. Ja Tiesas lēmums ir nelabvēlīgs, paredzētais nolīgums nevar stāties spēkā, kamēr tas nav grozīts vai kamēr Līgumi nav pārskatīti.

219. pants

(bijušais EKL 111. panta 1. līdz 3. un 5. punkts)

1. Atkāpjoties no 218. panta, Padome vai nu pēc Eiropas Centrālās bankas ieteikuma, vai pēc Komisijas ieteikuma, apspriedusies ar Eiropas Centrālo banku nolūkā panākt konsensu, lai uzturētu cenu stabilitāti, var slēgt oficiālus nolīgumus par euro maiņas kursu sistēmu attiecībā pret trešo valstu valūtām. Pēc apspriešanās ar Eiropas Parlamentu un saskaņā ar 3. punktā paredzēto procedūru Padome pieņem lēmumu vienprātīgi.

Padome pēc Eiropas Centrālās bankas ieteikuma vai pēc Komisijas ieteikuma, apspriedusies ar Eiropas Centrālo banku, lai panāktu vienošanos, kas atbilst mērķim uzturēt cenu stabilitāti, var pieņemt, koriģēt vai atcelt centralizētos euro maiņas kursus valūtas maiņas kursa sistēmā. Euro centralizēto maiņas kursu pieņemšanu, koriģēšanu vai atcelšanu Padomes priekšsēdētājs dara zināmu Eiropas Parlamentam.

2. Kamēr nepastāv 1. punktā minētā valūtas maiņas kursa sistēma attiecībā pret vienu vai vairākām trešo valstu valūtām, Padome vai nu pēc Komisijas ieteikuma un pēc apspriešanās ar Eiropas Centrālo banku, vai arī pēc Eiropas Centrālās bankas ieteikuma var noteikt šo valūtu maiņas kursu politikas pamatievirzes. Šīs pamatievirzes neskar ECBS galveno mērķi – uzturēt cenu stabilitāti.

3. Atkāpjoties no 218. panta, ja Savienībai ar vienu vai vairākām trešām valstīm vai starptautiskām organizācijām ir jāapspriež nolīgumi par monetāriem vai ārvalstu valūtas režīma jautājumiem, Padome pēc Komisijas ieteikuma un pēc apspriešanās ar Eiropas Centrālo banku lemj par sarunu noteikumiem un šādu nolīgumu noslēgšanu. Šādi noteikumi nodrošina to, ka Savienība pauž vienotu nostāju. Komisija ir pilnīgi iesaistīta šajās sarunās.

4. Neskarot Savienības kompetenci un Savienības nolīgumus par ekonomisko un monetāro savienību, dalībvalstis var piedalīties sarunās starptautiskās organizācijās un slēgt starptautiskus nolīgumus.

VI SADAĻA

SAVIENĪBAS ATTIECĪBAS AR STARPTAUTISKĀM ORGANIZĀCIJĀM, TREŠĀM VALSTĪM UN SAVIENĪBAS DELEGĀCIJĀM

220. pants

(bijušais EKL 302. līdz 304. pants)

1. Savienība nosaka visus attiecīgos sadarbības veidus ar Apvienoto Nāciju Organizācijas iestādēm un tās specializētajām aģentūrām, Eiropas Padomi, Eiropas Drošības un sadarbības organizāciju un Ekonomiskās sadarbības un attīstības organizāciju.

Savienība uztur vajadzīgās attiecības arī ar citām starptautiskajām organizācijām.

2. Savienības Augstais pārstāvis ārlietās un drošības politikas jautājumos un Komisija nodrošina šī panta īstenošanu.

221. pants

1. Savienības delegācijas trešās valstīs un starptautiskās organizācijās pārstāv Savienību.

2. Savienības delegācijas ir Savienības Augstā pārstāvja ārlietās un drošības politikas jautājumos pakļautībā. Tās cieši sadarbojas ar dalībvalstu diplomātiskajām un konsulārajām pārstāvniecībām.

VII SADAĻA

SOLIDARITĀTES KLAUZULA

222. pants

1. Savienība un tās dalībvalstis darbojas kopīgi un, ievērojot solidaritāti, ja dalībvalsts ir teroristu uzbrukuma vai arī dabas vai cilvēku izraisītas katastrofas upuris. Savienība mobilizē tās rīcībā esošos līdzekļus, tostarp dalībvalstu piedāvātos militāros resursus, lai:

- a) — novērstu terorisma draudus dalībvalstu teritorijās;
  - aizsargātu demokrātiskās iestādes un civiliedzīvotājus no iespējamiem teroristu uzbrukumiem;
  - palīdzētu dalībvalstij tās teritorijā teroristu uzbrukuma gadījumā pēc tās politisko iestāžu lūguma;
- b) palīdzētu dalībvalstij tās teritorijā dabas vai cilvēku izraisītas katastrofas gadījumā pēc tās politisko iestāžu lūguma.

2. Ja dalībvalsts kļūst par teroristu uzbrukuma vai dabas vai cilvēku izraisītas katastrofas upuri, pārējās dalībvalstis tai palīdz pēc tās politisko iestāžu lūguma. Šajā nolūkā dalībvalstis Padomē koordinē savu darbību.

3. Minētās solidaritātes klauzulas īstenošanas kārtību Savienībā nosaka ar lēmumu, kuru pieņem Padome, pamatojoties uz Komisijas un Savienības Augstā pārstāvja ārlietās un drošības politikas jautājumos kopēju priekšlikumu. Ja šis lēmums saistīts ar militāriem un aizsardzības jautājumiem, Padome to pieņem saskaņā ar Līguma par Eiropas Savienību 31. panta 1. punktu. Par to informē Eiropas Parlamentu.

Piemērojot šo punktu un neskarot 240. pantu, Padomei palīdz Politikas un drošības komiteja, ko atbalsta kopējās drošības politikas un aizsardzības politikas sakarā izveidotās struktūras, kā arī 71. pantā minētā Komiteja, kas vajadzības gadījumā sniedz kopīgus atzinumus.

4. Eiropadome regulāri izvērtē draudus Savienībai, lai Savienība un tās dalībvalstis varētu efektīvi rīkoties.

SESTĀ DAĻA

NOTEIKUMI PAR IESTĀDĒM UN FINANŠU NOTEIKUMI

I SADAĻA

NOTEIKUMI PAR IESTĀDĒM

1. NODAĻA

IESTĀDES

1. IEDAĻA

EIROPAS PARLAMENTS

223. pants

(bijušais EKL 190. panta 4. un 5. punkts)

1. Eiropas Parlaments izstrādā priekšlikumu noteikumiem, lai varētu tā deputātus ievēlēt tiešās vispārējās vēlēšanās saskaņā ar vienotu procedūru visās dalībvalstīs vai saskaņā ar visām dalībvalstīm kopīgiem principiem.

Saņēmusi piekrišanu no Eiropas Parlamenta, kas pieņem lēmumu ar visu savu locekļu balsu vairākumu, Padome saskaņā ar īpašu likumdošanas procedūru vienprātīgi pieņem attiecīgus noteikumus. Šie noteikumi stājas spēkā pēc tam, kad tos apstiprinājušas dalībvalsts atbilstīgi savām konstitucionālajām prasībām.

2. Eiropas Parlaments, pieņemot regulas pēc savas iniciatīvas saskaņā ar parasto likumdošanas procedūru, iepriekš lūdzot Komisiju sniegt atzinumu, kā arī saņēmis Padomes apstiprinājumu, pieņem noteikumus un vispārīgus nosacījumus, kas reglamentē Parlamenta locekļu pienākumu izpildi. Visus noteikumus un nosacījumus, kas saistīti ar nodokļu uzlikšanu pašreizējiem vai bijušiem locekļiem, Padome pieņem vienprātīgi.

224. pants

(bijušā EKL 191. panta otrā daļa)

Eiropas Parlaments un Padome saskaņā ar parasto likumdošanas procedūru, pieņemot regulas, reglamentē Eiropas līmeņa politiskās partijas saskaņā ar Līguma par Eiropas Savienību 10. panta 4. punktu, un jo īpaši noteikumus attiecībā uz to finansēšanu.

225. pants
(bijušā EKL 192. panta otrā daļa)

Eiropas Parlaments ar tā locekļu vairākuma lēmumu var Komisijai lūgt attiecīgus priekšlikumus par jautājumiem, attiecībā uz kuriem pēc Eiropas Parlamenta apsvērumiem Līgumu īstenošanai vajadzīgs Savienības tiesību akts. Ja Komisija neiesniedz priekšlikumu, tā informē Eiropas Parlamentu par iemesliem.

226. pants
(bijušais EKL 193. pants)

Pildot savus pienākumus, Eiropas Parlaments, ja to lūdz ceturtdaļa tā locekļu, var izveidot pagaidu Izmeklēšanas komiteju, lai – neskarot pilnvaras, ko Līgumi piešķir citām iestādēm vai struktūrām – izskatītu pārkāpumus vai administratīvas kļūmes, kas pieļautas, īstenojot Savienības tiesību aktus, izņemot gadījumus, kad pārbaudāmos faktus izskata tiesa un kamēr tiesvedība nav izbeigta.

Pagaidu Izmeklēšanas komiteja beidz pastāvēt, kad tā iesniegusi ziņojumu.

Eiropas Parlaments, pieņemot regulas pēc savas iniciatīvas saskaņā ar īpašu likumdošanas procedūru un pēc tam, kad saņemta Padomes un Komisijas piekrišana, paredz noteikumus, kas attiecas uz tiesībām veikt izmeklēšanu.

227. pants
(bijušais EKL 194. pants)

Jebkuram Eiropas Savienības pilsonim, kā arī jebkurai fiziskai personai, kas dzīvo kādā dalībvalstī, vai juridiskai personai, kurai ir juridiskā adrese kādā dalībvalstī, ir tiesības individuāli vai arī kopā ar citiem pilsoņiem vai personām iesniegt lūgumrakstus Eiropas Parlamentā par jautājumiem, kas ir Savienības kompetencē un kas tieši skar šo pilsoni vai personu.

228. pants
(bijušais EKL 195. pants)

1. Eiropas Parlaments ievēl Eiropas ombudu, kas ir pilnvarots no jebkura Eiropas Savienības pilsoņa vai fiziskas personas, kura dzīvo kādā dalībvalstī, vai no juridiskas personas, kuras juridiskā adrese ir kādā dalībvalstī, pieņemt sūdzības par Savienības iestāžu vai struktūru pieļautām administratīvām kļūmēm, izņemot kļūmes, ko, pildot tiesu iestādes pienākumus, pieļāvusi Eiropas Savienības Tiesa. Tas izmeklē sūdzības un sniedz par to ziņojumus.

Ombuds saskaņā ar saviem pienākumiem vai nu pēc paša ierosmes, vai, pamatojoties uz sūdzībām, kas iesniegtas viņam tieši vai arī ar Eiropas Parlamenta locekļa starpniecību, izskata sūdzības, kuras uzskata par pamatotām, izņemot gadījumus, kad pārbaudāmos faktus izskata tiesa, vai tiesvedība lietā ir

pabeigta. Ja ombuds konstatē administratīvu kļūmi, viņš par šo jautājumu ziņo attiecīgai iestādei vai struktūrai, kurai ir trīs mēneši laika, lai savu viedokli darītu zināmu ombudam. Tad ombuds nodod ziņojumu Eiropas Parlamentam un attiecīgai iestādei vai struktūrai. Personai, kas iesniegusi sūdzību, dara zināmu šādas izmeklēšanas iznākumu.

Ombuds iesniedz Eiropas Parlamentam gadskārtēju ziņojumu par izmeklēšanas iznākumu.

2. Pēc Eiropas Parlamenta ievēlēšanas uz tā pilnvaru laiku ievēl ombudu. Ombudu var ievēlēt atkārtoti.

Tiesa pēc Eiropas Parlamenta lūguma var atlaist ombudu, ja viņš vairs neatbilst nosacījumiem, kas vajadzīgi pienākumu veikšanai, vai ir izdarījis smagu pārkāpumu.

3. Pildot pienākumus, ombuds ir pilnīgi neatkarīgs. Pildot pienākumus, viņš ne no vienas valdības, iestādes vai struktūras nelūdz un nepieņem norādījumus. Amata pilnvaru laikā ombuds nedrīkst uzņemties nekādu citu algotu vai nealgotu darbu.

4. Eiropas Parlaments, pieņemot regulas pēc savas iniciatīvas saskaņā ar parasto likumdošanas procedūru, iepriekš lūdzot Komisiju sniegt atzinumu, kā arī saņēmis Padomes apstiprinājumu, pieņem noteikumus un vispārējus nosacījumus, kas reglamentē ombuda pienākumu izpildi.

229. pants
(bijušais EKL 196. pants)

Eiropas Parlaments sanāk gadskārtējās sesijās. Tas bez īpaša paziņojuma sanāk marta otrajā otrdienā.

Eiropas Parlaments var sanākt ārkārtas sesijas laikā pēc tā locekļu vairākuma lūguma, kā arī pēc Padomes vai pēc Komisijas lūguma.

230. pants
(bijušā EKL 197. panta otrā, trešā un ceturtā daļa)

Komisija var piedalīties visās sēdēs un var izteikties, ja ir paudusi tādu vēlēšanos.

Komisija mutiski vai rakstiski atbild uz jautājumiem, ko tai iesniedz Eiropas Parlaments vai tā locekļi.

Eiropadome un Padome var izteikties Eiropas Parlamenta sēdē saskaņā ar nosacījumiem, kas paredzēti Eiropadomes reglamentā un Padomes reglamentā.

231. pants
(bijušais EKL 198. pants)

Ja vien Līgumi neparedz citādu procedūru, Eiropas Parlaments pieņem lēmumu ar nodoto balsu vairākumu.

Kvorumu nosaka tā reglaments.

232. pants
(bijušais EKL 199. pants)

Eiropas Parlaments ar tā locekļu vairākuma lēmumu pieņem savu reglamentu.

Eiropas Parlamenta sēžu protokolus publicē tā, kā tas paredzēts Līgumos un minētajā reglamentā.

233. pants
(bijušais EKL 200. pants)

Eiropas Parlaments atklātā sēdē apspriež gadskārtējo pārskata ziņojumu, ko iesniedz Komisija.

234. pants
(bijušais EKL 201. pants)

Ja apspriešanai ir iesniegts priekšlikums izteikt neuzticību Komisijai, Eiropas Parlaments par to balso ne agrāk kā trīs dienas pēc tā iesniegšanas un vienīgi atklātā balsojumā.

Ja Eiropas Parlaments priekšlikumu izteikt neuzticību pieņem ar divām trešdaļām balsu, ko nodevis Eiropas Parlamenta locekļu vairākums, atkāpjas visi Komisijas locekļi un Savienības Augstais pārstāvis ārlietās un drošības politikas jautājumos atkāpjas no pienākumiem, ko viņš veic Komisijā. Viņi paliek amatā un turpina veikt kārtējos pienākumus, kamēr viņus nomaina saskaņā ar Līguma par Eiropas Savienību 17. pantu. Šādā gadījumā jauno Komisijas locekļu pilnvaru laiks beidzas dienā, kurā būtu beidzies to Komisijas locekļu pilnvaru laiks, kuri ir atkāpušies.

2. IEDAĻA
EIROPADOME

235. pants

1. Katrs Eiropadomes loceklis var saņemt pilnvarojumu balsot tikai viena cita locekļa vārdā.

Līguma par Eiropas Savienību 16. panta 4. punkts un šā Līguma 238. panta 2. punkts attiecas uz Eiropadomi, kad tā pieņem lēmumus ar kvalificētu balsu vairākumu. Eiropadome lēmumus pieņem balsojot, nepiedaloties tās priekšsēdētājam un Komisijas priekšsēdētājam.

Klātesošu vai pārstāvētu locekļu atturēšanās neliedz Eiropadomei pieņemt lēmumus, kuriem vajadzīga vienprātība.

2. Eiropadome var uzaicināt Eiropas Parlamenta priekšsēdētāju, lai viņu uzklausītu.
3. Eiropadome izlemj procedūras jautājumus un pieņem savu reglamentu ar vienkāršu balsu vairākumu.
4. Eiropadomei palīdz Padomes Ģenerālsekretariāts.

236. pants

Eiropadome ar kvalificētu balsu vairākumu pieņem:

- a) lēmumu izveidot to Padomes sastāvu sarakstu, kas nav Vispārējo lietu padome un Ārlietu padome saskaņā ar Līguma par Eiropas Savienību 16. panta 6. punktu;
- b) lēmumu par Padomes sastāvu prezidentūru, izņemot Ārlietu padomes prezidentūru, kas nav noteikts Līguma par Eiropas Savienību 16. panta 9. punktā.

3. IEDAĻA

PADOME

237. pants

(bijušais EKL 204. pants)

Padome sanāk, ja to sasauc tās priekšsēdētājs pēc paša ierosmes vai arī pēc kāda tās locekļa vai Komisijas lūguma.

238. pants

(bijušais EKL 205. panta 1. un 2. punkts)

1. Ja lēmuma pieņemšanai vajadzīgs vienkāršs balsu vairākums, Padome pieņem lēmumu ar visu savu locekļu balsu vairākumu.
2. Atkāpjoties no Līguma par Eiropas Savienību 16. panta 4. punkta, sākot no 2014. gada 1. novembra un ievērojot Protokolā par pārejas noteikumiem minētos noteikumus, ja Padome

nepieņem lēmumus pēc Komisijas vai Savienības Augstā pārstāvja ārlietās un drošības politikas jautājumos priekšlikuma, kvalificēto balsu vairākumu definē kā vismaz 72 % no tiem Padomes locekļiem, kas pārstāv dalībvalstis, kuras aptver vismaz 65 % no Savienības iedzīvotājiem.

3. Sākot no 2014. gada 1. novembra un ievērojot Protokolā par pārejas noteikumiem minētos noteikumus, kad saskaņā ar Līgumiem balsošanā nepiedalās visi Padomes locekļi, kvalificēto balsu vairākumu definē šādi:

a) kvalificēts balsu vairākums ir vismaz 55 % Padomes locekļu balsu, kuri pārstāv iesaistītās dalībvalstis un aptver vismaz 65 % šo dalībvalstu iedzīvotāju.

Bloķējošajā mazākumā ir jābūt vismaz minimālajam Padomes locekļu skaitam, kas pārstāv vairāk nekā 35 % iesaistīto dalībvalstu iedzīvotāju, papildus balsojot vienam loceklim; ja tā nav, uzskata, ka ir panākts kvalificēts balsu vairākums;

b) atkāpjoties no a) apakšpunkta, gadījumos, kad Padome nelemj pēc Komisijas vai Savienības Augstā pārstāvja ārlietās un drošības politikas jautājumos priekšlikuma, kvalificētais balsu vairākums ir vismaz 72 % to Padomes locekļu balsu, kuri pārstāv iesaistītās dalībvalstis, kas aptver vismaz 65 % iesaistīto dalībvalstu iedzīvotāju.

4. Klātesošu vai pārstāvētu locekļu atturēšanās neliedz Padomei pieņemt lēmumus, kuriem vajadzīga vienprātība.

239. pants

(bijušais EKL 206. pants)

Balsošanā katrs Padomes loceklis var balsot tikai viena cita locekļa vārdā.

240. pants

(bijušais EKL 207. pants)

1. Komiteja, kurā ir dalībvalstu valdību pastāvīgie pārstāvji, atbild par Padomes darba sagatavošanu un tās doto pilnvaru izpildi. Komiteja var pieņemt lēmumus par procedūru gadījumos, kas paredzēti Padomes reglamentā.

2. Padomei palīdz Ģenerālsēkretariāts, ko vada Padomes iecelts ģenerālsēkretārs.

Padome pieņem lēmumu par Ģenerālsēkretariāta uzbūvi ar vienkāršu balsu vairākumu.

3. Ministru padome ar vienkāršu balsu vairākumu pieņem lēmumus par procedūras jautājumiem un savu reglamentu.

241. pants
(bijušais EKL 208. pants)

Padome ar vienkāršu balsu vairākumu var lūgt, lai Komisija veic tādu izpēti, kādu Padome uzskata par vēlamu kopīgo mērķu sasniegšanai, un iesniedz Padomei attiecīgus priekšlikumus. Ja Komisija neiesniedz priekšlikumu, tā informē Padomi par iemesliem.

242. pants
(bijušais EKL 209. pants)

Padome ar vienkāršu balsu vairākumu pēc apspriešanās ar Komisiju pieņem noteikumus Līgumos paredzēto komiteju darbības reglamentēšanai.

243. pants
(bijušais EKL 210. pants)

Padome nosaka Eiropadomes priekšsēdētāja, Komisijas priekšsēdētāja, Savienības Augstā pārstāvja ārlietās un drošības politikas jautājumos, Komisijas locekļu, priekšsēdētāju, Eiropas Savienības Tiesas priekšsēdētāja, locekļu un sekretāra, kā arī Padomes ģenerālsēkretāra algas, pabalstus un pensijas. Padome tāpat nosaka jebkādu atalgojuma vietā paredzētu maksājumu.

3. IEDAĻA

KOMISIJA

244. pants

Saskaņā ar Līguma par Eiropas Savienību 17. panta 5. punktu Komisijas locekļus izvēlas, ievērojot rotācijas principu, ko vienprātīgi nosaka Eiropadome, pamatojoties uz šādiem principiem:

- a) nosakot secību un termiņus, uz kādiem dalībvalstu pilsoņus izraugās par Komisijas locekļiem, attieksme pret dalībvalstīm ir pilnīgi vienāda; tas nozīmē, ka amata pilnvaru termiņu kopējais skaits jebkurām divām dalībvalstīm nedrīkst atšķirties vairāk kā par vienu termiņu;
- b) ievērojot a) apakšpunktu, katras Komisijas sastāvu veido tā, lai atbilstīgi tiktu atspoguļots visu dalībvalstu demogrāfiskais un teritoriālais diapazons.

245. pants
(bijušais EKL 213. pants)

Komisijas locekļi atturas no jebkuras rīcības, kas nav saderīga ar viņu pienākumiem. Visas dalībvalstis ievēro viņu neatkarību un nemēģina viņus ietekmēt, kad viņi veic amata pienākumus.

Komisijas locekļi amata pilnvaru laikā nedrīkst uzņemties nekādu citu algotu vai nealgotu darbu. Stājoties amatā, viņi svinīgi solās, ka gan pilnvaru laikā, gan vēlāk viņi ievēros amata uzliktos pienākumus, jo īpaši pienākumu izturēties godīgi un apdomīgi attiecībā uz dažu amatu un priekšrocību pieņemšanu pēc tam, kad viņu pilnvaras ir beigušās. Šo pienākumu neievērošanas gadījumā Tiesa pēc Padomes, kas lēmusi ar vienkāršu balsu vairākumu, vai Komisijas lūguma var noteikt, ka attiecīgo Komisijas locekli atkarībā no apstākļiem atlaiž saskaņā ar 247. pantu, vai arī viņam atņem tiesības uz pensiju vai citām priekšrocībām.

246. pants
(bijušais EKL 215. pants)

Izņemot parastas nomaiņas vai nāves gadījumus, Komisijas locekļu pienākumi beidzas, kad viņi atkāpjas vai viņus atlaiž no amata.

Uz atlikušo pilnvaru laiku brīvajā amata vietā, kas radusies atkāpšanās, atbrīvošanas no amata vai nāves gadījumā, stājas jauns tādas pašas pilsonības loceklis, kuru ieceļ Padome, savstarpēji vienojoties ar Komisijas priekšsēdētāju, pēc apspriešanās ar Eiropas Parlamentu un saskaņā ar Līguma par Eiropas Savienību 17. panta 3. punkta otrajā daļā minētajiem kritērijiem.

Pēc Komisijas priekšsēdētāja priekšlikuma Padome var pieņemt vienprātīgu lēmumu par to, ka šāda brīvā vieta nav jāaizpilda, jo īpaši gadījumos, ja atlikušais locekļa amata pilnvaru laiks ir īss.

Priekšsēdētāja atkāpšanās, atlaišanas vai nāves gadījumā viņu nomaina uz atlikušo amata pilnvaru laiku. Priekšsēdētāja nomaiņai piemēro 17. panta 7. punkta pirmajā daļā paredzēto procedūru.

Atkāpšanās, atbrīvošanas no amata vai nāves gadījumā Savienības Augsto pārstāvi ārlietās un drošības politikas jautājumos nomaina uz atlikušo amata pilnvaru laiku saskaņā ar Līguma par Eiropas Savienību 18. panta 1. punktu.

Ja atkāpjas visi Komisijas locekļi, viņi paliek amatā un veic savus kārtējos pienākumus tikmēr, kamēr uz atlikušo pilnvaru laiku viņus nomaina saskaņā ar Līguma par Eiropas Savienību 17. pantu.

247. pants

(bijušais EKL 216. pants)

Ja kāds Komisijas loceklis vairs neatbilst nosacījumiem, kas vajadzīgi pienākumu veikšanai, vai ir izdarījis smagu pārkāpumu, Tiesa pēc Padomes, kas lēmusi ar vienkāršu balsu vairākumu, vai Komisijas pieteikuma var viņu atlaist no amata.

248. pants

(bijušais EKL 217. panta 2. punkts)

Neskarot Līguma par Eiropas Savienību 18. panta 4. punktu, Komisijai uzticētos pienākumus tās locekļu starpā strukturē un sadala Komisijas priekšsēdētājs saskaņā ar minētā Līguma 17. panta 6. punktu. Komisijas pilnvaru laikā priekšsēdētājs pienākumu sadalījumu var mainīt. Komisijas locekļi savus pienākumus, ko tiem uzdevis priekšsēdētājs, pilda priekšsēdētāja pakļautībā.

249. pants

(bijušais EKL 218. panta 2. punkts un 212. pants)

1. Komisija pieņem savu reglamentu, lai nodrošinātu to, ka gan tā, gan tās struktūrvienības darbojas. Tā nodrošina, ka reglaments tiek publicēts.
2. Komisija katru gadu vismaz vienu mēnesi pirms Eiropas Parlamenta sesijas sākuma publicē pārskata ziņojumu par Savienības darbību.

250. pants

(bijušais EKL 219. pants)

Komisija pieņem lēmumu ar tās locekļu balsu vairākumu.

Kvorumu nosaka tās reglamentā.

4. IEDAĻA

EIROPAS SAVIENĪBAS TIESA

251. pants

(bijušais EKL 221. pants)

Tiesa lietas izspriež specializētajās tiesās vai virspalātā saskaņā ar attiecīgiem Eiropas Savienības Tiesas statūtos paredzētiem noteikumiem.

Statūtos paredzētos gadījumos Tiesa var lietas izspriest plēnumā.

252. pants
(bijušais EKL 222. pants)

Tiesai palīdz astoņi ģenerālvokāti. Pēc Tiesas lūguma Padome ar vienprātīgu lēmumu var palielināt ģenerālvokātu skaitu.

Ģenerālvokāta pienākums ir, ievērojot pilnīgu objektivitāti un neatkarību, atklātā tiesas sēdē izteikt pamatotus secinājumus lietās, kurās saskaņā ar Eiropas Savienības Tiesas statūtiem ir vajadzīga ģenerālvokāta piedalīšanās.

253. pants
(bijušais EKL 223. pants)

Tiesas tiesnešus un ģenerālvokātus izraugās no tādu personu vidus, kuru neatkarība nav apšaubāma un kuras atbilst prasībām attiecībā uz tiesnešu augstākajiem amatiem savās valstīs, vai kuras ir juristi ar atzītu kompetenci; viņus uz sešiem gadiem amatā ieceļ dalībvalstu valdības, savstarpēji vienojoties, pēc apspriešanās ar 255. pantā paredzēto komiteju.

Ik pēc trijiem gadiem tiesnešus un ģenerālvokātus daļēji nomaina saskaņā ar Eiropas Savienības Tiesas statūtos paredzētiem nosacījumiem.

Tiesneši uz trijiem gadiem no sava vidus ievēlē Tiesas priekšsēdētāju. Viņu var ievēlēt atkārtoti.

Tiesnešus un ģenerālvokātus, kas atstāj amatu, var iecelt amatā atkārtoti.

Tiesa ieceļ sekretāru un pieņem noteikumus, kas reglamentē viņa pienākumus.

Tiesa pieņem savu reglamentu. Reglamentu apstiprina Padome.

254. pants
(bijušais EKL 224. pants)

Vispārējās tiesas tiesnešu skaitu nosaka Eiropas Savienības Tiesas statūtos. Statūtos var paredzēt, ka Vispārējai tiesai palīdz ģenerālvokāti.

Vispārējās tiesas locekļus izraugās no tādu personu vidus, kuru neatkarība nav apšaubāma un kuras atbilst prasībām attiecībā uz tiesnešu augstiem amatiem. Locekļus uz sešiem gadiem amatā ieceļ dalībvalstu valdības, savstarpēji vienojoties, pēc apspriešanās ar 255. pantā paredzēto komiteju. Tiesas sastāvu daļēji atjauno ik pēc trijiem gadiem. Tiesas locekļus, kas atstāj amatu, var iecelt amatā atkārtoti.

Tiesneši uz trijiem gadiem no sava vidus ievēlē Vispārējās tiesas priekšsēdētāju. Viņu var ievēlēt atkārtoti.

Vispārējā tiesa ieceļ tiesas sekretāru un pieņem noteikumus, kas reglamentē viņa pienākumus.

Vispārējā tiesa ar Tiesas piekrišanu pieņem savu reglamentu. Reglamentu apstiprina Padome.

Ja vien Eiropas Savienības Tiesas statūtos nav paredzēts citādi, tad Līgumu noteikumi, kas attiecas uz Tiesu, attiecas arī uz Vispārējo tiesu.

255. pants

Pirms dalībvalstu valdības pieņem 253. un 254. pantā minētos lēmumus par iecelšanu amatā, izveido komiteju, kas sniedz atzinumu par kandidātu atbilstību Tiesas un Vispārējās tiesas tiesnešu un ģenerālvokātu pienākumiem.

Šīs komitejas sastāvā ir septiņas personas, kas izraudzītas no bijušo Tiesas un Vispārējās tiesas locekļu, valstu augstāko tiesu tiesnešu un vispāratzītu kompetentu juristu vidus; vienu komitejas locekli izvirza Eiropas Parlaments. Padome pieņem lēmumu, ar ko nosaka komitejas reglamentu, un lēmumu, ar ko ieceļ tās locekļus. Tā pieņem lēmumus pēc Tiesas priekšsēdētāja iniciatīvas.

256. pants

(bijušais EKL 225. pants)

1. Vispārējās tiesas kompetencē ir izskatīt un izlemt pirmajā instancē lietas, kas minētas 263., 265., 268., 270. un 272. pantā, izņemot lietas, kas nodotas kādai specializētai tiesai, kuru izveido saskaņā ar 257. pantu, un lietas, kuras saskaņā ar Statūtiem ir vienīgi Tiesas jurisdikcijā. Statūtos var paredzēt, ka Vispārējās tiesas jurisdikcijā ir arī citu kategoriju lietas.

Par lēmumiem, ko Vispārējā tiesa pieņem saskaņā ar šo punktu, apelāciju Tiesā var iesniegt vienīgi par tiesību jautājumiem un saskaņā ar Statūtos paredzētiem nosacījumiem un ierobežojumiem.

2. Vispārējās tiesas kompetencē ir izskatīt un izlemt lietas, kuras ierosinātas pret lēmumiem, ko pieņēmušas specializētās tiesas.

Lēmumus, ko Vispārējā tiesa pieņem saskaņā ar šo punktu, izņēmuma kārtā, ievērojot Statūtos paredzētos nosacījumus un ierobežojumus, var pārskatīt Tiesa, ja ir nopietni apdraudēta Savienības tiesību vienotība vai konsekvence.

3. Vispārējās tiesas kompetencē ir attiecībā uz īpašām Statūtos noteiktām jomām izskatīt un izlemt jautājumus, kas iesniegti saskaņā ar 267. pantu, lai saņemtu prejudiciālu nolēmumu.

Gadījumos, kad Vispārējā tiesa uzskata, ka lietā jāpieņem principiāls lēmums, kas varētu ietekmēt Savienības tiesību vienotību vai konsekvenci, tā lietu lēmuma pieņemšanai var nodot Tiesai.

Lēmumus, ko Vispārējā tiesa pieņem jautājumos, kuri tai nodoti prejudiciāla nolēmuma pieņemšanai, izņēmuma kārtā, ievērojot Statūtos paredzētos nosacījumus un ierobežojumus, var pārskatīt Tiesa, ja ir nopietni apdraudēta Savienības tiesību vienotība vai konsekvence.

257. pants
(bijušais EKL 225 A. pants)

Eiropas Parlaments un Padome saskaņā ar parasto likumdošanas procedūru Vispārējai tiesai var izveidot specializētās tiesas, kuras pirmajā instancē izskata un izlemj noteiktu kategoriju lietas īpašās jomās. Eiropas Parlaments un Padome, pieņemot regulas, izveido tās vai nu pēc Komisijas priekšlikuma un pēc apspriešanās ar Tiesu, vai arī pēc Tiesas lūguma un pēc apspriešanās ar Komisiju.

Regulā, ar kuru izveido specializēto tiesu, paredz minētās tiesas uzbūves noteikumus un kompetenci.

Par specializēto tiesu pieņemtiem lēmumiem apelācijas Vispārējā tiesā var iesniegt vienīgi par tiesību jautājumiem vai – gadījumos, kad tas paredzēts regulā par specializētās tiesas izveidi – arī par faktu jautājumiem.

Specializēto tiesu locekļus izraugās no tādu personu vidus, kuru neatkarība nav apšaubāma un kuras atbilst prasībām attiecībā uz tiesnešu amatiem. Amatā viņus ieceļ Padome ar vienprātīgu lēmumu.

Specializētās tiesas ar Tiesas piekrišanu pieņem savu reglamentu. Reglamentu apstiprina Padome.

Ja vien regulā par specializētās tiesas izveidi nav paredzēts citādi, tad Līgumu noteikumi, kas attiecas uz Eiropas Savienības Tiesu, kā arī Eiropas Savienības Tiesas statūtu noteikumi attiecas arī uz specializētajām tiesām. Statūtu I sadaļa un to 64. pants jebkurā gadījumā attiecas arī uz specializētajām tiesām.

258. pants
(bijušais EKL 226. pants)

Ja Komisija uzskata, ka dalībvalsts nav izpildījusi kādu Līgumos paredzētu pienākumu, tā sniedz argumentētu atzinumu par attiecīgo jautājumu, vispirms dodot attiecīgai valstij iespēju sniegt savus paskaidrojumus.

Ja attiecīgā valsts Komisijas noteiktajā termiņā neizpilda šā atzinuma prasības, Komisija var griezties Eiropas Savienības Tiesā.

259. pants
(bijušais EKL 227. pants)

Dalībvalsts, kas uzskata, ka cita dalībvalsts nav izpildījusi kādu Līgumos paredzētu pienākumu, var griezties Eiropas Savienības Tiesā.

Pirms dalībvalsts griežas Tiesā sakarā ar citas dalībvalsts iespējamu Līgumos paredzēta pienākuma pārkāpumu, tai jāgriežas Komisijā.

Komisija sniedz argumentētu atzinumu, vispirms dodot visām iesaistītajām valstīm iespēju gan mutiski, gan rakstiski izteikt viedokli un apsvērumus par otras puses viedokli.

Ja Komisija nav sniegusi atzinumu trijos mēnešos pēc dienas, kad tai nodots attiecīgais jautājums, atzinuma trūkums neliedz griezties Tiesā.

260. pants
(bijušais EKL 228. pants)

1. Ja Eiropas Savienības Tiesa konstatē, ka dalībvalsts nav izpildījusi kādu Līgumos paredzētu pienākumu, šai valstij jāveic pasākumi, kas vajadzīgi Tiesas sprieduma izpildei.

2. Ja Komisija uzskata, ka attiecīgā dalībvalsts nav veikusi vajadzīgos pasākumus, lai izpildītu Tiesas spriedumu, tā var vērsties Tiesā pēc tam, kad ir devusi minētajai valstij iespēju iesniegt savu apsvērumus. Tādā gadījumā tā norāda sodanaudu vai kavējuma naudu, kas jāmaksā attiecīgajai dalībvalstij un ko Komisija konkrētajos apstākļos uzskata par piemērotu.

Ja Tiesa konstatē, ka attiecīgā dalībvalsts nav izpildījusi tās spriedumu, tā var šai valstij uzlikt sodanaudu vai kavējuma naudu.

Šī procedūra neskar 259. pantu.

3. Ja Komisija saskaņā ar 258. pantu ierosina lietu Tiesā par to, ka attiecīga dalībvalsts nav izpildījusi pienākumu paziņot par direktīvas, kas pieņemta saskaņā ar likumdošanas procedūru, transponēšanas pasākumiem, tā var, ja uzskata par vajadzīgu, noteikt tās sodanaudas vai kavējuma naudas apjomu, kas attiecīgajai dalībvalstij jāmaksā un ko tā uzskata par piemērotu šādos apstākļos.

Ja Tiesa konstatē, ka noticis pārkāpums, tā attiecīgajai valstij var uzlikt sodanaudu vai kavējuma naudu, nepārsniedzot Komisijas noteikto summu. Pienākums veikt maksājumu stājas spēkā tajā dienā, kas noteikta Tiesas spriedumā.

261. pants
(bijušais EKL 229. pants)

Regulas, ko saskaņā ar Līgumiem pieņem Eiropas Parlaments kopā ar Padomi, kā arī Padome, var piešķirt Eiropas Savienības Tiesai neierobežotu jurisdikciju attiecībā uz šajās regulās paredzētajām sankcijām.

262. pants
(bijušais EKL 229 A. pants)

Neskarot citus Līgumu noteikumus, Padome saskaņā ar īpašu likumdošanas procedūru pēc apspriešanās ar Eiropas Parlamentu un ar vienprātīgu lēmumu var pieņemt noteikumus par to, ka Padomes noteiktā apjomā Eiropas Savienības Tiesas kompetencē ir izskatīt domstarpības, kas saistītas ar tādu aktu piemērošanu, kuri pieņemti saskaņā ar Līgumiem un ar kuriem noteiktas Eiropas intelektuālā īpašuma tiesības. Šie noteikumi stājas spēkā pēc tam, kad tos apstiprinājušas dalībvalsts atbilstīgi savām konstitucionālajām prasībām.

263. pants
(bijušais EKL 230. pants)

Eiropas Savienības Tiesa izskata jautājumus par to, cik likumīgi ir leģislatīvie akti, kā arī Padomes, Komisijas un Eiropas Centrālās bankas pieņemtie tiesību akti, izņemot ieteikumus un atzinumus, kā arī tādi Eiropas Parlamenta un Eiropadomes tiesību akti, kas pieņemti, lai radītu tiesiskas sekas attiecībā uz trešām personām. Tā pārbauda arī to Savienības struktūru aktu likumību, kuri rada tiesiskas sekas trešām personām.

Šajā nolūkā Tiesas jurisdikcijā ir kādas dalībvalsts, Eiropas Parlamenta, Padomes vai Komisijas celtas prasības sakarā ar kompetences trūkumu, būtisku procedūras noteikumu pārkāpumiem, Līgumu vai jebkuru ar to piemērošanu saistītu tiesību normu pārkāpumiem, kā arī sakarā ar pilnvaru nepareizu izmantošanu.

Tiesas jurisdikcijā ar tādiem pašiem nosacījumiem ir prasības, ko savu prerogatīvu aizsardzības nolūkā ceļ Revīzijas palāta, Eiropas Centrālā Banka un Reģionu komiteja.

Jebkura fiziska vai juridiska persona ar pirmajā un otrajā daļā minētajiem nosacījumiem var celt prasību par tiesību aktu, kas adresēts šai personai, vai kas viņu skar tieši un individuāli, un par reglamentējošu aktu, kas viņu skar tieši, bet nav saistīts ar īstenošanas pasākumiem.

Tiesību aktos par Savienības struktūru izveidi var paredzēt īpašus nosacījumus un kārtību attiecībā uz prasībām, ko fiziskas un juridiskas personas ceļ pret šo struktūru tiesību aktiem, kuru mērķis ir radīt tiesiskas sekas attiecībā uz šīm personām.

Tiesvedība, ko paredz šis pants, atkarībā no apstākļiem jāuzsāk divos mēnešos pēc tam, kad vai nu tiesību akts publicēts vai darīts zināms attiecīgai personai vai, ja tas nenotiek, tad no dienas, kad tas šai personai kļuvis zināms.

264. pants
(bijušais EKL 231. pants)

Ja prasība ir pamatota, Eiropas Savienības Tiesa attiecīgo tiesību aktu pasludina par spēkā neesošu.

Tomēr, pasludinot tiesību aktu par spēkā neesošu, Tiesa, ja uzskata par vajadzīgu, nosaka, kuras no šā tiesību akta sekām jāuzskata par galīgām.

265. pants
(bijušais EKL 232. pants)

Ja Eiropas Parlaments, Eiropadome, Padome, Komisija vai Eiropas Centrālā banka nepieņem lēmumu, tādējādi pārkāpjot Līgumus, citas Savienības iestādes un dalībvalstis var griezties Eiropas Savienības Tiesā, lai konstatētu šo pārkāpumu. Šis pants ar tādiem pašiem nosacījumiem attiecas uz Savienības struktūrām, kuras nepieņem lēmumu.

Šāda rīcība ir pieļaujama vienīgi tad, ja attiecīgā iestāde vai struktūra vispirms ir aicināta pieņemt lēmumu. Ja divos mēnešos pēc aicinājuma iestāde vai struktūra nav formulējusi savu nostāju, prasību var celt nākamajos divos mēnešos.

Jebkura fiziska vai juridiska persona atbilstīgi iepriekšējās panta daļās izklāstītajiem nosacījumiem var griezties Tiesā sakarā ar to, ka Savienības iestāde vai kāda struktūra nav adresējusi šai personai kādu tiesību aktu, izņemot ieteikumus vai atzinumus.

266. pants
(bijušais EKL 233. pants)

Iestādei vai struktūrai, kuras pieņemtie akti ir pasludināti par spēkā neesošiem vai kuras bezdarbība ir atzīta par tādu, kas ir pretrunā Līgumiem, ir jāveic vajadzīgie pasākumi, lai pildītu Eiropas Savienības Tiesas spriedumu.

Šis pienākums neiespaido tos pienākumus, kas izriet no 340. panta otrās daļas piemērošanas.

267. pants
(bijušais EKL 234. pants)

Eiropas Savienības Tiesas kompetencē ir sniegt prejudiciālus nolēmumus par:

- a) Līgumu interpretāciju;
- b) Savienības iestāžu vai struktūru tiesību aktu spēkā esamību un interpretāciju.

Ja šādu jautājumu ierosina kādas dalībvalsts tiesā, šī tiesa, ja tā uzskata, ka ir vajadzīgs Tiesas lēmums par šo jautājumu, lai šī tiesa varētu sniegt spriedumu, var lūgt, lai Tiesa sniedz nolēmumu par šo jautājumu.

Ja šādu jautājumu ierosina par lietu, ko izskata dalībvalsts tiesa, kuras lēmumus saskaņā ar attiecīgās valsts tiesību aktiem nevar pārsūdzēt, tad šai dalībvalsts tiesai jāgriežas Tiesā.

Ja šāds jautājums ir radies lietā, kas dalībvalsts tiesā tiek izskatīta attiecībā uz apcietinājumā esošu personu, Eiropas Savienības Tiesa to izlemj ar minimālu kavēšanos.

268. pants
(bijušais EKL 235. pants)

Eiropas Savienības Tiesas kompetencē ir izskatīt lietas par kaitējuma novēršanu, ko paredz 340. panta otrā un trešā daļa.

269. pants

Tiesas jurisdikcijā ir izskatīt lietas par Eiropadomes vai Padomes saskaņā ar Līguma par Eiropas Savienību 7. pantu pieņemta tiesību akta likumību tikai pēc tās dalībvalsts lūguma, uz kuru attiecas Eiropadomes vai Padomes secinājumi, un attiecībā vienīgi uz minētajā pantā paredzētajiem procedūras noteikumiem.

Pieteikums jāiesniedz viena mēneša laikā pēc secinājumu pieņemšanas. Tiesa to izlemj viena mēneša laikā no minētā pieteikuma dienas.

270. pants
(bijušais EKL 236. pants)

Ievērojot ierobežojumus un nosacījumus, ko paredz Civildienesta noteikumi un Savienības pārējo darbinieku nodarbināšanas kārtība, Eiropas Savienības Tiesas jurisdikcijā ir visas domstarpības starp Savienību un tās darbiniekiem.

271. pants
(bijušais EKL 237. pants)

Eiropas Savienības Tiesas kompetencē, ievērojot turpmāk norādītos ierobežojumus, ir izskatīt lietas par domstarpībām, kas attiecas uz:

- a) to, kā dalībvalstis pilda Eiropas Investīciju bankas Statūtu uzliktos pienākumus. Šajā sakarā bankas Direktoru padomei ir pilnvaras, kas Komisijai piešķirtas ar 258. pantu;
- b) Eiropas Investīciju bankas Valdes paredzētiem pasākumiem. Šajā sakarā jebkura dalībvalsts, Komisija vai bankas Direktoru padome var griezties Tiesā, ņemot vērā 263. pantā izklāstītos nosacījumus;
- c) Eiropas Investīciju bankas Direktoru padomes paredzētiem pasākumiem. Par šādiem pasākumiem tiesvedību var ierosināt vienīgi dalībvalsts vai Komisija, ņemot vērā 263. pantā izklāstītos nosacījumus un vienīgi tāpēc, ka – paredzot šādus pasākumus – nav ievērota bankas Statūtu 19. panta 2., 5., 6. un 7. punktā noteiktā procedūra;
- d) to, kā valstu centrālās bankas pilda Līgumu un ECBS un ECB Statūtu uzliktos pienākumus. Šajā sakarā Eiropas Centrālās bankas Valdes pilnvaras attiecībā uz valstu centrālajām bankām ir tādas pašas kā tās, kas ar 258. pantu piešķirtas Komisijai attiecībā uz dalībvalstīm. Ja Tiesa konstatē, ka valsts centrālā banka nav izpildījusi kādu Līgumos uzliktu pienākumu, attiecīgajai bankai jāveic vajadzīgie pasākumi, lai pildītu Tiesas spriedumu.

272. pants
(bijušais EKL 238. pants)

Eiropas Savienības Tiesas kompetencē ir sniegt spriedumus saskaņā ar visām šķīrējklauzulām, kas ietvertas publisko tiesību vai privāttiesību līgumos, kurus noslēgusi Savienība vai kuri noslēgti tās vārdā.

273. pants
(bijušais EKL 239. pants)

Tiesas jurisdikcijā ir visas dalībvalstu domstarpības, kas attiecas uz Līgumu priekšmetu, ja šis jautājums tiek iesniegts Tiesai saskaņā ar pušu īpašu vienošanos.

274. pants
(bijušais EKL 240. pants)

Domstarpības, kurās viena puse ir Savienība, tāpat ir dalībvalstu tiesu jurisdikcijā, izņemot gadījumus, kad Līgumi paredz Eiropas Savienības Tiesas jurisdikciju.

275. pants

Eiropas Savienības Tiesai nav jurisdikcijas attiecībā uz noteikumiem par kopējo ārpolitiku un drošības politiku, kā arī attiecībā uz tiesību aktiem, kas pieņemti saistībā ar noteikumiem par kopējo ārpolitiku un drošības politiku.

Tiesas kompetencē tomēr ir pārraudzīt Līguma par Eiropas Savienību 40. panta piemērošanu un izlemt lietas, kuras ierosinātas saskaņā ar 263. panta ceturtajā daļā paredzētajiem nosacījumiem par lēmumu likumību, kuri paredz ierobežojošus pasākumus pret fiziskām vai juridiskām personām un kurus pieņēmusi Padome, pamatojoties uz Līguma par Eiropas Savienību V sadaļas II nodaļu.

276. pants

Eiropas Savienības Tiesa, īstenojot tai uzticētās pilnvaras saistībā ar trešās daļas V sadaļas 4. un 5. iedaļas noteikumiem par brīvības, drošības un tiesiskuma telpu, nav kompetenta pārbaudīt kādas dalībvalsts policijas vai citu tiesību aizsardzības dienestu darbības likumību vai samērību, vai tādu dalībvalstu pienākumu izpildi, kas attiecas uz likumības un kārtības uzturēšanu un iekšējas drošības sargāšanu.

277. pants

(bijušais EKL 241. pants)

Neatkarīgi no tā, ka ir pagājis 263. panta sestajā daļā noteiktais laiks, jebkura puse tiesvedībā, kurā izskata Savienības iestāžu vai struktūru pieņemtus vispārējas piemērošanas pasākumus, var atsaukties uz 263. panta otrajā daļā norādītajiem iemesliem, lai Eiropas Savienības Tiesā pierādītu šo pasākumu nepiemērojamību.

278. pants

(bijušais EKL 242. pants)

Lietas izskatīšana Eiropas Savienības Tiesā neaptur attiecīgā akta piemērošanu. Ja attiecīgajos apstākļos Tiesa to uzskata par vajadzīgu, tā tomēr var dot rīkojumu apturēt apstrīdētā akta piemērošanu.

279. pants

(bijušais EKL 243. pants)

Eiropas Savienības Tiesa visās tai iesniegtajās lietās var noteikt dažādus vajadzīgos pagaidu pasākumus.

280. pants
(bijušais EKL 244. pants)

Eiropas Savienības Tiesas spriedumus izpilda saskaņā ar 299. pantā izklāstītiem nosacījumiem.

281. pants
(bijušais EKL 245. pants)

Eiropas Savienības Tiesas statūti ir izklāstīti atsevišķā protokolā.

Eiropas Parlaments un Padome saskaņā ar parasto likumdošanas procedūru var grozīt Statūtu noteikumus, izņemot I sadaļu un 64. pantu. Eiropas Parlaments un Padome tos pieņem vai nu pēc Tiesas priekšlikuma, apspriežoties ar Komisiju, vai arī pēc Komisijas lūguma, apspriežoties ar Tiesu.

6. IEDAĻA

EIROPAS CENTRĀLĀ BANKA

282. pants

1. Eiropas Centrālā banka kopā ar valstu centrālajām bankām veido Eiropas Centrālo banku sistēmu (ECBS). Eiropas Centrālā banka kopā ar to dalībvalstu centrālajām bankām, kuru naudas vienība ir euro un kas veido Eurosistēmu, īsteno Savienības monetāro politiku.
2. Eiropas Centrālās bankas lēmējinstance veic ECBS reglamentēšanu. ECBS galvenais mērķis ir uzturēt cenu stabilitāti. Neskarot šo mērķi, tā atbalsta vispārējo ekonomikas politiku Savienībā, lai veicinātu Savienības mērķu sasniegšanu.
3. Eiropas Centrālā banka ir tiesību subjekts. Vienīgi tā ir tiesīga atļaut euro emisiju. Tā ir neatkarīga, gan īstenojot savas pilnvaras, gan pārzinot finanses. Savienības iestādes, struktūras, kā arī dalībvalstu valdības ievēro šo neatkarību.
4. Eiropas Centrālā banka pieņem pasākumus, kuri ir vajadzīgi, lai veiktu tās uzdevumus saskaņā ar 127. līdz 133. pantu un 138. pantu un saskaņā ar ECBS un ECB statūtos izklāstītajiem nosacījumiem. Saskaņā ar šiem pašiem pantiem tās dalībvalstis, kuru naudas vienība nav euro, un to centrālās bankas patur savas pilnvaras monetāros jautājumos.
5. Ar Eiropas Centrālo banku atbilstīgi tās kompetences jomām konsultējas par visiem Savienības aktu projektiem un visiem reglamentējošo aktu projektiem valstu līmenī, un tā var sniegt atzinumu.

283. pants
(bijušais EKL 112. pants)

1. Eiropas Centrālās bankas Padomē ir Eiropas Centrālās bankas Valdes locekļi un to dalībvalstu centrālo banku vadītāji, kuru valūta ir euro.
2. Valdē ir priekšsēdētājs, priekšsēdētāja vietnieks un četri citi locekļi.

Valdes priekšsēdētāju, priekšsēdētāja vietnieku un pārējos locekļus pēc Padomes ieteikuma, ko tā sniedz pēc apspriedes ar Eiropas Parlamentu un Eiropas Centrālās bankas Padomi, ieceļ Eiropadome ar kvalificētu balsu vairākumu no personām ar nevainojamu reputāciju un profesionālu pieredzi monetāros vai banku jautājumos.

Viņu amata pilnvaru laiks ir astoņi gadi, un to nepagarina.

Tikai dalībvalstu pilsoņi var būt Valdes locekļi.

284. pants
(bijušais EKL 113. pants)

1. Eiropas Centrālās bankas Padomes sēdēs bez balsstiesībām var piedalīties Padomes priekšsēdētājs un viens Komisijas loceklis.

Padomes priekšsēdētājs var Eiropas Centrālās bankas Padomei iesniegt priekšlikumu izskatīt kādu jautājumu.

2. Eiropas Centrālās bankas priekšsēdētāju uzaicina piedalīties Padomes sanāksmēs, kad Padome apspriež jautājumus, kas saistīti ar ECBS mērķiem un uzdevumiem.

3. Gada pārskatus par ECBS darbību un monetāro politiku gan iepriekšējā, gan kārtējā gadā Eiropas Centrālā banka iesniedz Eiropas Parlamentam, Padomei un Komisijai, kā arī Eiropadomei. Eiropas Centrālās bankas priekšsēdētājs sniedz pārskatu Padomei un Eiropas Parlamentam, kas par to var sarīkot vispārējas debates.

Eiropas Centrālās bankas priekšsēdētāju un pārējos Valdes locekļus pēc Eiropas Parlamenta lūguma vai pēc viņu pašu ierosmes var uzklaut kompetentās Eiropas Parlamenta komitejas.

7. IEDAĻA
REVĪZIJAS PALĀTA

285. pants
(bijušais EKL 246. pants)

Revīzijas palāta veic Savienības revīziju.

Tajā ir pa vienam pilsonim no katras dalībvalsts. Tās locekļi, veicot savus pienākumus, ir pilnīgi neatkarīgi Savienības vispārējās interesēs.

286. pants
(bijušais EKL 247. pants)

1. Revīzijas palātas locekļus izraugās no personām, kas savā valstī darbojušās vai darbojas neatkarīgās revīzijas iestādēs vai ir īpaši kvalificētas šim amatam. Viņu neatkarībai ir jābūt neapšaubāmai.

2. Revīzijas palātas locekļus amatā ieceļ uz sešiem gadiem. Padome pēc apspriešanās ar Eiropas Parlamentu apstiprina locekļu sarakstu, kuru izstrādā saskaņā ar visu dalībvalstu priekšlikumiem. Revīzijas palātas locekļus var iecelt amatā atkārtoti.

Revīzijas palātas locekļi uz trijiem gadiem no sava vidus ievēlē Revīzijas palātas priekšsēdētāju. Priekšsēdētāju var ievēlēt atkārtoti.

3. Pildot pienākumus, Revīzijas palātas locekļi nelūdz un nepieņem nevienas valdības vai citas struktūras norādījumus. Revīzijas palātas locekļi atturas no jebkuras rīcības, kas nav saderīga ar viņu pienākumiem.

4. Revīzijas palātas locekļi amata pilnvaru laikā nedrīkst uzņemties nekādu citu algotu vai nealgotu darbu. Stājoties amatā, viņi svinīgi solās, ka gan pilnvaru laikā, gan vēlāk viņi ievēros amata uzliktos pienākumus, jo īpaši pienākumu izturēties godīgi un apdomīgi attiecībā uz dažu amatu un priekšrocību pieņemšanu pēc tam, kad viņu pilnvaras ir beigušās.

5. Izņemot parastas nomainas vai nāves gadījumus, Revīzijas palātas locekļa amata pienākumi beidzas, kad viņš atkāpjas no amata vai viņu ar Tiesas lēmumu atlaiž saskaņā ar šā panta 6. punktu.

Uz atlikušo amata pilnvaru laiku brīvajā amata vietā ieceļ jaunu Revīzijas palātas locekli.

Izņemot gadījumus, ja Revīzijas palātas locekļus atlaiž, viņi paliek amatā līdz nomainai.

6. Revīzijas palātas locekli var atlaist no amata vai atņemt viņam tiesības uz pensiju vai citām priekšrocībām tikai tad, ja Tiesa pēc Revīzijas palātas lūguma konstatē, ka viņš vairs neatbilst vajadzīgajiem nosacījumiem vai nepilda amata pienākumus.

7. Padome nosaka Revīzijas palātas priekšsēdētāja un locekļu nodarbinātības kārtību, jo īpaši viņu algas, pabalstus un pensijas. Padome tāpat nosaka citus maksājumus, kas paredzēti kā atlīdzība, kura nav atalgojums.

8. Noteikumi, kas Protokolā par privilēģijām un imunitāti Eiropas Savienībā attiecas uz Eiropas Savienības Tiesas tiesnešiem, attiecas arī uz Revīzijas palātas locekļiem.

287. pants
(bijušais EKL 248. pants)

1. Revīzijas palāta pārbauda visu Savienības ieņēmumu un izdevumu pārskatus. Tā pārbauda arī visu Savienības izveidoto struktūru ieņēmumu un izdevumu pārskatus, ciktāl attiecīgais izveides akts neaizliedz šādu pārbaudi.

Revīzijas palāta nodod Eiropas Parlamentam un Padomei atzinumu par pārskatu ticamību, kā arī par notikušo darījumu likumību un pareizību, un to publicē Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī. Atzinumam var pievienot īpašus izvērtējumus par katru no Savienības galvenajām darbības jomām.

2. Revīzijas palāta pārbauda, vai visi ieņēmumi ir saņemti un visi izdevumi veikti likumīgi un pareizi, un vai finanšu vadība ir bijusi pareiza. Veicot šādas pārbaudes, tā jo īpaši ziņo par katru pārkāpumu.

Ieņēmumu revīziju veic, pārbaudot gan summas, kas pienākas Savienībai, gan tai faktiski iemaksātās summas.

Izdevumu revīziju veic, pārbaudot gan uzņemtās saistības, gan veiktos maksājumus.

Šīs revīzijas var veikt pirms attiecīgā finanšu gada bilances slēgšanas.

3. Revīzijas veic, pamatojoties uz dokumentiem, un vajadzības gadījumā uz vietas citās Savienības iestādēs, telpās, kas pieder jebkurai struktūrai, kura Savienības vārdā pārvalda ieņēmumus un izdevumus, un dalībvalstīs, tostarp tādu fizisku vai juridisku personu telpās, kas saņem budžeta līdzekļus. Dalībvalstīs revīziju veic saziņā ar attiecīgās valsts revīzijas iestādēm vai, ja tām nav vajadzīgo pilnvaru, ar kompetentiem dalībvalstu dienestiem. Revīzijas palāta un dalībvalstu revīzijas iestādes sadarbojas savstarpējas uzticības garā, tomēr saglabājot savu neatkarību. Minētās iestādes vai dienesti Revīzijas palātai dara zināmu, vai tās paredz piedalīties revīzijā.

Pārējās Savienības iestādes, jebkuras struktūras, kas Savienības vārdā pārvalda ieņēmumus un izdevumus, jebkuras fiziskas vai juridiskas personas, kas saņem budžeta līdzekļus, kā arī dalībvalstu revīzijas iestādes vai, ja tām nav vajadzīgo pilnvaru, kompetenti valstu dienesti Revīzijas palātai pēc tās lūguma iesniedz visus dokumentus vai informāciju, kas tai vajadzīga, lai veiktu savus uzdevumus.

Attiecībā uz Eiropas Investīciju bankas darbību, pārvaldot Savienības ieņēmumus un izdevumus, Palātas tiesības piekļūt informācijai, kas ir Bankas rīcībā, reglamentē nolīgums starp Palātu, Banku un Komisiju. Ja šāda nolīguma nav, Palātai tomēr ir tiesības piekļūt informācijai, kas vajadzīga Bankas pārvaldīto Savienības izdevumu un ieņēmumu revīzijai.

4. Revīzijas palāta pēc finanšu gada slēgšanas sagatavo gada ziņojumu. To nodod citām Savienības iestādēm un publicē Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī kopā ar šo iestāžu atbildēm uz Revīzijas palātas apsvērumiem.

Revīzijas palāta var arī jebkurā laikā iesniegt apsvērumus par konkrētiem jautājumiem, tostarp īpašu ziņojumu formā, un iesniegt atzinumus pēc citu Savienības iestāžu lūguma.

Gada ziņojumus, īpašus ziņojumus vai atzinumus tā pieņem ar locekļu balsu vairākumu. Tomēr tā var izveidot iekšējas palātas dažu kategoriju ziņojumu vai atzinumu izstrādei saskaņā ar savā reglamentā paredzētiem nosacījumiem.

Tā palīdz Eiropas Parlamentam un Padomei īstenot to pilnvaras, kas saistītas ar budžeta izpildes kontroli.

Revīzijas palāta pieņem savu reglamentu. Reglamentu apstiprina Padome.

2. NODAĻA

SAVIENĪBAS TIESĪBU AKTI, PIEŅEMŠANAS PROCEDŪRAS UN CITI NOTEIKUMI

1. IEDAĻA

SAVIENĪBAS TIESĪBU AKTI

288. pants

(bijušais EKL 249. pants)

Īstenojot Savienības pilnvaras, iestādes pieņem regulas, direktīvas un lēmumus, kā arī sniedz ieteikumus vai atzinumus.

Regulas ir vispārpiemērojamas. Tās uzliek saistības kopumā un ir tieši piemērojamas visās dalībvalstīs.

Direktīvas tām dalībvalstīm, kurām tās adresētas, uzliek saistības attiecībā uz sasniedzamo rezultātu, bet ļauj šo valstu iestādēm noteikt to īstenošanas formas un metodes.

Lēmumi uzliek saistības kopumā. Lēmumi, kuros ir norādīti konkrēti adresāti, ir saistoši tikai šiem adresātiem.

Ieteikumi un atzinumi neuzliek saistības.

289. pants

1. Parasta likumdošanas procedūra ir tāda procedūra, kurā Eiropas Parlaments un Padome pēc Komisijas priekšlikuma kopīgi pieņem regulu, direktīvu vai lēmumu. Šī procedūra ir noteikta 294. pantā.
2. Īpašos Līgumos noteiktos gadījumos Eiropas Parlamenta ar Padomes līdzdalību vai Padomes ar Eiropas Parlamenta līdzdalību pieņemta regula, direktīva vai lēmums ir īpaša likumdošanas procedūra.
3. Tiesību akti, kas pieņemti ar īpašu likumdošanas procedūru ir leģislatīvi akti.
4. Īpašos Līgumos noteiktos gadījumos leģislatīvus aktus var pieņemt pēc dalībvalstu grupas vai pēc Eiropas Parlamenta iniciatīvas, pēc Eiropas Centrālās Bankas ieteikuma vai pēc Tiesas vai Eiropas Investīciju bankas lūguma.

290. pants

1. Ar leģislatīvu aktu Komisijai var dot pilnvaras pieņemt vispārēji piemērojamus neleģislatīvus aktus, lai papildinātu vai grozītu dažus nebūtiskus leģislatīvu aktu elementus.

Leģislatīvajos aktos tiek konkrēti noteikti pilnvaru deleģēšanas mērķi, saturs, apjoms un ilgums. Uz būtiskiem elementiem kādā jomā attiecas leģislatīvie akti, un tādējādi uz tiem nedrīkst attiekties pilnvaru deleģēšana.

2. Leģislatīvie akti paredz nosacījumus, ar kādiem notiek deleģēšana; šie nosacījumi var būt šādi:
  - a) Eiropas Parlaments vai Padome var nolemt atsaukt deleģēšanu;
  - b) deleģētais akts var stāties spēkā tikai tad, ja Eiropas Parlaments vai Padome leģislatīvajā aktā noteiktajā termiņā nav izteikusi iebildumus.

Piemērojot a) un b) apakšpunktu, Eiropas Parlaments pieņem lēmumu ar savu locekļu balsu vairākumu, bet Padome – ar kvalificētu balsu vairākumu.

3. Deleģēto aktu virsrakstā iekļauj vārdu “deleģētais” vai “deleģētā”.

291. pants

1. Dalībvalstis pieņem visus tiesību aktus, kas vajadzīgi, lai īstenotu juridiski saistošos Savienības aktus.
2. Ja ir nepieciešami vienādi nosacījumi juridiski saistošo Savienības aktu īstenošanai, šie akti piešķir Komisijai vai, īpašos, attiecīgi pamatotos gadījumos un Līguma par Eiropas Savienību 24. un 26. pantā paredzētajos gadījumos, Padomei īstenošanas pilnvaras.
3. Piemērojot 2. punktu, Eiropas Parlaments un Padome, pieņemot regulas saskaņā ar parasto likumdošanas procedūru, iepriekš paredz normas un vispārīgus principus par dalībvalstu kontroles mehānismiem, kas attiecas uz Komisijas īstenošanas pilnvaru piemērošanu.
4. Īstenošanas aktu virsrakstā iekļauj vārdu "īstenošana".

292. pants

Padome pieņem ieteikumus. Tā pieņem lēmumus pēc Komisijas priekšlikuma tajos gadījumos, kad Līgumos ir paredzēts, ka Padome pieņem lēmumus pēc Komisijas priekšlikuma. Tā pieņem vienprātīgus lēmumus tajās jomās, kurās ir nepieciešams vienprātīgs lēmums kāda Savienības akta pieņemšanai. Komisija un – gadījumos, kas paredzēti Līgumos, – arī Eiropas Centrālā banka pieņem ieteikumus.

2. IEDAĻA

AKTU PIEŅEMŠANAS PROCEDŪRAS UN CITI NOTEIKUMI

293. pants

(bijušais EKL 250. pants)

1. Ja saskaņā ar Līgumiem Padome lemj pēc Komisijas priekšlikuma, Padome var grozīt minēto priekšlikumu ar vienprātīgu lēmumu, izņemot gadījumus, kas paredzēti 294. panta 10. un 13. punktā, 310., 312. un 2314. pantā, kā arī 315. panta otrajā daļā.
2. Kamēr Padome nav pieņēmusi lēmumu un turpinās Savienības tiesību akta pieņemšanas procedūra, Komisija var jebkurā laikā grozīt savu priekšlikumu.

294. pants

(bijušais EKL 251. pants)

1. Ja sakarā ar kāda tiesību akta pieņemšanu Līgumos ir atsauce uz parasto likumdošanas procedūru, piemēro turpmāk izklāstīto procedūru.
2. Komisija iesniedz priekšlikumu Eiropas Parlamentam un Padomei.

Pirmais lasījums

3. Eiropas Parlaments pirmajā lasījumā pieņem savu nostāju un paziņo par to Padomei.
4. Ja Padome apstiprina Eiropas Parlamenta nostāju, attiecīgo tiesību aktu pieņem tādā redakcijā, kāda atbilst Eiropas Parlamenta nostājai.
5. Ja Padome neapstiprina Eiropas Parlamenta nostāju, tā pieņem savu nostāju pirmajā lasījumā un paziņo par to Eiropas Parlamentam.
6. Padome Eiropas Parlamentam pilnībā dara zināmus iemeslus, kas tai likuši pieņemt nostāju pirmajā lasījumā. Komisija pilnībā informē Eiropas Parlamentu par savu nostāju.

Otrais lasījums

7. Ja trijos mēnešos pēc šādas paziņošanas Eiropas Parlaments:
  - a) apstiprina Padomes nostāju pirmajā lasījumā vai nav pieņēmis lēmumu, tad uzskata, ka attiecīgais tiesību akts ir pieņemts tādā redakcijā, kas atbilst Padomes nostājai;
  - b) ar savu locekļu balsu vairākumu noraida Padomes nostāju pirmajā lasījumā, tad uzskata, ka ierosinātais tiesību akts nav pieņemts;
  - c) ar savu locekļu balsu vairākumu ierosina grozījumus Padomes nostājai pirmajā lasījumā, tad šādi grozīto tekstu nosūta Padomei un Komisijai, kas sniedz atzinumu par šiem grozījumiem.

Ja trijos mēnešos pēc grozījumu saņemšanas no Eiropas Parlamenta Padome, pieņemot lēmumu ar kvalificētu balsu vairākumu:

- a) apstiprina visus šos grozījumus, tad attiecīgo tiesību aktu uzskata par pieņemtu;
  - b) neapstiprina visus grozījumus, tad Padomes priekšsēdētājs, vienojoties ar Eiropas Parlamenta priekšsēdētāju, sešu nedēļu laikā sasauk Samierināšanas komitejas sanākumi.
9. Par grozījumiem, par kuriem Komisija sniegusi negatīvu atzinumu, Padome lēmumu pieņem vienprātīgi.

Pušu samierināšana

10. Samierināšanas komiteju veido Padomes locekļi vai viņu pārstāvji, kā arī tikpat daudz Eiropas Parlamenta pārstāvju; tās uzdevums ir panākt vienošanos par kopīgu dokumentu ar Padomes locekļu vai to pārstāvju kvalificētu balsu vairākumu un Eiropas Parlamenta pārstāvju balsu vairākumu sešās nedēļās pēc tās sasaukšanas, pamatojoties uz Eiropas Parlamenta un Padomes nostāju otrajā lasījumā.

11. Komisija piedalās Samierināšanas komitejas sēdēs un uzņemas jebkuru iniciatīvu, kas vajadzīga, lai tuvinātu Eiropas Parlamenta un Padomes nostāju.

12. Ja Samierināšanas komiteja neapstiprina kopīgu dokumentu sešas nedēļas pēc tās sasaukšanas, uzskata, ka ierosinātais tiesību akts nav pieņemts.

Trešais lasījums

13. Ja minētajā laikposmā Samierināšanas komiteja apstiprina kopīgu dokumentu, Eiropas Parlamentam, kas pieņem lēmumu ar nodoto balsu vairākumu, un Padomei, kas pieņem lēmumu ar kvalificētu balsu vairākumu, pēc apstiprināšanas ir sešas nedēļas laika, lai pieņemtu attiecīgo tiesību aktu saskaņā ar kopīgo dokumentu. Ja tās nerīkojas šādi, piedāvāto tiesību aktu neuzskata par pieņemtu.

14. Šajā pantā minēto triju mēnešu un sešu nedēļu termiņu pagarina pēc Eiropas Parlamenta vai Padomes ierosinājuma, bet ne vairāk kā, attiecīgi, par vienu mēnesi un divām nedēļām.

Īpaši noteikumi

15. Ja Līgumos īpaši noteiktos gadījumos pēc dalībvalstu grupas iniciatīvas, Eiropas Centrālās bankas ieteikuma vai Tiesas lūguma leģislatīvo aktu iesniedz saskaņā ar parasto likumdošanas procedūru, 2. punktu, 6. punkta otro teikumu un 9. punktu nepiemēro.

Tādos gadījumos Eiropas Parlaments un Padome paziņo Komisijai par akta projektu un savu nostāju pirmajā un otrajā lasījumā. Eiropas Parlaments vai Padome procedūras gaitā var lūgt Komisijas atzinumu, kuru Komisija var sniegt arī pēc pašas iniciatīvas. Tā arī var, ja uzskata par vajadzīgu, līdzdarboties Samierināšanas komitejā saskaņā ar 11. punktu.

295. pants

Eiropas Parlaments, Padome un Komisija savstarpēji apspriežas un kopīgi vienojas par sadarbības kārtību. Šajā nolūkā tās var atbilstīgi Līgumiem noslēgt iestāžu nolīgumus, kas var būt saistoši.

296. pants

(bijušais EKL 253. pants)

Ja Līgumos nav noteikts, kāda veida akti ir jāpieņem, iestādes pašas to nolemj atkarībā no katra attiecīgā gadījuma, atbilstīgi piemērojamām procedūrām un ievērojot proporcionalitātes principu.

Tiesību aktos ir sniegts to pieņemšanas pamatojums, kā arī norādīti visi priekšlikumi, ieteikumi, iniciatīvas, lūgumi vai atzinumi, kas paredzēti Līgumos.

Izskatot leģislatīvo aktu projektus, Eiropas Parlaments un Padome atturas pieņemt aktus, kuri attiecīgajā jomā nav paredzēti ar atbilstīgu likumdošanas procedūru.

297. pants
(bijušais EKL 254. pants)

1. Leģislatīvos aktus, kas pieņemti saskaņā ar parasto likumdošanas procedūru, paraksta Eiropas Parlamenta priekšsēdētājs un Padomes priekšsēdētājs.

Leģislatīvos aktus, kas pieņemti saskaņā ar īpašu likumdošanas procedūru, paraksta tās iestādes priekšsēdētājs, kura šos aktus pieņem.

Leģislatīvos aktus publicē *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī*. Minētie akti stājas spēkā tajos norādītajā dienā, vai, ja tā nav norādīta, divdesmitajā dienā pēc to publicēšanas.

2. Neleģislatīvos aktus, kas pieņemti kā regulas, direktīvas un lēmumi, kuros nav precizēti adresāti, paraksta tās iestādes priekšsēdētājs, kura šos aktus pieņem.

Regulas, direktīvas, kas adresētas visām dalībvalstīm, kā arī lēmumus publicē *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī*. Minētie akti stājas spēkā tajos norādītajā dienā, vai, ja tā nav norādīta, divdesmitajā dienā pēc to publicēšanas.

Citas direktīvas un lēmumus paziņo visiem, kam tie adresēti, un līdz ar šādu paziņošanu tie stājas spēkā.

298. pants

1. Veicot uzdevumus, Savienības iestādes un struktūras saņem atvērtas, efektīvas un neatkarīgas Eiropas administrācijas atbalstu.

2. Ievērojot Civildienesta noteikumus un nodarbināšanas kārtību, kas pieņemti, pamatojoties uz 336. pantu, Eiropas Parlaments un Padome, pieņemot regulas saskaņā ar parasto likumdošanas procedūru, šajā nolūkā paredz īpašus noteikumus.

299. pants
(bijušais EKL 256. pants)

Padomes, Komisijas vai Eiropas Centrālās bankas akti, kas uzliek finansiālas saistības personām, kuras nav valstis, ir izpildāmi.

Izpildi reglamentē tās valsts civilprocesa normas, kurā izpilde notiek. Valsts iestāde, ko šim nolūkam norīko attiecīgās dalībvalsts valdība un dara to zināmu Komisijai un Eiropas Savienības Tiesai, lēmumam pievieno izpildes rīkojumu, iepriekš pārbaudot tikai lēmuma autentiskumu.

Kad pēc attiecīgās puses lūguma ir izpildītas šīs formalitātes, minētā puse var sākt izpildi saskaņā ar attiecīgās valsts tiesību aktiem, griežoties tieši kompetentā iestādē.

Izpildi var apturēt tikai ar Tiesas lēmumu. Sūdzības par nepareizu izpildi tomēr ir attiecīgās valsts tiesu jurisdikcijā.

3. NODAĻA

SAVIENĪBAS PADOMDEVĒJAS STRUKTŪRAS

300. pants

1. Eiropas Parlamentam, Padomei un Komisijai palīdz Ekonomikas un sociālo lietu komiteja un Reģionu komiteja, kas veic padomdevēju funkcijas.
2. Ekonomikas un sociālo lietu komitejā ir pārstāvji no darba devēju organizācijām, darba ņēmēju organizācijām un citām organizācijām, kas pārstāv pilsonisku sabiedrību, jo īpaši sociāli ekonomiskajā, pilsoniskajā, profesionālajā un kultūras jomā.
3. Reģionu komitejas sastāvā ir reģionālo un vietējo struktūru pārstāvji, kam ir vai nu reģionālas, vai vietējas vēlētas varas pilnvaras, vai arī kuri ir politiski atbildīgi kādam vēlētam forumam.
4. Ekonomikas un sociālo lietu komitejas un Reģionu komitejas locekļiem nevar būt saistoši nekādi obligāti norādījumi. Viņi pilda pienākumus pilnīgi neatkarīgi un Savienības vispārējās interesēs.
5. Noteikumus, kas izklāstīti 2. un 3. punktā un kas reglamentē šo komiteju sastāvu, Padome regulāri pārskata, ņemot vērā ekonomiskās, sociālās un demogrāfiskās pārmaiņas Savienībā. Padome, pamatojoties uz Komisijas ierosinājumu, šajā nolūkā pieņem lēmumus.

1. IEDAĻA

EKONOMIKAS UN SOCIĀLO LIETU KOMITEJA

301. pants

(bijušais EKL 258. pants)

Ekonomikas un sociālo lietu komitejas locekļu skaits nepārsniedz 350.

Padome vienprātīgi pēc Komisijas priekšlikuma pieņem lēmumu, nosakot Komitejas sastāvu.

Padome nosaka Komitejas locekļu atalgojumu.

302. pants
(bijušais EKL 259. pants)

1. Komitejas locekļus iecel uz pieciem gadiem. Padome apstiprina locekļu sarakstu, kuru izstrādā saskaņā ar visu dalībvalstu priekšlikumiem. Komitejas locekļus var iecelt amatā atkārtoti.
2. Padome pieņem lēmumu pēc apspriešanās ar Komisiju. Tā var saņemt atzinumus no Eiropas organizācijām, kas pārstāv dažādas tautsaimniecības un sociālās jomas, kā arī pilsonisko sabiedrību un ir ieinteresētas Savienības darbībā.

303. pants
(bijušais EKL 260. pants)

Komiteja no savu locekļu vidus uz divarpus gadiem ievēl priekšsēdētāju un prezidiju.

Komiteja pieņem savu reglamentu.

Komiteju sasauc tās priekšsēdētājs pēc Eiropas Parlamenta, Padomes vai Komisijas lūguma. Tā var sanākt arī pēc pašas ierosmes.

304. pants
(bijušais EKL 262. pants)

Eiropas Parlaments, Padome un Komisija apspriežas ar Komiteju gadījumos, kad to paredz Līgumi. Šīs iestādes var apspriesties ar Komiteju vienmēr, kad uzskata to par lietderīgu. Tā pēc savas ierosmes var sniegt atzinumu, ja uzskata to par lietderīgu.

Eiropas Parlaments, Padome vai Komisija, ja uzskata to par lietderīgu, Komitejas atzinuma iesniegšanai nosaka termiņu, kas nedrīkst būt mazāks par vienu mēnesi no dienas, kad priekšsēdētājs saņēmis par to paziņojumu. Ja līdz termiņa beigām atzinums nav iesniegts, tas neliedz veikt turpmāku rīcību.

Komitejas atzinumu kopā ar sēdes protokolu nodod Eiropas Parlamentam, Padomei un Komisijai.

2. IEDAĻA
REĢIONU KOMITEJA

305. pants
(bijušā EKL 263. panta otrā, trešā un ceturtā daļa)

Reģionu komitejas locekļu skaits nepārsniedz 350.

Padome vienprātīgi pēc Komisijas priekšlikuma pieņem lēmumu, nosakot Komitejas sastāvu.

Komitejas locekļus, kā arī tādu pašu skaitu viņu aizstājēju iecel uz pieciem gadiem. Viņus var iecelt amatā atkārtoti. Padome apstiprina locekļu un viņu aizstājēju sarakstu, kuru izstrādā saskaņā ar visu dalībvalstu priekšlikumiem. Kad beidzas 300. panta 3. punktā minētais pilnvarojums, uz kura pamata Komitejas locekļi izvirzīti, tad automātiski beidzas arī Komitejas locekļu pilnvaru laiks, un uz atlikušo pilnvaru laiku viņus nomaina saskaņā ar tādu pašu procedūru. Komitejas locekļi nedrīkst vienlaikus būt arī Eiropas Parlamenta locekļi.

306. pants
(bijušais EKL 264. pants)

Reģionu komitejas locekļi no sava vidus uz divarpus gadiem ievēlē priekšsēdētāju un prezidiju.

Komiteja pieņem savu reglamentu.

Komiteju sasauc tās priekšsēdētājs pēc Eiropas Parlamenta, Padomes vai Komisijas lūguma. Tā var sanākt arī pēc pašas ierosmes.

307. pants
(bijušais EKL 265. pants)

Eiropas Parlaments, Padome un Komisija apspriežas ar Reģionu komiteju Līgumos paredzētos gadījumos, kā arī visos citos gadījumos, kad viena no šīm iestādēm uzskata to par lietderīgu, jo īpaši attiecībā uz pārrobežu sadarbību.

Eiropas Parlaments, Padome vai Komisija, ja uzskata to par vajadzīgu, Komitejas atzinuma iesniegšanai nosaka termiņu, kas nedrīkst būt mazāks par vienu mēnesi no dienas, kad priekšsēdētājs saņēmis par to paziņojumu. Ja līdz termiņa beigām atzinums nav iesniegts, tas neliedz veikt turpmāku rīcību.

Ja atbilstīgi 304. pantam apspriežas ar Ekonomikas un sociālo lietu komiteju, tad Eiropas Parlaments, Padome un Komisija lūgumu sniegt atzinumu dara zināmu Reģionu komitejai. Reģionu komiteja var sniegt atzinumu, ja tā uzskata, ka attiecīgais jautājums skar īpašas reģionu intereses.

Tā pēc savas ierosmes var sniegt atzinumu, ja uzskata to par lietderīgu.

Komitejas atzinumu kopā ar sēdes protokolu nodod Eiropas Parlamentam, Padomei un Komisijai.

4. NODAĻA

EIROPAS INVESTĪCIJU BANKA

308. pants (bijušais EKL 266. pants)

Eiropas Investīciju banka ir tiesību subjekts.

Eiropas Investīciju bankas dalībnieces ir dalībvalstis.

Eiropas Investīciju bankas Statūti ir noteikti protokolā, kas pievienots Līgumiem. Padome, vai nu pēc Eiropas Investīciju bankas lūguma un pēc apspriešanās ar Eiropas Parlamentu un Komisiju, vai arī pēc Komisijas priekšlikuma un pēc apspriešanās ar Eiropas Parlamentu un Eiropas Investīciju banku ar vienprātīgu lēmumu un saskaņā ar īpašu likumdošanas procedūru var grozīt Bankas Statūtus.

309. pants (bijušais EKL 267. pants)

Eiropas Investīciju bankas uzdevums ir Savienības interesēs veicināt līdzsvarotu un noturīgu iekšējā tirgus attīstību, gan darbojoties kapitāla tirgū, gan izmantojot bankas pašas resursus. Šajā nolūkā banka, kuras mērķis nav gūt peļņu, piešķir aizdevumus un dod galvojumus, tādējādi sekmējot šādu projektu finansēšanu visās tautsaimniecības nozarēs:

- a) projekti mazāk attīstītu reģionu attīstībai;
- b) projekti uzņēmumu modernizācijai vai pārveidošanai, vai arī tādu jaunu darbības formu attīstībai, kuras izraisa iekšējā tirgus izveide un darbība, ja šie projekti apjoma ziņā vai pēc būtības ir tādi, ko nevar pilnīgi finansēt no dažādiem līdzekļiem, kuri ir atsevišķu dalībvalstu rīcībā;
- c) projekti, kuros ieinteresētas vairākas dalībvalstis un kuri apjoma ziņā vai pēc būtības ir tādi, ko nevar pilnīgi finansēt no dažādiem līdzekļiem, kuri ir atsevišķu dalībvalstu rīcībā.

Veicot uzdevumus, banka līdztekus ar atbalstu no struktūrfondiem un citiem Savienības finanšu instrumentiem veicina investīciju programmu finansēšanu.

II SADAĻA FINANŠU NOTEIKUMI

310. pants (bijušais EKL 268. pants)

1. Visus Savienības ieņēmumus un izdevumus iekļauj tāmē, ko sagatavo katram finanšu gadam, un budžetā.

Savienības gada budžetu nosaka Eiropas Parlaments un Padome saskaņā ar 314. pantu.

Budžetā ietvertajiem ieņēmumiem un izdevumiem jābūt līdzsvarotiem.

2. Budžetā atspoguļotos izdevumus apstiprina ikgadējam budžeta īstenošanas laikposmam saskaņā ar 322. pantā minēto regulu.

3. Lai īstenotu budžetā atspoguļotos izdevumus, nepieciešams iepriekš pieņemt juridiski saistošu Savienības tiesību aktu, kas noteiktu juridisko pamatu tās darbībai un attiecīgo izdevumu īstenošanai saskaņā ar 322. pantā minēto regulu, izņemot gadījumus, kas paredzēti minētajā regulā.

4. Lai uzturētu budžeta disciplīnu, Savienība nepieņem nevienu aktu, kas varētu būtiski ietekmēt budžetu, ja vien netiek pamatots, ka šajos aktos minētos izdevumus ir iespējams finansēt, nepārsniedzot Savienības pašas resursus un saskaņā ar 312. pantā minēto daudzgadu finanšu shēmu.

5. Budžetu īsteno saskaņā ar pareizas finanšu vadības principu. Dalībvalstis sadarbojas ar Savienību, lai nodrošinātu, ka budžetā iekļautās apropriācijas izmanto saskaņā ar šo principu.

6. Savienība un dalībvalstis saskaņā ar 325. pantu novērš krāpšanu un jebkuras citas nelikumīgas darbības, kas ietekmē Savienības finanšu intereses.

1. NODAĻA SAVIENĪBAS PAŠAS RESURSI

311. pants (bijušais EKL 269. pants)

Savienība nodrošina līdzekļus, kas vajadzīgi, lai tā sasniegtu savus mērķus un īstenotu savu politiku.

Padome saskaņā ar īpašu likumdošanas procedūru pēc apspriešanās ar Eiropas Parlamentu pieņem lēmumu, paredzot noteikumus attiecībā uz Savienības pašas resursu sistēmu. Šajā kontekstā tā var noteikt jaunas pašu resursu kategorijas vai likvidēt esošu kategoriju. Minētais lēmums nestājas spēkā, kamēr to nav pieņēmušas dalībvalstis saskaņā ar savām konstitucionālajām prasībām.

Padome, pieņemot regulas saskaņā ar īpašu likumdošanas procedūru, paredz Savienības pašas resursu sistēmas īstenošanas pasākumus, ja tas ir noteikts lēmumā, kas pieņemts, pamatojoties uz trešo daļu. Padome pieņem lēmumu pēc tam, kad saņēmusi Eiropas Parlamenta piekrišanu.

Padome pēc apspriešanās ar Eiropas Parlamentu un pēc Komisijas priekšlikuma ar vienprātīgu lēmumu pieņem noteikumus par Savienības pašas resursu sistēmu, kurus tā iesaka dalībvalstīm pieņemt saskaņā ar to attiecīgajām konstitucionālajām prasībām.

2. NODAĻA

DAUDZGADU FINANŠU SHĒMA

312. pants

1. Daudz gadu finanšu shēma nodrošina, ka Savienības izdevumi tiek veikti godprātīgi un pašu resursu robežās.

To nosaka vismaz uz pieciem gadiem.

Savienības gada budžets atbilst daudz gadu finanšu shēmai.

2. Padome saskaņā ar īpašu likumdošanas procedūru pieņem regulu, kas nosaka daudz gadu finanšu shēmu. Padome pieņem vienprātīgu lēmumu pēc tam, kad ir saņēmusi Eiropas Parlamenta locekļu vairākuma piekrišanu.

Eiropadome var pieņemt vienprātīgu lēmumu, ar ko Padomei atļauj pieņemt lēmumu ar kvalificētu balsu vairākumu, pieņemot pirmajā daļā minēto regulu.

3. Finanšu shēma nosaka saistību apropriāciju gada maksimālo apjomu katrai izdevumu kategorijai un gada maksimālo apjomu maksājumu apropriācijām. Izdevumu kategorijas, kuru skaits ir ierobežots, atbilst galvenajām Savienības darbības nozarēm.

Finanšu shēma paredz visus citus noteikumus, kas nepieciešami ikgadējās budžeta procedūras sekmīgai norisei.

4. Ja Padome līdz iepriekšējās finanšu shēmas beigām nav pieņēmusi regulu, kurā paredzēta jauna finanšu shēma, maksimālo apjomu un citus noteikumus, kas atbilst attiecīgās shēmas pēdējam gadam, turpina piemērot līdz šāda akta pieņemšanai.

5. Finanšu shēmas pieņemšanas procedūras laikā Eiropas Parlaments, Padome un Komisija veic visus vajadzīgos pasākumus, lai sekmētu tās pieņemšanu.

3. NODAĻA

SAVIENĪBAS GADA BUDŽETS

313. pants

(bijušais EKL 272. panta 1. punkts)

Finanšu gads ilgst no 1. janvāra līdz 31. decembrim.

314. pants

(bijušais EKL 272. panta 2. līdz 10. punkts)

Eiropas Parlaments un Padome saskaņā ar īpašu likumdošanas procedūru nosaka Savienības gada budžetu saskaņā ar šādiem noteikumiem.

1. Katra iestāde, izņemot Eiropas Centrālo Banku, līdz 1. jūlijam sagatavo savu paredzamo izdevumu tāmes nākamajam finanšu gadam. Komisija apvieno šīs tāmes budžeta projektā, kurā var būt ietvertas dažādas tāmes.

Budžeta projektā ir ieņēmumu tāme un izdevumu tāme.

2. Komisija iesniedz Eiropas Parlamentam un Padomei priekšlikumu par budžeta projektu ne vēlāk kā 1. septembrī pirms budžeta īstenošanas gada sākuma.

Komisija procedūras gaitā var grozīt budžeta projektu līdz brīdim, kad tiek sasaukta 5. punktā minētā Samierināšanas komiteja.

3. Padome pieņem nostāju par budžeta projektu un nosūta to Eiropas Parlamentam ne vēlāk kā 1. oktobrī pirms budžeta īstenošanas gada sākuma. Padome Eiropas Parlamentam dara zināmus visus iemeslus, kas tai likuši pieņemt attiecīgo nostāju.

4. Ja četrdesmit divās dienās pēc šā ziņojuma Eiropas Parlaments:

- a) apstiprina Padomes nostāju, tad budžets ir pieņemts;
- b) nav pieņēmis lēmumu, tad budžetu uzskata par pieņemtu;
- c) pieņem grozījumus ar tā locekļu balsu vairākumu, tad grozīto projektu pārsūta Padomei un Komisijai. Eiropas Parlamenta priekšsēdētājs, vienojoties ar Padomes priekšsēdētāju, tūlīt sasauc

Samierināšanas komitejas sēdi. Tomēr ja desmit dienās no projekta pārsūtīšanas Padome informē Eiropas Parlamentu, ka tā ir pieņēmusi visus tā grozījumus, Samierināšanas komitejas sanāksme nenotiek.

5. Samierināšanas komiteju veido Padomes locekļi vai viņu pārstāvji, kā arī tikpat daudz locekļu, kas pārstāv Eiropas Parlamentu; tās uzdevums ir panākt vienošanos par kopīgu dokumentu ar Padomes locekļu vai to pārstāvju kvalificētu balsu vairākumu un Eiropas Parlamenta pārstāvju balsu vairākumu divdesmit vienā dienā pēc Komitejas sasaukšanas, pamatojoties uz Eiropas Parlamenta un Padomes nostāju.

Komisija piedalās Samierināšanas komitejas sēdēs un uzņemas jebkuru iniciatīvu, kas vajadzīga, lai tuvinātu Eiropas Parlamenta un Padomes nostāju.

6. Ja divdesmit vienā dienā, kā minēts 5. punktā, Samierināšanas komiteja vienojas par kopīgu dokumentu, Eiropas Parlamentam un Padomei pēc vienošanās ir četrpadsmit dienas, lai pieņemtu apspriežamo tiesību aktu saskaņā ar kopīgo dokumentu.

7. Ja 6. punktā minēto četrpadsmit dienu laikā:

- a) Eiropas Parlaments un Padome apstiprina kopīgo dokumentu vai nepieņem lēmumu vai ja viena no šīm iestādēm apstiprina kopīgo dokumentu, bet otra nepieņem lēmumu, budžetu uzskata par galīgi pieņemtu saskaņā ar kopīgo dokumentu, vai
- b) Eiropas Parlaments ar visu tā locekļu vairākumu un Padome noraida kopīgo dokumentu vai ja viena no šīm iestādēm noraida kopīgo dokumentu, bet otra nepieņem lēmumu, Komisija iesniedz jaunu budžeta projektu, vai
- c) Eiropas Parlaments ar visu tā locekļu vairākumu nepieņem kopīgo dokumentu, bet Padome to apstiprina, Komisija iesniedz jaunu budžeta projektu, vai
- d) Eiropas Parlaments apstiprina kopīgo dokumentu, bet Padome to noraida, Eiropas Parlaments četrpadsmit dienu laikā no dienas, kad Padome to noraidījusi, ar visu tā locekļu vairākumu un trijām piektdaļām nodoto balsu var nolemt apstiprināt visus grozījumus vai dažus no tiem, kas minēti 4. punkta c) daļā. Ja Eiropas Parlamenta grozījumi netiek apstiprināti, Samierināšanas komitejas nostāju par budžeta pozīciju, uz ko attiecas grozījums, uzskata par pieņemtu. Budžetu, pamatojoties uz šo, uzskata par galīgi pieņemtu.

8. Ja 5. punktā minētās divdesmit vienas dienas laikā Samierināšanas komiteja nevienojas par kopīgu dokumentu, Komisija iesniedz jaunu budžeta projektu.

9. Kad šajā pantā paredzētā procedūra ir beigusies, Eiropas Parlamenta priekšsēdētājs paziņo, ka budžets ir pieņemts galīgajā variantā.

10. Katra iestāde īsteno ar šo pantu piešķirtās pilnvaras, ievērojot Līgumus un saskaņā ar to pieņemtos tiesību aktus, jo īpaši ņemot vērā Savienības pašu resursus un ieņēmumu un izdevumu līdzsvaru.

315. pants
(bijušais EKL 273. pants)

Ja, finanšu gadam sākoties, par budžetu vēl nav galīgi pieņemts, tad atbilstīgi regulām, kas pieņemtas saskaņā ar 322. pantu, katru mēnesi ikvienā budžeta nodaļā var iztērēt summu, kas nepārsniedz vienu divpadsmito daļu no iepriekšējā finanšu gada budžeta apropriācijām attiecīgajā nodaļā; šie noteikumi Komisijai tomēr nedod iespēju saņemt apropriācijas, kas pārsniedz vienu divpadsmito daļu no summas, kas paredzēta budžeta projektā tajā pašā nodaļā.

Ja pārējie pirmajā daļā izklāstītie nosacījumi ir ievēroti, Padome pēc Komisijas priekšlikuma var atļaut izdevumus, kas pārsniedz vienu divpadsmito daļu, atbilstīgi regulai, kas pieņemta saskaņā ar 322. pantu. Padome tūlīt nosūta šo lēmumu Eiropas Parlamentam.

Otrajā daļā minētais lēmums paredz vajadzīgos pasākumus saistībā ar līdzekļiem, lai nodrošinātu šā panta piemērošanu atbilstīgi 311. pantā minētajiem aktiem.

Tas stājas spēkā trīsdesmitajā dienā pēc tā pieņemšanas, ja Eiropas Parlaments ar locekļu vairākumu šajā laikā nav nolēmis samazināt šos izdevumus.

316. pants
(bijušais EKL 271. pants)

Atbilstīgi nosacījumiem, kas jāparedz saskaņā ar 322. pantu, visas apropriācijas, kas nav izlietas līdz finanšu gada beigām, izņemot tās, kuras attiecas uz personāla izdevumiem, var pārceļt tikai uz nākamo finanšu gadu.

Apropriācijas klasificē dažādās nodaļās, grupējot izdevumus pēc to būtības vai mērķa, un iedala sīkāk saskaņā ar regulām, kas pieņemtas atbilstīgi 322. pantam.

Eiropas Parlamenta, Eiropadomes un Padomes, Komisijas, kā arī Eiropas Savienības Tiesas izdevumus uzrāda atsevišķās budžeta daļās, neskarot dažus īpaši izveidotus kopīgus izdevumu posteņus.

4. NODAĻA

BUDŽETA ĪSTENOŠANA UN ATBRĪVOŠANA NO ATBILDĪBAS

317. pants

(bijušais EKL 274. pants)

Atbilstīgi regulām, kas pieņemtas saskaņā ar 322. pantu, Komisija saskaņā ar apropriāciju apjomu sadarbībā ar dalībvalstīm uzņemas atbildību par budžeta izpildi, ievērojot pareizas finanšu vadības principus. Dalībvalstis sadarbojas ar Komisiju, lai nodrošinātu to, ka apropriācijas izmanto saskaņā ar pareizas finanšu vadības principiem.

Regulā paredz dalībvalstu pienākumus budžeta īstenošanas kontrolē un revīzijā, kā arī attiecīgo atbildību. Tajā paredz atbildību un precīzē noteikumus, kas katrai iestādei jāievēro attiecībā uz pašas izdevumu īstenošanu.

Komisija, ņemot vērā ierobežojumus un nosacījumus, kas paredzēti regulās, kuras pieņemtas saskaņā ar 322. pantu, budžetā var pārcelt apropriācijas no vienas nodaļas uz citu vai no vienas apakšnodaļas uz citu.

318. pants

(bijušais EKL 275. pants)

Komisija katru gadu Eiropas Parlamentam un Padomei iesniedz pārskatu par budžeta izpildi iepriekšējā finanšu gadā. Komisija minētajām iestādēm nodod arī finanšu pārskatu par Savienības aktīviem un pasīviem.

Komisija arī iesniedz Eiropas Parlamentam un Padomei Savienības finanšu novērtējumu, kura pamatā ir sasniegtie rezultāti, jo īpaši saistībā ar norādēm, ko Eiropas Parlaments un Padome snieguši saskaņā ar 319. pantu.

319. pants

(bijušais EKL 276. pants)

1. Eiropas Parlaments pēc Padomes ieteikuma, atbrīvo Komisiju no atbildības par budžeta izpildi. Lai to panāktu, pēc kārtas Padome un Eiropas Parlaments pārbauda 318. pantā minētos pārskatus, finanšu pārskatu un novērtējumu, Revīzijas palātas gada ziņojumu kopā ar revidējamo iestāžu atbildēm uz Revīzijas palātas apsvērumiem, 287. panta 1. punkta otrajā daļā minēto atzinumu par ticamību, kā arī visus attiecīgos Revīzijas palātas īpašos ziņojumus.

2. Pirms Eiropas Parlaments atbrīvo Komisiju no atbildības par budžeta izpildi, kā arī jebkurā citā nolūkā, kas skar tās pilnvaras attiecībā uz budžeta izpildi, tas var Komisijai lūgt pierādījumus par faktiskajiem izdevumiem un finanšu kontroles sistēmu darbību. Komisija pēc Eiropas Parlamenta lūguma tam sniedz visu vajadzīgo informāciju.

3. Komisija dara visu vajadzīgo, lai ievērotu apsvērumus lēmumos, kas atbrīvo no atbildības par budžeta izpildi, un citus Eiropas Parlamenta apsvērumus par faktiskajiem izdevumiem, kā arī piezīmes, kas pievienotas Padomes pieņemtajiem ieteikumiem par atbrīvošanu no atbildības par budžeta izpildi.

Pēc Eiropas Parlamenta vai Padomes lūguma Komisija ziņo par pasākumiem, kas veikti sakarā ar šiem apsvērumiem un piezīmēm, un jo īpaši par norādījumiem tām struktūrvienībām, kas atbild par budžeta izpildi. Šos ziņojumus nodod arī Revīzijas palātai.

5. NODAĻA

KOPĪGI NOTEIKUMI

320. pants

(bijušais EKL 277. pants)

Daudzgaļu finanšu shēmu un gada budžetu izstrādā euro.

321. pants

(bijušais EKL 278. pants)

Komisija, ar nosacījumu, ka tā informē kompetentas attiecīgo dalībvalstu iestādes, var no vienas dalībvalsts valūtas konvertēt citas dalībvalsts valūtā tik lielus uzkrājumus, cik vajadzīgs, lai tos izmantotu Līgumu mērķiem. Komisija, cik vien iespējams, nekonvertē valūtu, ja tās rīcībā ir naudas līdzekļi vai likvīdi aktīvi tai vajadzīgajās valūtās.

Komisija sadarbojas ar visām dalībvalstīm ar attiecīgās valsts norādītas iestādes starpniecību. Veicot finanšu operācijas, Komisija izmanto attiecīgās dalībvalsts emisijas bankas pakalpojumus vai jebkuras citas tās izraudzītas finanšu iestādes pakalpojumus.

322. pants

(bijušais EKL 279. pants)

1. Eiropas Parlaments un Padome, pieņemot regulas saskaņā ar parasto likumdošanas procedūru, pēc apspriešanās ar Revīzijas palātu pieņem:

- a) finanšu noteikumus, kuros jo īpaši nosaka budžeta apstiprināšanas un īstenošanas, kā arī aprēķinu uzraudzības un revīzijas procedūru;

b) noteikumus, kas nosaka finanšu jomas subjektu atbildības kontroli, jo īpaši pilnvarotāju un grāmatvežu atbildības kontroli.

2. Padome pēc Komisijas priekšlikuma un pēc apspriešanās ar Eiropas Parlamentu un Revīzijas palātu nosaka metodes un procedūru, kā Komisijas rīcībā nodod budžeta ieņēmumus, kas paredzēti noteikumos par Savienības pašas resursiem, un paredz pasākumus, kuri vajadzības gadījumā jāveic, lai apmierinātu vajadzību pēc naudas līdzekļiem.

323. pants

Eiropas Parlaments, Padome un Komisija nodrošina to, ka ir pieejami finanšu līdzekļi, lai Savienība varētu izpildīt savas juridiskās saistības attiecībā pret trešām personām.

324. pants

Pēc Komisijas iniciatīvas regulāri tiek sasauktas Eiropas Parlamenta, Padomes un Komisijas priekšsēdētāju sanāksmes saskaņā ar šajā daļā minētajām procedūrām. Priekšsēdētāji attiecīgi rīkojas, lai sekmētu pārrunas un attiecīgo iestāžu nostājas saskaņošanu nolūkā veicināt šīs nodaļas noteikumu piemērošanu.

6. NODAĻA

KRĀPŠANAS APKAROŠANA

325. pants

1. Savienība un dalībvalstis apkaro krāpšanu un citādu nelikumīgu rīcību, kas apdraud Savienības finanšu intereses, saskaņā ar šo pantu veicot pasākumus, kuriem jāattur no šādas rīcības, kā arī jānodrošina efektīva aizsardzība dalībvalstīs, kā arī Savienības iestādēs un struktūrās.

2. Lai novērstu krāpšanu, kas apdraud Savienības finanšu intereses, dalībvalstis veic tādus pašus pasākumus, kādus tās veic, lai novērstu krāpšanu, kas apdraud viņu pašu finanšu intereses.

3. Neskarot citus Līgumu noteikumus, dalībvalstis koordinē rīcību, kuras mērķis ir aizsargāt pret krāpšanu Savienības finanšu intereses. Šajā nolūkā tās kopā ar Komisiju izvērš ciešu un regulāru kompetento iestāžu sadarbību.

4. Lai panāktu efektīvu un līdzvērtīgu aizsardzību dalībvalstīs, kā arī Savienības iestādēs un struktūrās, Eiropas Parlaments un Padome saskaņā ar parasto likumdošanas procedūru pēc apspriešanās ar Revīzijas palātu paredz novēršanas un apkarošanas pasākumus cīņai pret krāpšanu, kas apdraud Savienības finanšu intereses.

5. Komisija sadarbībā ar dalībvalstīm katru gadu iesniedz Eiropas Parlamentam un Padomei ziņojumu par pasākumiem, kas veikti, lai īstenotu šo pantu.

III SADAĻA CIEŠĀKA SADARBĪBA

326. pants

(bijušais LES 27.a līdz 27.e, 40. līdz 40.b un 43. līdz 45. pants un bijušais EKL 11. un 11.a pants)

Ciešākai sadarbībai jāatbilst Savienības Līgumiem un tiesību aktiem.

Šāda sadarbība neapdraud iekšējo tirgu vai ekonomisko, sociālo un teritoriālo kohēziju. Tā nerada šķēršļus vai diskrimināciju tirdzniecībā starp dalībvalstīm un nerada traucējumus dalībvalstu savstarpējā konkurencē.

327. pants

(bijušais LES 27.a līdz 27.e, 40. līdz 40.b un 43. līdz 45. pants un bijušais EKL 11. un 11.a pants)

Jebkādas ciešākas sadarbības gadījumā ievēro to dalībvalstu kompetenci, tiesības un pienākumu, kuras šādā sadarbībā neiesaistās. Minētās dalībvalstis iesaistītajām dalībvalstīm neliek šķēršļus sadarbības īstenošanā.

328. pants

(bijušais LES 27.a līdz 27.e, 40. līdz 40.b un 43. līdz 45. pants un bijušais EKL 11. un 11.a pants)

1. Izveidojot ciešāku sadarbību, tā ir pieejama visām dalībvalstīm, ja tās ievēro līdzdalības nosacījumus, kuri noteikti lēmumā, ar kuru dod šādas sadarbības atļauju. Tās var iesaistīties arī jebkurā citā laikā, ja tās atbilst minētajiem nosacījumiem un šajā sakarā jau pieņemtajiem aktiem.

Komisija un dalībvalstis, kas iesaistās ciešākā sadarbībā, nodrošina līdzdalības sekmēšanu iespējami lielākam dalībvalstu skaitam.

2. Komisija un, vajadzības gadījumā, Savienības Augstais pārstāvis ārlietās un drošības politikas jautājumos regulāri informē Eiropas Parlamentu un Padomes locekļus par ciešākas sadarbības norisi.

329. pants

(bijušais LES 27.a līdz 27.e, 40. līdz 40.b un 43. līdz 45. pants un bijušais EKL 11. un 11.a pants)

1. Dalībvalstis, kuras savā starpā vēlas izveidot ciešāku sadarbību kādā no jomām, uz ko attiecas Līgumi, izņemot ekskluzīvas kompetences jomas un kopējo ārpolitiku un drošības politiku, adresē lūgumu Komisijai, precizējot ierosinātās ciešākās sadarbības jomu un mērķus. Komisija šajā nolūkā var iesniegt priekšlikumu Padomei. Ja Komisija priekšlikumu neiesniedz, tā informē attiecīgās dalībvalstis par šādas rīcības iemesliem.

Šā punkta pirmajā daļā minēto atļauju īstenot ciešāku sadarbību piešķir Padome pēc Komisijas priekšlikuma un pēc Eiropas Parlamenta piekrišanas saņemšanas.

2. To dalībvalstu lūgumu, kuras savā starpā vēlas izveidot ciešāku sadarbību kopējā ārpolitikā un drošības politikā, adresē Padomei. To nosūta Savienības Augstajam pārstāvim ārlietās un drošības politikas jautājumos, kas dod atzinumu par to, vai ierosinātā ciešākā sadarbība ir saderīga ar Savienības kopējo ārpolitiku un drošības politiku, un Komisijai, kura sniedz atzinumu par to, vai ciešāka sadarbība ir saderīga ar Savienības politiku. To nosūta arī Eiropas Parlamentam informācijai.

Atļauju īstenot ciešāku sadarbību piešķir ar Padomes vienprātīgi pieņemtu lēmumu.

330. pants

(bijušais LES 27.a līdz 27.e, 40. līdz 40.b un 43. līdz 45. pants un bijušais EKL 11. un 11.a pants)

Visi Padomes locekļi var piedalīties Padomes apspriedēs, bet balsošanā piedalās tikai tie Padomes locekļi, kas pārstāv dalībvalstis, kuras ir iesaistītas ciešākā sadarbībā.

Vienprātība ir panākta tad, ja šādi balsojuši tikai iesaistīto dalībvalstu pārstāvji.

Minēto locekļu kvalificēto balsu vairākumu nosaka saskaņā ar 238. panta 3. punktu.

331. pants

(bijušais LES 27.a līdz 27.e, 40. līdz 40.b un 43. līdz 45. pants un bijušais EKL 11. un 11.a pants)

1. Jebkura dalībvalsts, kura vēlas iesaistīties jau uzsāktā ciešākā sadarbībā vienā no 329. panta 1. punktā minētajām jomām, par savu nodomu paziņo Padomei un Komisijai.

Četros mēnešos pēc paziņojuma saņemšanas dienas Komisija apstiprina attiecīgās dalībvalsts līdzdalību. Vajadzības gadījumā tā norāda, ka līdzdalības nosacījumi ir ievēroti, un nosaka tādus pārejas pasākumus, ko uzskata par nepieciešamiem attiecībā uz ciešākas sadarbības sakarā jau pieņemtu tiesību aktu piemērošanu.

Tomēr, ja Komisija uzskata, ka līdzdalības nosacījumi nav ievēroti, tā norāda pasākumus, kādi jāveic, lai šos nosacījumus ievērotu, un nosaka termiņu līdzdalības pieprasījuma atkārtotai izskatīšanai. Beidzoties šim termiņam, tā no jauna izskata pieteikumu saskaņā ar otrajā daļā izklāstīto procedūru. Ja Komisija uzskata, ka joprojām nav ievēroti līdzdalības nosacījumi, attiecīgā dalībvalsts var vērsties Padomē, kas pieņem lēmumu pieteikuma sakarā. Padome rīkojas saskaņā ar 330. pantu. Tā arī var pieņemt šā panta otrajā daļā minētos pārejas pasākumus, pieņemot lēmumu pēc Komisijas priekšlikuma.

2. Jebkura dalībvalsts, kura vēlas iesaistīties ciešākā sadarbībā kopējās ārpolitikas un drošības politikas jomā, par savu nodomu paziņo Padomei, Savienības Augstajam pārstāvim ārlietās un drošības politikas jautājumos un Komisijai.

Padome apstiprina attiecīgās dalībvalsts līdzdalību pēc apspriešanās ar Savienības Augsto pārstāvi ārlietās un drošības politikas jautājumos un vajadzības gadījumā tā ņem vērā to, vai ir ievēroti līdzdalības nosacījumi. Padome pēc Savienības Augstā pārstāvja ārlietās un drošības politikas jautājumos priekšlikuma var noteikt tādus pārejas pasākumus, kas nepieciešami attiecībā uz jau pieņemtu tiesību aktu piemērošanu ciešākas sadarbības sakarā. Tomēr, ja Padome uzskata, ka līdzdalības nosacījumi nav ievēroti, tā norāda pasākumus, kādi jāveic, lai šos nosacījumus ievērotu, un nosaka termiņu līdzdalības pieprasījuma atkārtotai izskatīšanai.

Piemērojot šo punktu, Padome pieņem vienprātīgu lēmumu un rīkojas saskaņā ar 330. pantu.

332. pants

(bijušais LES 27.a līdz 27.e, 40. līdz 40.b un 43. līdz 45. pants un bijušais EKL 11. un 11.a pants)

Izdevumus, kas radušies, īstenojot ciešāku sadarbību, un kas nav iestāžu administratīvās izmaksas, sedz iesaistītās dalībvalstis, ja vien visi Padomes locekļi pēc apspriešanās ar Eiropas Parlamentu vienprātīgi nenolemj ko citu.

333. pants

(bijušais LES 27.a līdz 27.e, 40. līdz 40.b un 43. līdz 45. pants un bijušais EKL 11. un 11.a pants)

1. Ja Līgumu noteikums, ko var piemērot attiecībā uz ciešāku sadarbību, paredz, ka Padome pieņem lēmumu vienprātīgi, tad Padome, lemjot vienprātīgi saskaņā ar 330. pantā noteikto kārtību, var pieņemt lēmumu, kurā paredz, ka tā pieņems lēmumu ar kvalificētu balsu vairākumu.

2. Ja Līgumu noteikums, ko var piemērot attiecībā uz ciešāku sadarbību, paredz, ka Padome pieņem aktus saskaņā ar īpašu likumdošanas procedūru, tad Padome, lemjot vienprātīgi saskaņā ar 330. pantā noteikto kārtību, var pieņemt lēmumu, kurā paredz, ka tā pieņems lēmumu saskaņā ar parasto likumdošanas procedūru. Padome pieņem lēmumu pēc apspriešanās ar Eiropas Parlamentu.

3. Šā panta 1. un 2. punkts neattiecas uz lēmumiem, kas saistīti ar militāriem un aizsardzības jautājumiem.

334. pants

(bijušais LES 27.a līdz 27.e, 40. līdz 40.b un 43. līdz 45. pants un bijušais EKL 11. un 11.a pants)

Padome un Komisija, savstarpēji sadarbojoties, nodrošina konsekvenci darbībās, ko veic ciešākas sadarbības sakarā, kā arī tādu darbību atbilstību Savienības politikai.

SEPTĪTĀ DAĻA
VISPĀRĪGI UN NOBEIGUMA NOTEIKUMI

335. pants

(bijušais EKL 282. pants)

Visās dalībvalstīs Savienībai ir visplašākā tiesībspēja un rīcībspēja, ko šo valstu tiesību akti piešķir juridiskām personām; tā var iegūt vai atsavināt kustamu un nekustamu īpašumu, kā arī būt par pusi tiesas procesā. Šajā nolūkā Savienību pārstāv Komisija. Tomēr jautājumos, kas saistīti ar konkrētu iestāžu darbību, to pārstāv attiecīgās iestādes, ņemot vērā to administratīvo autonomiju.

336. pants

(bijušais EKL 283. pants)

Eiropas Parlaments un Padome, pieņemot regulas saskaņā ar parasto likumdošanas procedūru, pēc apspriešanās ar pārējām attiecīgām iestādēm pieņem Eiropas Savienības Civildienesta noteikumus un Savienības pārējo darbinieku nodarbināšanas kārtību.

337. pants

(bijušais EKL 284. pants)

Lai veiktu tai uzticētos uzdevumus, Komisija drīkst vākt visu vajadzīgo informāciju un veikt jebkādu pārbaudi, ievērojot ierobežojumus un nosacījumus, ko Padome ar vienkāršu balsu vairākumu paredz saskaņā ar Līgumiem.

338. pants

(bijušais EKL 285. pants)

1. Neskarot 5. pantu Protokolā par Eiropas Centrālo banku sistēmas un Eiropas Centrālās bankas Statūtiem, Eiropas Parlaments un Padome saskaņā ar parasto likumdošanas procedūru paredz statistikas izveides pasākumus, ja tie vajadzīgi Savienības darbībām.

2. Savienības statistikas izveide atbilst taisnīguma, ticamības, objektivitātes, zinātniskās neatkarības, izmaksu lietderības un statistikas konfidencialitātes prasībām; tā nerada uzņēmējiem pārmērīgus apgrūtinājumus.

339. pants

(bijušais EKL 287. pants)

Savienības iestāžu locekļi, Savienības komiteju locekļi, ierēdņi un pārējie Savienības darbinieki, arī beiguši pienākumu izpildi, nedrīkst izpaust informāciju, uz ko attiecas pienākums glabāt dienesta noslēpumus, jo īpaši informāciju par uzņēmumiem, to darījumu attiecībām un to ražošanas izmaksām.

340. pants

(bijušais EKL 288. pants)

Savienības atbildību par līgumsaistību izpildi reglamentē tiesību akti, ko piemēro attiecīgiem līgumiem.

Ja pastāv tādas saistības, kas nav līgumsaistības, Savienība saskaņā ar vispārējiem tiesību principiem, kas kopīgi visu dalībvalstu tiesību sistēmām, novērš jebkādu kaitējumu, ko radījušas Savienības iestādes vai to darbinieki, pildot savus pienākumus.

Atkāpjoties no panta otrās daļas, Eiropas Centrālā banka saskaņā ar vispārējiem tiesību principiem, kas kopīgi visu dalībvalstu tiesību sistēmām, novērš jebkādu kaitējumu, ko pati vai to darbinieki radījuši, pildot savus pienākumus.

Darbinieku personisko atbildību pret Savienību nosaka tiem attiecīgi piemērojamie Civildienesta noteikumi vai Nodarbināšanas kārtība.

341. pants

(bijušais EKL 289. pants)

Savienības iestāžu atrašanās vietu nosaka, dalībvalstu valdībām savstarpēji vienojoties.

342. pants

(bijušais EKL 290. pants)

Noteikumus par valodu lietošanu Savienības iestādēs, neskarot Eiropas Savienības Tiesas statūtu noteikumus, ar vienprātīgu lēmumu, pieņemot regulas, paredz Padome.

343. pants
(bijušais EKL 291. pants)

Atbilstīgi nosacījumiem, kas izklāstīti 1965. gada 8. aprīļa Protokolā par privilēģijām un imunitāti Eiropas Savienībā, dalībvalstīs Savienībai ir visas privilēģijas un imunitāte, kas vajadzīga, lai veiktu tās uzdevumus. Tas pats attiecas arī uz Eiropas Centrālo banku un Eiropas Investīciju banku.

344. pants
(bijušais EKL 292. pants)

Risinot domstarpības, kas saistītas ar Līgumu interpretāciju vai piemērošanu, dalībvalstis apņemas izmantot tikai tādas domstarpību izšķiršanas metodes, kādas paredz Līgumi.

345. pants
(bijušais EKL 295. pants)

Līgumi nekādi neietekmē dalībvalstu tiesību aktus, kas reglamentē īpašumtiesību sistēmu.

346. pants
(bijušais EKL 296. pants)

1. Līgumi neliedz piemērot šādus noteikumus:
  - a) dalībvalstīm nav jāsniedz informācija, kuras izpaušanu tās atzīst par būtisku savas drošības interešu apdraudējumu;
  - b) dalībvalstis var veikt pasākumus, ko uzskata par vajadzīgiem, lai aizsargātu savas būtiskās drošības intereses, kas saistītas ar ieroču, munīcijas un militārā aprīkojuma ražošanu vai tirdzniecību; šādi pasākumi iekšējā tirgū nedrīkst nelabvēlīgi ietekmēt tādu ražojumu konkurenci, kuri nav tieši paredzēti militāriem nolūkiem.
2. Padome pēc Komisijas priekšlikuma ar vienprātīgu lēmumu var grozīt 1958. gada 15. aprīlī sastādīto to ražojumu sarakstu, uz kuriem attiecas 1. punkta b) apakšpunkts.

347. pants
(bijušais EKL 297. pants)

Dalībvalstis savā starpā apspriežas par to, kādus kopīgus līdzekļus izmantot iekšējā tirgus aizsardzībai pret pasākumiem, kas kādai dalībvalstij būtu jāveic gadījumā, ja tajā izceltos nozīmīgi iekšēji nemieri, kas traucētu uzturēt likumību un kārtību, sāktos karš vai nopietns starptautisks saspīlējums, kas radītu kara draudus, vai arī šai valstij pildot pienākumus, ko tā uzņēmusies, lai uzturētu mieru un starptautisku drošību.

348. pants
(bijušais EKL 298. pants)

Ja pasākumi, kas veikti 346. un 347. pantā minētajos gadījumos, iekšējā tirgū rada konkurences izkropļojumus, Komisija kopā ar attiecīgo valsti noskaidro, kā šādus pasākumus saskaņot ar Līgumiem.

Atkāpjoties no 258. un 259. pantā noteiktās procedūras, Komisija vai jebkura dalībvalsts var tieši griezties Tiesā, ja uzskata, ka cita dalībvalsts nepareizi izmanto 346. un 347. pantā paredzētās pilnvaras. Tiesa pieņem lēmumu slēgtā sēdē.

349. pants
(bijušā EKL 299. panta 2. punkta otrā, trešā un ceturtā daļa)

Ņemot vērā Gvadelupas, Franču Gviānas, Martinikas, Reinjonas, Senberteļemī, Senmartēnas, Azoru salu, Madeiras salu un Kanāriju salu struktūras sociālo un ekonomisko stāvokli, ko vēl vairāk apgrūtina tādi faktori kā attālums, tas, ka tās ir salas, maza teritorija, sarežģīts reljefs un klimats, tautsaimniecības atkarība no dažiem ražojumiem, kas, nemainoties un cits citu papildinot, nopietni kavē to attīstību, Padome pēc Komisijas priekšlikuma un pēc apspriešanās ar Eiropas Parlamentu paredz īpašus pasākumus, lai izstrādātu nosacījumus Līgumu piemērošanai minētajiem reģioniem, tostarp kopēju politiku. Ja attiecīgos īpašos pasākumus pieņem Padome saskaņā ar īpašu likumdošanas procedūru, tā arī pieņem lēmumu, pamatojoties uz Komisijas priekšlikumu un apspriedusies ar Eiropas Parlamentu.

Pirmajā daļā minētie pasākumi jo īpaši skar muitas un tirdzniecības politiku, fiskālo politiku, brīvās tirdzniecības zonas, lauksaimniecības un zivsaimniecības politiku, nosacījumus izejvielu un plaša patēriņa preču piegādei, valsts atbalstu un nosacījumus, lai piekļūtu struktūrfondiem un Savienības horizontālajām programmām.

Padome paredz pirmajā daļā minētos pasākumus, ņemot vērā tālāko reģionu īpatnības un grūtības un neietekmējot Savienības tiesiskā regulējuma integritāti un saskaņu, tostarp iekšējo tirgu un kopējo politiku.

350. pants
(bijušais EKL 306. pants)

Līgumi neliedz pastāvēt vai attīstīties reģionālām apvienībām, ko veido Beļģija un Luksemburga vai Beļģija, Luksemburga un Nīderlande, ciktāl šo reģionālo apvienību mērķi nav sasniedzami, piemērojot Līgumus.

351. pants
(bijušais EKL 307. pants)

Līgumi neietekmē tiesības un pienākumus, ko uzliek nolīgumi, kurus pirms 1958. gada 1. janvāra un – attiecībā uz kandidātvalstīm – pirms to pievienošanās dienas viena vai vairākas dalībvalstis, no vienas puses, noslēgušas ar vienu vai vairākām trešām valstīm, no otras puses.

Ja minētie nolīgumi nesader ar Līgumiem, attiecīgā dalībvalsts vai attiecīgās dalībvalstis veic visus vajadzīgos pasākumus, lai novērstu konstatēto nesaderību. Vajadzības gadījumā dalībvalstis šajā sakarā sniedz savstarpēju palīdzību un vienojas par kopēju attieksmi.

Piemērojot šā panta pirmajā daļā minētos nolīgumus, dalībvalstis ņem vērā to, ka tiesības, par kuru piešķiršanu tās vienojušās Līgumos, ir būtiska Savienības sistēmas daļa un tādējādi ir cieši saistītas ar kopīgu iestāžu dibināšanu, attiecīgu pilnvaru piešķiršanu tām, kā arī ar to, ka visas citas dalībvalstis piešķir tādas pašas tiesības.

352. pants
(bijušais EKL 308. pants)

1. Ja Savienības rīcība izrādītos nepieciešama saskaņā Līgumos noteiktajām politikas jomām, lai sasniegtu kādu no Līgumos noteiktajiem mērķiem, un tajos nav paredzētas vajadzīgās pilnvaras, Padome pēc Komisijas priekšlikuma un ar Eiropas Parlamenta piekrišanu vienprātīgi pieņem vajadzīgos pasākumus. Ja attiecīgos pasākumus Padome pieņemusi saskaņā ar īpašu likumdošanas procedūru, tā pieņem lēmumu vienbalsīgi, pamatojoties uz Komisijas priekšlikumu un saņemusi Eiropas Parlamenta piekrišanu.

2. Izmantojot Eiropas Kopienas dibināšanas līguma 5. panta 3. punktā minētā subsidiaritātes principa uzraudzības procedūru, Komisija vērš valstu parlamentu uzmanību uz priekšlikumiem, kas pamatojas uz šo pantu.

3. Šajā pantā paredzētie pasākumi nevar būt par iemeslu dalībvalstu normatīvo aktu saskaņošanai gadījumos, kad Līgumi neparedz šādu saskaņošanu.

4. Uz šo pantu nevar pamatoties, lai sasniegtu ar kopējās ārpolitikas un drošības politiku saistītus mērķus, un jebkuros saskaņā ar šo pantu pieņemtos aktos ievēro Līguma par Eiropas Savienību 40. panta otrajā daļā noteiktos ierobežojumus.

353. pants

Līguma par Eiropas Savienību 48. panta 7. punktu nepiemēro attiecībā uz šādiem pantiem:

- 311. panta trešo un ceturto daļu,
- 312. panta 2. punkta pirmo daļu,
- 352. pantu un
- 354. pantu.

354. pants

(bijušais EKL 309. pants)

Piemērojot Līguma par Eiropas Savienību 7. pantu par dažu tiesību pārtraukšanu saistībā ar dalību Savienībā, Eiropadomes vai Padomes locekļi no attiecīgās dalībvalsts nepiedalās balsošanā, un attiecīgās dalībvalsts balsis neieskaita vajadzīgajā vienā trešdaļā vai četrās piektdaļās dalībvalstu balsu, kas minētas 1. un 2. punktā. Personiski klātesošu vai pārstāvētu locekļu atturēšanās neliedz pieņemt šā panta 2. punktā minētos lēmumus.

Lai pieņemtu Līguma par Eiropas Savienību 7. panta 3. un 4. punktā minētos lēmumus kvalificēto vairākumu nosaka saskaņā ar 238. panta 3. punkta b) apakšpunktu.

Ja lēmumu atņemt balsstiesības saskaņā ar Līguma par Eiropas Savienību 7. panta 3. punktu Padome pieņem ar kvalificētu balsu vairākumu, pamatojoties uz Līgumu noteikumiem, tad šis kvalificētais balsu vairākums ir tāds, kā paredzēts šā Līguma 238. panta 3. punkta b) apakšpunktā, bet ja Padome pieņem lēmumu pēc Komisijas vai pēc Savienības Augstā pārstāvja ārlietās un drošības politikas jautājumos priekšlikuma, tad to nosaka saskaņā ar 238. panta 3. punkta a) apakšpunktu.

Piemērojot Līguma par Eiropas Savienību 7. pantu, Eiropas Parlaments pieņem lēmumus ar divu trešdaļu balsu vairākumu, ko nodevis tā locekļu vairākums.

355. pants

(bijušā EKL 299. panta 2. punkta pirmā daļa un 3. līdz 6. punkts)

Papildus Līguma par Eiropas Savienību 52. panta noteikumiem attiecībā uz piemērošanas teritoriālo jomu piemēro šādus noteikumus:

1. Šā Līguma noteikumus piemēro Gvadelupai, Franču Gviānai, Martinikai, Reinjonai, Senberteļemī, Senmartēnai, Azoru salām, Madeiras salām un Kanāriju salām saskaņā ar 349. pantu.
2. Īpašā asociācijas procedūra, kas izklāstīta šā Līguma ceturtajā daļā, attiecas uz tām aizjūras zemēm un teritorijām, kas uzskaitītas II pielikumā.

Līgumi neattiecas uz tām aizjūras zemēm un teritorijām, kuras uztur īpašas attiecības ar Lielbritānijas un Ziemeļīrijas Apvienoto Karalisti un kuras nav iekļautas iepriekšminētajā sarakstā.

3. Līgumi attiecas uz tām Eiropas teritorijām, par kuru ārlietām ir atbildīga kāda no dalībvalstīm.
4. Līgumi attiecas uz Ālandu salām saskaņā ar 2. protokolu Aktā par Austrijas Republikas, Somijas Republikas un Zviedrijas Karalistes pievienošanās nosacījumiem.
5. Atkāpjoties no Līguma par Eiropas Savienību 52. panta un šā panta 1. līdz 4. punkta:
  - a) Līgumi neattiecas uz Farēru salām;
  - b) Līgumi neattiecas uz Apvienotās Karalistes Akrotiri un Dhekelia Suverēnajām bāzu teritorijām Kiprā, izņemot tiktāl, ciktāl tas vajadzīgs, lai nodrošinātu to pasākumu īstenošanu, kas paredzēti Protokolā par Lielbritānijas un Ziemeļīrijas Apvienotās Karalistes Suverēnajām bāzu teritorijām Kiprā, kurš pievienots Aktam par nosacījumiem, ar kādiem Čehijas Republika, Igaunijas Republika, Kipras Republika, Latvijas Republika, Lietuvas Republika, Ungārijas Republika, Maltas Republika, Polijas Republika, Slovēnijas Republika un Slovākijas Republika pievienojas Eiropas Savienībai, un saskaņā ar minētā protokola noteikumiem;
  - c) Līgumi attiecas uz Normandijas salām un Menas salu tikai tiktāl, ciktāl tas vajadzīgs, lai nodrošinātu to noteikumu īstenošanu, kas attiecas uz minētajām salām un ko paredz 1972. gada 22. janvārī parakstītais Līgums par jaunu dalībvalstu pievienošanos Eiropas Ekonomikas kopienai un Eiropas Atomenerģijas kopienai.
6. Pēc attiecīgas dalībvalsts ierosinājuma Eiropadome var pieņemt lēmumu, ar ko groza statusu, kas attiecībā uz Savienību ir piešķirts Dānijas, Francijas vai Nīderlandes zemēm vai teritorijām, kas minētas 1. un 2. punktā. Eiropadome pieņem lēmumu vienprātīgi pēc apspriedes ar Komisiju.

356. pants
(bijušais EKL 312. pants)

Šis Līgums ir noslēgts uz neierobežotu laiku.

357. pants
(bijušais EKL 313. pants)

Augstās Līgumslēdzējas Puses šo Līgumu ratificē saskaņā ar attiecīgajām konstitucionālajām prasībām. Ratifikācijas dokumentus deponē Itālijas Republikas valdībai.

Šis Līgums stājas spēkā nākamā mēneša pirmajā dienā pēc tam, kad ratifikācijas dokumentu deponējusi pēdējā parakstītājvalsts. Ja tomēr deponēšana notiek vēlāk nekā 15 dienas pirms nākamā mēneša sākuma, šis Līgums nestājas spēkā līdz aiznākamā mēneša pirmajai dienai pēc ratifikācijas dokumenta deponēšanas.

358. pants

Šim Līgumam piemēro Līguma par Eiropas Savienību 55. panta noteikumus.

TO APLIECINOT, attiecīgie Pilnvarotie ir parakstījuši šo Līgumu.

Romā, tūkstoš deviņi simti piecdesmit septītā gada divdesmit piektajā martā.

(pilnvaroto saraksts nav sniegts)
